

ความลับ

ที่ กษ 0805.03/ 4546



สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	
รับที่ 5085	พ.ร. 3
วันที่ 20 ต.ย. 2550	เวลา 10.04 น.

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ถนนราชดำเนินนอก กทม. 10200

19 มิถุนายน 2550

สวค. 1/462
วันที่ 26 มิ.ย. 2550
เวลา 11-30 น.

เรื่อง แผนบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 100 ชุด

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มอบหมายให้กรมพัฒนาที่ดิน เป็นหน่วยงานหลักประสานงานกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จัดทำแผนบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรี ขอความเห็นชอบในหลักการและจกได้ใช้เป็นกรอบในการดำเนินการต่อไปนั้น

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมพัฒนาที่ดิน ได้ดำเนินการจัดทำแผนบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว สรุปได้ ดังนี้

1. หลักการและเหตุผล

ตามที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือ UNFCCC (United Nation Framework Convention of Climate Change) เมื่อ 28 ธันวาคม 2537 และลงนามให้สัตยาบันในพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) ภายใต้อนุสัญญาฯ เมื่อ 28 สิงหาคม 2545 ซึ่งอนุสัญญาฯ มีขึ้นเพื่อความร่วมมือในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อันเป็นสาเหตุของโลกร้อนและนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยแบ่งกลุ่มประเทศออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

- กลุ่มประเทศภายใต้ภาคผนวกที่ 1 ได้แก่ประเทศที่พัฒนาแล้วและเป็นกลุ่มประเทศที่มีปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับสูง จึงมีพันธกรณีที่ต้องลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก

- กลุ่มประเทศนอกภาคผนวกที่ 1 (รวมประเทศไทย) ทำหน้าที่ให้ความร่วมมือในการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกแบบสมัครใจ

ภาคเกษตรกรรมมีบทบาทในเรื่องโลกร้อนสองด้าน คือ เป็นผู้ปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกพร้อมๆ กับทำหน้าที่ดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากอากาศมาเก็บไว้ในมวลชีวภาพ แม้ในปัจจุบันภาคเกษตรจะไม่ใช่อสาเหตุใหญ่ของปัญหาการเกิดก๊าซเรือนกระจก

เมื่อเปรียบเทียบกับภาคพลังงานและภาคอุตสาหกรรม แต่ในอนาคตเมื่อประชากรเพิ่มมากขึ้น ภาคเกษตรจะทวีความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากเป็นผู้ผลิตอาหารและเป็นผู้ให้ความมั่นคงด้านอาหารแก่ประชากรโลก ซึ่งจะเป็นภาคการผลิตที่จะได้รับผลกระทบจากเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จำเป็นต้องมีการปรับตัว และเนื่องจากภาคเกษตรกรรมเป็นภาคที่สามารถดูดซับก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญจากชั้นบรรยากาศและตรึงไว้ในดินพืช ชากสัตว์ และคินได้ จึงเป็นภาคที่จะสามารถช่วยแก้ปัญหาจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากภาคอื่นๆ สามารถใช้เป็นภาคยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาโลกร้อนได้

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาวิจัยด้านการปลดปล่อยและการกักเก็บก๊าซเรือนกระจก พื้นที่ง่ายต่อการได้รับผลกระทบ และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่การเกษตร

2.2 เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูล องค์ความรู้ และระบบเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย สามารถเข้าถึงเพื่อรองรับภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร

2.3 เพื่อให้ทราบถึงพื้นที่และกิจกรรมการใช้ที่ดินที่ง่ายต่อการได้รับผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อปรับระบบการปลูกพืช ดำเนินการป้องกันแก้ไขและบรรเทาผลกระทบได้ทันทั่วถึง

2.4 เพื่อพัฒนาหน่วยงาน บุคลากร เกษตรกร บุคคลที่เกี่ยวข้อง และระบบความร่วมมือ ให้สามารถดำเนินโครงการเพื่อรองรับกับภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร

3. เป้าหมาย

3.1 หน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทราบและตระหนักถึงภัยจากภาวะโลกร้อน ที่มีต่อการเกษตรกรรมและปรับระบบการใช้ที่ดินให้เหมาะสม

3.2 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีระบบฐานข้อมูล องค์ความรู้และระบบเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลด ตรึง ก๊าซเรือนกระจกและข้อมูล เพื่อรองรับภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร

3.3 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีการจัดระบบการปลูกพืชที่เหมาะสม

3.4 พื้นที่เสี่ยงต่อการได้รับผลกระทบจากภาวะโลกร้อน 18.6 ล้านไร่ ได้รับการดูแลป้องกันและแก้ไขปัญหามาจากผลกระทบที่เกิดจากภาวะโลกร้อน

4. ระยะเวลาดำเนินงานและงบประมาณ

เริ่มตั้งแต่ ตุลาคม 2550 – กันยายน 2554 รวม 4 ปี

5. สถานที่ดำเนินงาน

ดำเนินงานในพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ และพื้นที่นำร่องที่เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดความแห้งแล้งและเสื่อมโทรมซ้ำซาก 18.6 ล้านไร่

6. ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

จำแนกการดำเนินงานเป็น 3 ยุทธศาสตร์และในแต่ละยุทธศาสตร์แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านพืช ด้านดิน ด้านน้ำ ด้านปศุสัตว์และการประมง และด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับการเกษตร

6.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารจัดการองค์ความรู้ ให้มีการจัดการองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกหรือ การเกิดภาวะโลกร้อนหรือการเกิดก๊าซเรือนกระจกที่มีสาเหตุสำคัญจากกิจกรรมด้านการเกษตรที่สำคัญๆ โดยแบ่งแผนการดำเนินงานบริหารจัดการองค์ความรู้ออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านพืช ด้านดิน ด้านน้ำ ด้านปศุสัตว์และการประมง และด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับการเกษตร

6.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การป้องกันและแก้ไขปัญา เป็นการนำเทคโนโลยีของแต่ละหน่วยงานมาใช้ในการป้องกันแก้ไขและปรับตัวเพื่อบรรเทาปัญหาจากภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร เพื่อช่วยลดความรุนแรงของปัญหาที่จะเกิดขึ้น โดยการนำมาตรการ เทคนิค และวิธีการที่เหมาะสมมาใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรให้มีการใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด โดยให้ความสำคัญของพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่ง่ายต่อการได้รับผลกระทบ ขนาดของพื้นที่ ตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ความสำคัญทางเศรษฐกิจ ชนิดพันธุ์พืช ชนิดพันธุ์สัตว์ ที่จะได้รับผลกระทบ ตลอดจนจำนวนครัวเรือนของเกษตรกรในพื้นที่ที่จะได้รับความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจเพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนป้องกันความเสียหายที่มีต่อผลผลิตเกษตร และเกษตรกร การจัดทำระบบเตือนภัยด้านภัยแล้งและน้ำท่วม โดยแบ่งแผนงานออกเป็น 5 ด้านคือ ด้านพืช ด้านดิน ด้านน้ำ ด้านปศุสัตว์ และการประมง และด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับการเกษตร

6.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการรณรงค์เผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ สังกะระห์ข้อมูลและให้มีกิจกรรมรณรงค์ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้เกษตรกรได้ทราบแนวทางในการบรรเทาปัญหาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร และให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อบรรเทาปัญหา ภายใต้ยุทธศาสตร์นี้มีแผนการดำเนินงานร่วมกันทุกหน่วยงานในกิจกรรม รณรงค์โกลบตอซังเพื่อลดก๊าซเรือนกระจก ขยายผลการรณรงค์โกลบตอซัง การจัดการ ดิน น้ำ พืช เพื่อให้เกษตรกรรับทราบผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ปลูกจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม ให้ความรู้ความเข้าใจประชาชนเพื่อรับมือกับภาวะโลกร้อนได้อย่างถูกต้อง จัดทำ

ระบบอนุรักษ์ดินและน้ำชะลอความเสื่อมโทรมของทรัพยากรดิน สร้างความตระหนักและยอมรับในความจำเป็นที่เกษตรกรต้องปรับตัวเข้ากับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป ภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ยังจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาที่แท้จริง สามารถสื่อสารปัญหาได้อย่างถูกต้อง และนำความรู้ไปพัฒนาเป็นโครงการต่างๆ เพื่อบรรเทาปัญหาภาวะโลกร้อนให้กับเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. งบประมาณ

งบประมาณรวมทั้งสิ้น	1,013.680	ล้านบาท
ปี 2551	357.900	ล้านบาท
ปี 2552	243.952	ล้านบาท
ปี 2553	215.952	ล้านบาท
ปี 2554	195.875	ล้านบาท

8. หน่วยงานรับผิดชอบ

หน่วยงานหลัก กรมพัฒนาที่ดิน

หน่วยงานสนับสนุน กรมวิชาการเกษตร กรมการข้าว กรมประมง กรมปศุสัตว์ กรมชลประทาน สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

9.1 หน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีข้อมูลการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก ที่มีความถูกต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและการผลิตด้านการเกษตรของประเทศ

9.2 หน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีโครงการรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศด้านการเกษตร ซึ่งจะช่วยเหลือเกษตรกรรองรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9.3 ผลการศึกษาวิจัยจะทำให้ทราบถึงแนวทางและระดับความเหมาะสมในการดำเนินการด้านการรองรับแผนเปลี่ยนแปลงในอนาคต

9.4 เกษตรกรสามารถพัฒนาตนเองเพื่อรองรับและปรับตัวต่อปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา นำเสนอคณะรัฐมนตรี

1. เพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการของแผนบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร และขอรับการสนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแผนงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อดำเนินการต่อไป
2. เพื่อโปรดนำเสนอกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ



(ศาสตราจารย์ ชีระ สุตะบุตร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมพัฒนาที่ดิน

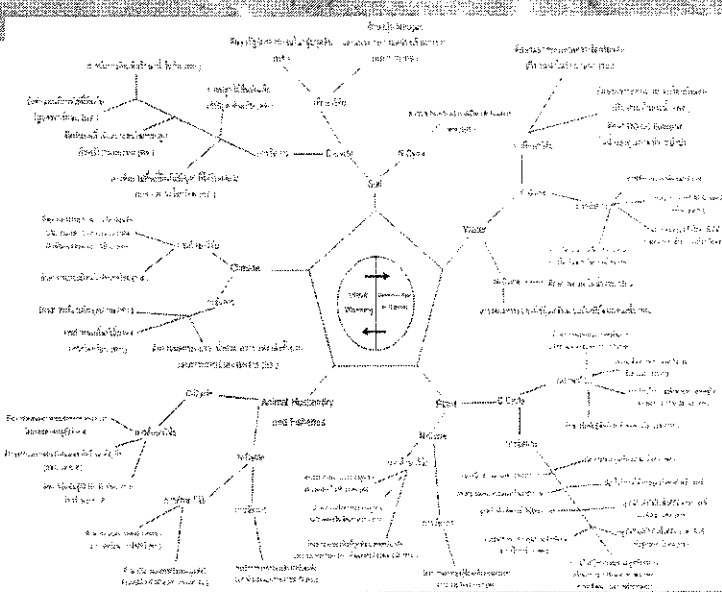
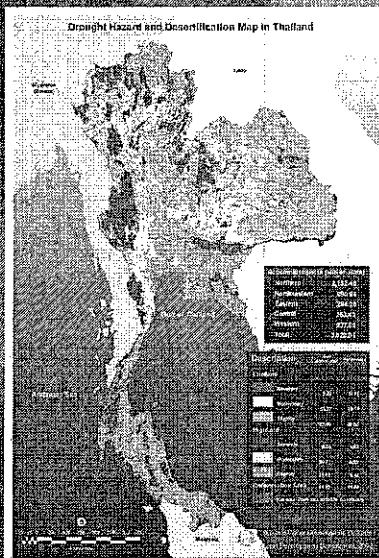
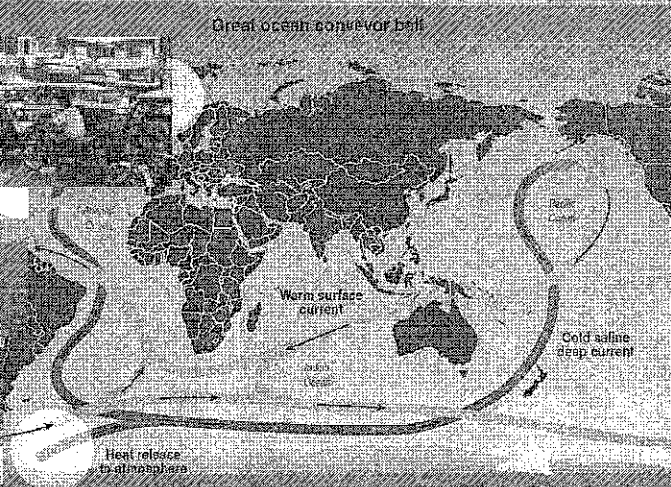
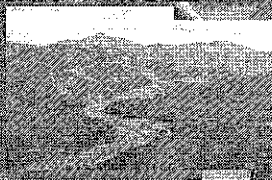
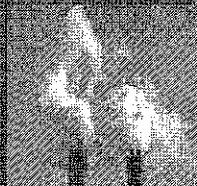
โทร. 0 2579 0752

โทรสาร 0 2579 0923

E-mail : pld_5@ldd.go.th

แผนบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์



ผู้ประสานงานหลัก: กรมพัฒนาที่ดิน กรมส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์
 สิงหาคม 2550

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

แผนบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (พ.ศ. 2551-2554)

- 1. ความเป็นมา** ภาคเกษตรกรรมมีบทบาทในเรื่องโลกร้อน สองด้านคือเป็นผู้ปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกพร้อมกับทำหน้าที่ดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากอากาศมาเก็บไว้ในมวลชีวภาพแม้ในปัจจุบันภาคเกษตรจะไม่ใช่ว่าสาเหตุใหญ่ของปัญหาการเกิดก๊าซเรือนกระจกเมื่อเปรียบเทียบกับภาคพลังงานและภาคอุตสาหกรรม แต่ในอนาคตเมื่อประชากรมากขึ้นภาคเกษตรจะทวีความสำคัญมากขึ้นเนื่องจากเป็นผู้ผลิตอาหารและเป็นผู้ให้ความมั่นคงด้านอาหารแก่ประชากรโลก ซึ่งจะเป็นภาคการผลิตที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จำเป็นจะต้องมีการปรับตัวและเนื่องจากภาคเกษตรกรรมเป็นภาคที่สามารถดูดซับก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญจากชั้นบรรยากาศและตรึงไว้ในซากพืชซากสัตว์และดินได้ จึงเป็นภาคที่จะสามารถช่วยแก้ปัญหาจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากภาคอื่นๆ สามารถที่จะใช้เป็นภาคยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาลอกร้อนได้ จึงจัดทำแผนบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตรขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิจัยการปลดปล่อย การกักเก็บก๊าซเรือนกระจก พื้นที่ง่ายต่อการได้รับผลกระทบ และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกษตร พัฒนาระบบฐานข้อมูล องค์ความรู้และระบบเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย ทราบถึงพื้นที่และกิจกรรมการใช้ที่ดินที่ง่ายต่อการได้รับผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปรับระบบการปลูกพืช ดำเนินการป้องกันแก้ไขและบรรเทาผลกระทบได้ทันทั่วถึง ตลอดจนพัฒนาหน่วยงาน บุคลากร เกษตรกร บุคคลที่เกี่ยวข้องและพัฒนาระบบความร่วมมือ ให้สามารถดำเนินโครงการเพื่อรองรับกับภาวะโลกร้อนด้านการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2. เป้าหมาย** ทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และเกษตรกร ทราบและตระหนักถึงภัยจากภาวะโลกร้อนที่มีต่อการเกษตร สามารถปรับระบบการใช้ที่ดินให้เหมาะสม มีระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้และระบบเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ ระบบข้อมูลการลด การกักเก็บ ก๊าซเรือนกระจก และแนวทางรับมือกับปัญหาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร มีการจัดระบบการปลูกพืชที่เหมาะสม
- 3. ระยะเวลาของแผนการดำเนินการ 4 ปี** เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2550- กันยายน 2554
- 4. สถานที่ดำเนินการ** เน้นการดำเนินงานในพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจ และพื้นที่นาร่อง 9 กลุ่มน้ำสาขาที่เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดความแห้งแล้งและเสื่อมโทรมซ้ำซากจำนวน 18.6 ล้านไร่
- 5. ยุทธศาสตร์** การดำเนินงานจำแนกเป็น 3 ยุทธศาสตร์คือ 1) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์ความรู้ 2) ยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาลอกร้อน 3) ยุทธศาสตร์ด้านการรณรงค์เผยแพร่ การประชาสัมพันธ์ และพัฒนาบุคลากร โดยแบ่งแผนดำเนินงาน 5 ด้าน ได้แก่ แผนงานด้าน ดิน น้ำ พืช ปศุสัตว์และประมง และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับการเกษตร
- 6. งบประมาณดำเนินการ 4 ปี (2551-2554)** รวม 1,013.68 ล้านบาทแบ่งเป็น ปี 2550 จำนวน 357.90 ล้านบาท ปี 2551 จำนวน 243.95 ล้านบาท ปี 2552 จำนวน 215.95 ล้านบาท และปี 2553 จำนวน 195.87 ล้านบาท
- 7. การบริหารโครงการ** กรมพัฒนาที่ดิน เป็นผู้ประสานงานหลัก ดำเนินการร่วมกับ 8 หน่วยงาน ได้แก่ กรมวิชาการเกษตร กรมการข้าว กรมประมง กรมปศุสัตว์ กรมชลประทาน สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

**แผนบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์**

**กรมพัฒนาที่ดิน: ผู้ประสานงานหลัก
มิถุนายน 2550**

1. หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือ UNFCCC (United Nation Framework Convention on Climate Change) เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2537 และลงนามให้สัตยาบันในพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) ภายใต้อนุสัญญาฯ เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2545 โดยมีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำหน้าที่สำนักงานผู้ประสานงานอนุสัญญา

อนุสัญญานี้มีขึ้นเพื่อความร่วมมือในการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก อันเป็นสาเหตุของโลกร้อนและนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อันก่อให้เกิดความแปรปรวนทางธรรมชาติที่นับวันจะทวีความรุนแรงและคุกคามต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ อีกทั้งก่อความเสียหายแก่ที่อยู่อาศัย การคมนาคม รวมทั้งความมั่นคงทางอาหาร

หลักการของอนุสัญญาฯ คือความร่วมมือในความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน โดยแบ่งกลุ่มประเทศในการรับผิดชอบดำเนินการลดก๊าซเรือนกระจกออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ กลุ่มประเทศภายใต้ภาคผนวกที่ 1 ได้แก่ประเทศที่พัฒนาแล้วและกลุ่มประเทศนอกภาคผนวกที่ 1 กลุ่มประเทศในภาคผนวกที่ 1 ล้วนเป็นประเทศพัฒนาแล้วหรือมีระดับการพัฒนาประเทศอยู่ในระยะเปลี่ยนผ่านสู่ประเทศพัฒนาแล้ว จะเป็นกลุ่มประเทศที่มีปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับสูง จึง มีพันธกรณี ที่ต้องลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระยะที่ 1 ที่ ระดับ 3-5 เปอร์เซ็นต์ ภายในปี 2553 โดยเทียบจากฐานการปลดปล่อยเดิม ณ ปี 2533 ประเทศนอกภาคผนวกที่ 1 (รวมทั้งประเทศไทย) ทำหน้าที่ในการให้ความร่วมมือในการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกแบบสมัครใจซึ่งไม่มีเป้าหมายปริมาณการลดการปลดปล่อยตามพันธกรณีที่ชัดเจนแต่อย่างใด และความร่วมมืออีกแนวทางหนึ่งที่ประเทศในกลุ่มนอกภาคผนวกที่ 1 ทำได้ภายใต้กลไกพิธีสารเกียวโต คือ ร่วมดำเนินโครงการพัฒนาที่สะอาด โดยจะดำเนินโครงการเองหรือร่วมดำเนินโครงการกับประเทศในภาคผนวกที่ 1 ในประเทศของตนเพื่อขายปริมาณคาร์บอนที่ลดได้ เพื่อการนำไปใช้คิดลดให้แก่ประเทศในภาคผนวกที่ 1 ให้ได้ปริมาณการลดตามพันธกรณีต่อไป

การลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกนั้นเป็นความจำเป็น เนื่องจากอุณหภูมิของโลกได้สูงขึ้นจริง ตามรายงานการวิเคราะห์ สถานการณ์ ของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Intergovernmental Panel on Climate Change: IPCC) ซึ่งเป็นองค์กรทางวิชาการ ที่มีหน้าที่ประเมินข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ทางเทคนิคและเศรษฐกิจสังคม โดยได้รายงาน ด้วยความมั่นใจว่าอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกสูงขึ้น ตั้งแต่กลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา จากการปลดปล่อยก๊าซเรือน

กระจกที่เพิ่มขึ้นจากกิจกรรมของมนุษย์ กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ การใช้พลังงานจากฟอสซิล การผลิตทางอุตสาหกรรม การสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ การทำเกษตรกรรม และจากการกำจัดของเสียหรือขยะ เป็นต้น

ปัญหาทางสิ่งแวดล้อมของโลก ซึ่งรวมทั้งโลกร้อนนั้น มีแรงผลักดันมาจาก 3 สาเหตุหลักได้แก่ การมีประชากรมาก การบริโภคของประชากร และเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า เมื่อ 50 ปีที่ผ่านมา มนุษย์มีส่วนทำให้อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกเพิ่มสูงขึ้น และจากการบันทึกอย่างต่อเนื่องมานับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990 ถึง ปี ค.ศ. 2005 พบว่าอุณหภูมิในชั้นบรรยากาศเพิ่มขึ้นในอัตราที่รวดเร็วที่สุด เป็นเหตุให้อุณหภูมิของปี ค.ศ. 2005 เมืองหลายร้อยแห่ง ในสหรัฐอเมริกา มีอุณหภูมิสูงมากจนทำลายสถิติเดิมที่เคยมีมาในอดีต ในปี 2003 คลื่นความร้อนทำให้คนในยุโรปเสียชีวิตถึง 30,000 คน และในอินเดีย มีผู้เสียชีวิตถึง 1,500 คน สำหรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น กับความหลากหลายทางชีวภาพ ชนิดพันธุ์ของสิ่งมีชีวิต 20-30 ชนิด จะสูญพันธุ์ หากอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกเพิ่มสูงขึ้นอีกระหว่าง 1.5-2.5 องศาเซลเซียส อุณหภูมิที่สูงขึ้นจะทำให้ผลผลิตภาคเกษตรในบริเวณเขตละติจูดต่ำลงน้อยลง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหาร พายุและปริมาณน้ำฝนที่ตกอย่างรุนแรงจะส่งผลกระทบต่อผลผลิตจากการชะล้างพังทลายหน้าดินและน้ำท่วม อีกทั้งภัยแล้งจะทำให้ผลผลิตตกต่ำ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการขาดแคลนพืชอาหารสัตว์ สัตว์ล้มตาย และการเกิดไฟป่าจะทวีมากขึ้น

สำหรับประเทศไทย ศูนย์เครือข่ายงานวิเคราะห์และฝึกอบรมการเปลี่ยนแปลงของโลก แห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีรายงานล่าสุดว่าระดับน้ำทะเลฝั่งอันดามัน ได้สูงขึ้น 8-12 มิลลิเมตร ต่อปี ซึ่งมีผลอย่างมากต่อการกัดเซาะชายฝั่งอย่างรุนแรง ในปี พ.ศ. 2548 ประเทศไทยประสบปัญหาภัยแล้งอย่างรุนแรงที่สุด ซึ่งทำให้พื้นที่เกษตรกรรมใน 63 จังหวัดทั่วประเทศ ได้รับความเสียหายกว่า 5 ล้านไร่ ส่งผลกระทบต่อประชาชนจำนวน 9.2 ล้านคน และก่อให้เกิดความเสียหายมีมูลค่ามากถึงเกือบ 8 พันล้านบาท ภาคตะวันออกของประเทศไทย โดยเฉพาะจังหวัดระยอง ปริมาณฝนที่ลดลงและทิ้งช่วงส่งผลให้ปริมาณน้ำในแหล่งน้ำ ที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมทั้งหมดในพื้นที่ภาคตะวันออก โดยเฉพาะแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดขาดแคลน เกิดปัญหาการแย่งชิงทรัพยากรน้ำ ระหว่างภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม

ภาคเกษตรกรรม มีบทบาท ในเรื่องโลกร้อนสองด้านคือเป็นผู้ปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก พร้อมกับทำหน้าที่ดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากอากาศ มาเก็บกักไว้ในมวลชีวภาพ เช่นในต้นไม้ ในดิน และในซากสัตว์ ก๊าซสามประเภท ที่ถูกปลดปล่อยจากภาคเกษตรกรรม ได้แก่ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ก๊าซมีเทนและก๊าซไนตรัสออกไซด์ เกิดจากกิจกรรมการจัดการดิน พืช สัตว์ น้ำ การใช้ปุ๋ยและอาหารสัตว์ในกระบวนการผลิต การปลดปล่อยก๊าซมีเทนมีสาเหตุจากการทำนาข้าวในสภาพขังน้ำ การขาดการจัดการอาหารและของเสียจากการปล่อยสัตว์และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างเหมาะสม ในขณะที่

การปลดปล่อยก๊าซไนตรัสออกไซด์เกิดจากการใช้ปุ๋ยในโตรเจนรวมทั้งการให้อาหารสัตว์บกและสัตว์น้ำ มากจนเหลือคั่งและเกิดกระบวนการแปรสภาพเป็นก๊าซไนตรัสออกไซด์ หรือจากกระบวนการหมักและย่อยสลาย ปัสสาวะและอุจจาระสัตว์ และการเผาเศษวัสดุเหลือใช้จากภาคเกษตรกรรมและวัชพืช เป็นสาเหตุในการปลดปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ นอกจากนี้การเกษตรกรรมยังมีการขยายตัว แทนที่ป่าไม้อย่างมากและรวดเร็วในหลายๆประเทศ ซึ่งป่าไม้เป็นแหล่งเก็บกักคาร์บอนทางธรรมชาติ แหล่งใหญ่และสำคัญที่สุด เป็นการเปลี่ยนแปลงลดลงของพันธุ์พืชคลุมดินที่มีความหลากหลายตามธรรมชาติที่มีประสิทธิภาพในการดูดซับน้ำตามธรรมชาติสูง และนำมาซึ่ง ความเสื่อมโทรมของดินจากการชะล้างพังทลาย ของน้ำหลากบนผิวน้ำดิน พาคความอุดมสมบูรณ์และคาร์บอนในรูปอินทรีย์วัตถุในดินไปกับกระแสน้ำและเกิดปฏิกิริยาทางเคมีกลายเป็นก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ไปในอากาศในที่สุด

แม้ในปัจจุบันภาคเกษตรจะไม่ใช่ว่าสาเหตุใหญ่ของปัญหาการเกิดก๊าซเรือนกระจกเมื่อเทียบกับภาคพลังงานและภาคอุตสาหกรรม (ระหว่างปี ค.ศ.1970 ถึง ค.ศ. 1990 การปลดปล่อยจากภาคเกษตรเพิ่มขึ้น 27 เปอร์เซ็นต์ เปรียบเทียบกับภาคพลังงานที่เพิ่มขึ้น 145 เปอร์เซ็นต์ และการขนส่ง 120 เปอร์เซ็นต์) แต่ในอนาคตเมื่อประชากรเพิ่มมากขึ้น ภาคเกษตรจะทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากเป็นผู้ผลิตอาหารและเป็นผู้ให้ความมั่นคงด้านอาหารแก่ประชากรโลก ซึ่งจะเป็นภาคการผลิตที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จำเป็นต้องมีการปรับตัว และเนื่องจากภาคเกษตรกรรมเป็นภาคที่สามารถดูดซับก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญจากชั้นบรรยากาศและตรึงไว้ในดินพืชซากสัตว์และดินได้ จึงเป็นภาคที่จะสามารถช่วยแก้ปัญหาจากการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดขึ้นจากภาคอื่นๆได้ อีกทั้งยังเป็นภาคที่สามารถใช้เป็นฐานในการผลิตพลังงานทดแทนพลังงานจากน้ำมันจากฟอสซิลซึ่งเป็นสาเหตุหลักของปัญหาโลกร้อนได้ จึงเป็นภาคที่จะสามารถใช้เป็นภาคยุทธศาสตร์ในการใช้แก้ไขปัญหาลอกร้อนที่ต้นเหตุได้ดี

เพื่อให้ได้มีข้อมูลจริงที่เป็นตัวแทนของประเทศ ที่จะสามารถใช้เป็นเครื่องมือปกป้องผลประโยชน์ของประเทศและเป็นผลงานสนับสนุนให้บุคลากรของประเทศได้มีผลงานพร้อมไปทำหน้าที่ปกป้องผลประโยชน์ของประเทศในเวทีโลกได้ และเป็นการเตรียมการป้องกันภัยล่วงหน้า รวมทั้งแก้ไขปัญหาที่อาจกำลังเกิดขึ้นกับเศรษฐกิจการเกษตรของประเทศและเกษตรกร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้จัดทำแผนบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตรขึ้น โดยใช้ 3 ยุทธศาสตร์หลักในการดำเนินการ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์ความรู้ (2) ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญห (3) ยุทธศาสตร์ด้านการรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และพัฒนาบุคลากร เพื่อพัฒนาความเข้มแข็งแก่หน่วยงานและพัฒนากลไกการดำเนินงานด้านความร่วมมือ ซึ่งจะเน้น การให้การศึกษาฝึกอบรมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างความตระหนักและความร่วมมือจากเกษตรกร รวมทั้งการ

ติดตามประเมินผลการดำเนินงานและให้คำแนะนำแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรผู้ดำเนินงานและเกษตรกร

ผลจากการดำเนินการตามแผนฯ จะช่วยสร้างองค์ความรู้และภูมิปัญญาอย่างรอบด้านในเรื่องภาวะโลกร้อน สร้างความตระหนักแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเกษตรในทุกภาคส่วนให้ทราบถึงปัญหาสาเหตุ ผลกระทบ ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่กำลังจะเกิดขึ้น สร้างความพร้อมในการดำเนินงานเพื่อลดการปลดปล่อยก๊าซ ความพร้อมในการปฏิบัติการเพื่อบรรเทาและรับมือกับผลกระทบ การปฏิบัติการเมื่อได้รับการเตือนภัย การปรับตัวเพื่อแก้ไขปัญหามาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งมีเครือข่ายความร่วมมือสนับสนุนและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ ข้อมูล และส่งเสริมบทบาทของประเทศไทยในความร่วมมือภายในประเทศและระหว่างประเทศ ที่เป็นประโยชน์แก่การทำหน้าที่ในฐานะประเทศสมาชิกอนุสัญญาสหประชาชาติ ทั้ง 3 อนุสัญญาอันได้แก่ อนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nation Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการแปรสภาพเป็นทะเลทราย (United Nation Convention on Combating Desertification: UNCCD) และอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (United Nation Convention on Biodiversity: UNCBD) ได้อย่างเชื่อมั่นในข้อเท็จจริง เป็นเครื่องมือช่วยปกป้อง บรรเทาและป้องกันความเสียหายทางเศรษฐกิจการเกษตรของประเทศ และรวมทั้งจะช่วยให้เกษตรกรสามารถปรับตัวและอยู่รอดได้เมื่อต้องประสบปัญหาและภัยจากความเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่คาดว่าจะเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาวิจัยด้านการปลดปล่อย และการกักเก็บก๊าซเรือนกระจก พื้นที่ง่ายต่อการได้รับผลกระทบ และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่การเกษตร

2.2 เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูล องค์ความรู้และระบบเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย สามารถเข้าถึงเพื่อรองรับภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร

2.3 เพื่อให้ทราบถึงพื้นที่และกิจกรรมการใช้ที่ดินที่ง่ายต่อการได้รับผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อปรับระบบการปลูกพืช ดำเนินการป้องกันแก้ไขและบรรเทาผลกระทบได้ทันทั่วถึง

2.4 เพื่อพัฒนาหน่วยงาน บุคลากร เกษตรกร บุคคลที่เกี่ยวข้องและระบบความร่วมมือให้สามารถดำเนินโครงการเพื่อรองรับกับภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร

3. เป้าหมาย

3.1 ทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และเกษตรกร ทราบและตระหนักถึงภัยจากภาวะโลกร้อนที่มีต่อการเกษตรและปรับระบบการใช้ที่ดินให้เหมาะสม

3.2 กระทรวงเกษตรฯมีระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้และระบบเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพเพื่อการลด การกักเก็บ ก๊าซเรือนกระจก และข้อมูลเพื่อรองรับภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร

3.3 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีการจัดระบบการปลูกพืช การผลิตสัตว์และการประมงที่เหมาะสม

3.4 พื้นที่เสี่ยงต่อการได้รับผลกระทบจากภาวะโลกร้อน 18.6 ล้านไร่ ได้รับการดูแลป้องกันและแก้ไขปัญหามาจากผลกระทบที่เกิดจากภาวะโลกร้อน

4. ระยะเวลาดำเนินการและงบประมาณ

ระยะเวลา 4 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2550- กันยายน 2554 งบประมาณดำเนินงาน รวม 1,013.68 ล้านบาท แบ่งเป็น ดำเนินการในปี 2550 จำนวน 357.90 ล้านบาท ปี 2551 จำนวน 243.95 ล้านบาท ปี 2552 จำนวน 215.95 ล้านบาท และปี 2553 จำนวน 195.87 ล้านบาท

5. สถานที่ดำเนินการ

ดำเนินงานในพื้นที่ที่เป็นแหล่งปลูกพืชเศรษฐกิจของประเทศโดยเน้นดำเนินงานนำร่องในพื้นที่ 9 กลุ่มน้ำสาขาที่เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดความแห้งแล้งและเสื่อมโทรมซ้ำซากจำนวน 18.6 ล้านไร่ ดังนี้

1. กลุ่มลุ่มน้ำย่อยห้วยน้ำสิงห์	178,802	ไร่
2. ลุ่มน้ำบึงบอระเพ็ด	2,586,512	ไร่
3. ลุ่มน้ำป่าสักตอนล่าง	2,478,119	ไร่
4. ลุ่มน้ำห้วยกระเสียว	1,063,118	ไร่
5. ลุ่มน้ำลำตะคองและลำพระเพลิง	3,543,629	ไร่
6. ลุ่มน้ำคลองท่าลาด	1,740,144	ไร่
7. ลุ่มน้ำแม่น้ำเพชรบุรีตอนบน	2,233,892	ไร่
8. ลุ่มน้ำแม่น้ำปรางบุรี	1,832,565	ไร่
9. ลุ่มน้ำปากพนัง	2,958,933	ไร่

(หมายเหตุ : รายละเอียดแสดงภาพแผนที่บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำที่ทำการศึกษาในภาคผนวก)

6. ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

แผนบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกการดำเนินงานเป็น 3 ยุทธศาสตร์คือ

- 1) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์ความรู้
 - 2) ยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา
 - 3) ยุทธศาสตร์ด้านการรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และพัฒนาบุคลากร
- แต่ละยุทธศาสตร์มีแนวทางดังนี้

6.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารจัดการองค์ความรู้

ให้มีการจัดการองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกหรือ การเกิดภาวะโลกร้อนหรือการเกิดก๊าซเรือนกระจกที่มีสาเหตุสำคัญจากกิจกรรมด้านการเกษตรที่สำคัญๆ โดยแบ่งแผนการดำเนินงานบริหารจัดการองค์ความรู้ออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

6.1.1 แผนงานด้านพืช เป็นการประมวลองค์ความรู้ทางด้านการศึกษาผลกระทบของการปลูกพืชที่มีต่อภาวะโลกร้อน การปลดปล่อยและกักเก็บก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรพืชเศรษฐกิจและไม้ยืนต้น ต่อด้านการเป็นทะเลทรายกับปัญหาภาวะโลกร้อนโดยกรมวิชาการเกษตร ศึกษาผลกระทบของการปลูกพืชที่มีต่อภาวะโลกร้อน ศึกษาข้อมูลผลของไม้ยืนต้นที่มีต่อภาวะโลกร้อน ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม สนับสนุนการผลิตพืชเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตพลาสติกย่อยสลายได้ทางชีวภาพ เพื่อดูดซับคาร์บอนไว้ในภาชนะใช้สอยซึ่งเป็นการชะลอการปลดปล่อยคาร์บอนสู่ชั้นบรรยากาศ ตลอดจนการคัดเลือกพันธุ์พืชให้ได้คุณภาพเพื่อเผชิญกับปัญหาสภาพภูมิอากาศเกษตร ซึ่งถือเป็นส่วนประกอบสำคัญของก๊าซเรือนกระจกที่เปลี่ยนแปลงไป พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตพืชเพื่อเพิ่มผลผลิตพืชที่เป็นวัตถุดิบแป้งและน้ำตาล เพื่อรองรับอุตสาหกรรมพลาสติก ไบโอดีเซลและพลังงานทดแทนอื่นๆ การทดสอบคุณภาพวัตถุดิบ และการพัฒนาเครื่องจักรกลการเกษตรในการเกษตรกรรมเพื่อลดการเกิดก๊าซเรือนกระจก

6.1.2 แผนงานด้านดิน เป็นการประมวลองค์ความรู้ทางด้านการปลดปล่อยและกักเก็บก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรดิน ก๊าซมีเทนจากนาข้าวและการกักเก็บคาร์บอนในดินเขตร้อน เพื่อให้ได้เทคโนโลยีการปลูกข้าว พืชไร่ และไม้ผลที่เหมาะสมในการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเกษตรกรได้มีส่วนร่วมรับทราบการเกิดภาวะโลกร้อน สำหรับโครงการจัดทำแผนที่ปริมาณคาร์บอนในดินทั้งหมดกับการใช้ประโยชน์ที่ดินของประเทศไทย ก็เพื่อให้ทราบแหล่งกำเนิดของวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรที่เป็นอินทรีย์วัตถุจากชีวมวลของพืชเศรษฐกิจชนิดต่างๆ ในประเทศไทย ฐานข้อมูลและแผนที่ในรูปของแหล่งกำเนิด และปริมาณของคาร์บอนทั้งหมดในดินแต่ละชุดดิน แผนที่อินทรีย์วัตถุเพื่อให้เป็นแนวทางในการดูดซับคาร์บอนของดินที่อยู่ในกลุ่มชุดดินต่างๆ

เพื่อต่อต้านการเป็นทะเลทรายและบรรเทาปัญหาภาวะโลกร้อนโดยกรมพัฒนาที่ดิน จัดทำแผนที่ปริมาณคาร์บอนทั้งหมดในดินกับการใช้ประโยชน์ที่ดินของประเทศไทย กรมการข้าว ศึกษาการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในนาข้าว และการกักเก็บคาร์บอนในดินเขตร้อน

6.1.3 แผนงานด้านน้ำ เป็นการประมวลองค์ความรู้ทางด้านผลกระทบจากภาวะโลกร้อนต่อปริมาณและการกระจายตัวของฝนบริเวณประเทศไทย เพื่อให้ทราบการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบปริมาณ และการกระจายตัวของฝนของภาคต่างๆ เปรียบเทียบอดีตกับที่อยู่ในภาวะโลกร้อนในปัจจุบัน เพื่อจะได้ทราบผลกระทบต่างๆของภาวะโลกร้อนที่เกิดขึ้นกับฝนในประเทศไทย โดยสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร ร่วมกับกรมอุตุนิยมวิทยา วิเคราะห์ทางสถิติบนพื้นฐานของความรู้ทางอุตุนิยมวิทยา ทดสอบสมมุติฐานทางสถิติ เพื่อให้ทราบความเปลี่ยนแปลงของรูปแบบ ปริมาณ และการกระจายของฝนของภาคต่างๆ ระหว่างอดีตและปัจจุบันที่อยู่ในภาวะโลกร้อน ทำให้ทราบผลกระทบของโลกร้อนที่เกิดขึ้นกับฝนในประเทศ

6.1.4 แผนงานด้านปศุสัตว์และการประมง เป็นการประมวลองค์ความรู้ทางด้านผลกระทบจากภาวะโลกร้อนที่มีต่อกิจกรรมการผลิตในภาคปศุสัตว์และการประมง กรมประมงติดตามการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ น้ำ และทรัพยากรประมงจากภาวะโลกร้อน ทั้งประมงน้ำจืดและทะเล เพื่อให้ทราบข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของภาวะแวดล้อมใหม่ ผลของอุณหภูมิที่เพิ่มขึ้น การอพยพเคลื่อนย้ายถิ่นของสัตว์น้ำ ตลอดจนทำนายผลกระทบของภาวะโลกร้อนต่อทรัพยากรประมง ซึ่งจะมีผลต่อความมั่นคงทางอาหารของประชากรในอนาคต สำหรับในภาคปศุสัตว์จะเป็นการประมวลองค์ความรู้ทางด้านการผลิตสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ โคเนื้อ โคนม สุกร สัตว์ปีก ที่ส่งผลต่อการเกิดก๊าซเรือนกระจกจากการจัดการระบบของเสียในภาคปศุสัตว์ การจัดการระบบการผลิตสัตว์ชนิดต่างๆ เปรียบเทียบกับชนิดพันธุ์ท้องถิ่นที่ลดการเกิดก๊าซมีเทน ผลการศึกษาจะทำให้ทราบการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรทางน้ำ ผลของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิที่มีต่อการอพยพย้ายถิ่นของสัตว์น้ำบางชนิดในลุ่มน้ำโขง รูปแบบของการอพยพย้ายถิ่นของสัตว์น้ำที่ทำการศึกษา

6.1.5 แผนงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับการเกษตร เป็นการประมวลองค์ความรู้ทางด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศกับการเกษตร โดยที่ทุกหน่วยงานร่วมกันรวบรวมและผลิตฐานข้อมูล พืช ดิน น้ำ การประมง การปศุสัตว์ และการแปรปรวนของสภาพอากาศ ประมวลเป็นภาพรวมองค์ความรู้เพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกันในการสื่อสารเพื่อป้องกันแก้ไข ผลิตฐานข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกษตร โดยการติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่าย การนำเข้าข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับอย่างเป็นระบบ พร้อมโปรแกรมฐานข้อมูล การรับและนำเข้าข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การให้บริการข้อมูล จัดทำฐานข้อมูลและเครือข่ายให้อยู่ใน

รูปที่พร้อมใช้ เพื่อให้สามารถบริการข้อมูลไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การป้องกันและแก้ไขปัญห

เป็นการนำเทคโนโลยีของแต่ละหน่วยงานมาใช้ในการป้องกันแก้ไขและปรับตัวเพื่อบรรเทาปัญหาจากภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร เพื่อช่วยลดความรุนแรงของปัญหาที่จะเกิดขึ้น โดยการนำมาตรการ เทคนิค และวิธีการที่เหมาะสมมาใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรให้มีการใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด โดยให้ความสำคัญของพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่ง่ายต่อการได้รับผลกระทบ ขนาดของพื้นที่ตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ความสำคัญทางเศรษฐกิจ ชนิดพันธุ์พืช ชนิดพันธุ์สัตว์ ที่จะได้รับผลกระทบ ตลอดจนจำนวนครัวเรือนของเกษตรกรในพื้นที่ที่จะได้รับความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจเพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนป้องกันความเสียหายที่มีต่อผลผลิตเกษตร และเกษตรกร การจัดทำระบบเตือนภัยด้านภัยแล้งและน้ำท่วม โดยแบ่งแผนงานออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

6.2.1 แผนงานด้านพืช เป็นแผนงานป้องกันและปรับตัวเพื่อรองรับการแก้ไขปัญหภาวะโลกร้อนที่เกี่ยวข้องกับพืชเศรษฐกิจทางการเกษตร ได้แก่ โครงการปลูกไม้ยืนต้น เพื่อให้เป็นพื้นที่ดูดซับน้ำตามธรรมชาติ ลดความรุนแรงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับน้ำท่วมและเป็นการนำความชุ่มชื้นกลับคืนสู่ดินที่อยู่อาศัยของชุมชน รวมทั้งเป็นการกักเก็บคาร์บอนไว้ในเนื้อไม้ และการกักเก็บคาร์บอนไว้ในดินในรูปรากไม้ โครงการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในเขตปฏิรูปที่ดิน โดยสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) โดยให้มีการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินของชุมชนอย่างยั่งยืนในพื้นที่ ของ ส.ป.ก. เพื่อป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนและเขตอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กำหนดให้เขตปฏิรูปที่ดินมีการปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้นเศรษฐกิจ ในร้อยละ 20 ของพื้นที่ (มติ ครม. 30 มิย. 2541 และมติ คปก. กำหนดเงื่อนไขการเข้าทำประโยชน์ในที่ดินเขตปฏิรูป) จัดทำแผนที่พื้นที่ที่เหมาะสมในการปลูกพืชพลังงานทดแทน ศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องและจัดทำแผนที่ที่เหมาะสมในการปลูกพืชพลังงานทดแทนแต่ละชนิดของประเทศไทย โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางด้านระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์วิเคราะห์เชิงพื้นที่ร่วมกับปัจจัยด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพืชพลังงานทดแทนแต่ละชนิด และทดลองปลูกพืชพลังงานทดแทนในแปลงทดลอง เพื่อทดสอบการเจริญเติบโต ทดสอบแบบจำลอง บันทึกค่าผลผลิต การหมุนเวียนของอินทรีย์วัตถุที่ร่วงหล่นจากส่วนต่างๆ ของพืชและศึกษาปริมาณอินทรีย์วัตถุที่เพิ่มขึ้นในดินในรูปของปริมาณคาร์บอนทั้งหมดในดิน นอกจากนี้ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรยังจัดให้มีการศึกษาแนวทางการปรับตัวเพื่อรองรับภาวะโลกร้อนด้านเศรษฐกิจการเกษตรและครัวเรือนเกษตรกร เป็นการรวบรวมข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจการเกษตร เพื่อนำข้อมูลมาประเมินและวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น เพื่อประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศที่มีต่อการผลิตด้านการเกษตร และครัวเรือนเกษตรกร กรณีของผลกระทบที่เกิดจากภัยพิบัติด้านภัยแล้งและน้ำท่วม และจัดทำโครงการปลูกไม้ยืนต้น โดยส่งเสริมการปลูกไม้ผลไม้ยืนต้น และไม่ใช้สอยในพื้นที่ของเกษตรกรและพื้นที่ว่างเปล่าของชุมชนดำเนินการในพื้นที่จังหวัดที่มีระดับความวิกฤตของพื้นที่เสี่ยงภัยด้านการเกษตรในระดับวิกฤตมากที่สุด จำนวน 12 จังหวัด และ ใน 9 กลุ่มน้ำ

6.2.2 แผนงานด้านดิน เป็นแผนงานป้องกันและการปรับตัวเพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อนที่ดินในพื้นที่เกษตรได้รับ และเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ดินและน้ำ การจัดการดินเพื่อรักษาน้ำในดินและแนวทางลดการสูญเสียจากสหรน้ำในไร่นาของกรมพัฒนาที่ดิน เพื่อให้ได้มาตรการ เทคนิค และวิธีการที่เหมาะสมในการเก็บรักษาน้ำในสหรน้ำของเกษตรกรและลดการระเหยของน้ำจากดิน เพื่อให้ทราบแนวทางเบื้องต้นในการบริหารจัดการทรัพยากรดินเพื่อรักษาและใช้น้ำในดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด จากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกโดยใช้หลักของอุทกวิทยา และมาตรการต่างๆ ในการเก็บกักน้ำ ระลอกการระเหยของแหล่งน้ำขนาดเล็ก และศึกษาเปรียบเทียบการจัดการดินด้วยวิธีการต่างๆ เป็นการเก็บข้อมูลภาคสนาม คู่อตราการระเหยน้ำ ระดับความลึกของสหรน้ำที่ส่งผลต่อการเพิ่ม/ลดของอุณหภูมิ ปริมาณออกซิเจนในน้ำ สิ่งมีชีวิตบนผิวน้ำ สิ่งปกคลุมเหนือผิวน้ำ

6.2.3 แผนงานด้านน้ำ เป็นแผนการป้องกันและปรับตัวเพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อนที่มีต่อน้ำใช้เพื่อการเกษตร โดยกรมชลประทานจัดทำโครงการศึกษาและวางระบบและติดตั้งระบบโทรมาตรเพื่อพยากรณ์และเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้น เน้นที่การจัดสรรน้ำอย่างเป็นระบบ กรมชลประทานศึกษาวางระบบและติดตั้งระบบโทรมาตรเพื่อพยากรณ์และเตือนภัยกลุ่มน้ำ ติดตั้งเครื่องมือทางชลประทานในการสำรวจติดตามระดับน้ำ และอัตราการใช้ของน้ำ ปริมาณน้ำฝน

6.2.4 แผนงานด้านปศุสัตว์และการประมง เป็นการป้องกันและปรับตัวเพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาคปศุสัตว์และประมง โดยกรมปศุสัตว์จัดทำระบบป้องกันและแก้ปัญหาการเกิดภาวะโลกร้อนเนื่องจากการผลิตปศุสัตว์ การจัดระบบการผลิตที่เหมาะสมเพื่อลดผลกระทบและป้องกันผลกระทบภาวะโลกร้อนที่จะเกิดขึ้นจากการปศุสัตว์ ศึกษากระบวนการจัดการของเสียเพื่อลดก๊าซมีเทน ระบบโรงเรือน และระบบการเลี้ยงปศุสัตว์ เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาต่อภาวะโลกร้อน ศึกษาความสามารถในการเปลี่ยนของเสียภายในฟาร์มให้เกิดประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการรักษาสังแวดล้อม และใช้กำหนดเป็นนโยบายการผลิตสารเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดภาวะโลกร้อน ตลอดจนการจัดระบบการผลิตสัตว์ที่สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับภาวะโลกร้อน เพื่อสร้างระบบการผลิตสัตว์ที่สามารถให้ผลผลิตเพียงพอต่อการใช้เป็นอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และแรงงาน ต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ต่อผู้บริโภค โดยการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ให้มีความสามารถที่ทนทานต่อสภาพแวดล้อมที่ร้อนขึ้น และที่เมื่อมีอุณหภูมิที่สูงขึ้น กรมประมงศึกษาผลกระทบของภาวะ

โลกร้อนต่อการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรประมงในอ่าวไทยและทะเลอันดามันและทรัพยากรประมงน้ำจืด จัดทำรูปแบบการอพยพย้ายถิ่นของสัตว์น้ำที่เป็นสัตว์เศรษฐกิจเมื่อเกิดภาวะโลกร้อนและจัดทำแผนในการให้การช่วยเหลือเกษตรกรจากปัญหาล้างน้ำท่วม และจัดทำแผนป้องกันความเสียหายทางเศรษฐกิจกับครัวเรือนเกษตรกรประมงน้ำจืดและประมงทางทะเล

6.2.5 แผนงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับการเกษตร เป็นการป้องกันและปรับตัวเพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาภาคเกษตรอันเนื่องมาจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป โดยทุกหน่วยงานร่วมกับ กรมพัฒนาที่ดิน ดำเนินโครงการติดตามผลกระทบจากความแห้งแล้งทางด้านดินและพืชเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยใช้เทคโนโลยีดาวเทียมและระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ในการป้องกันปรับตัวเพื่อแก้ไขภาวะความเป็นทะเลทรายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และรับมือกับพื้นที่เสี่ยงภัยทางการเกษตร เพื่อให้ได้แผนที่ชัดเจนของพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากความแห้งแล้ง ที่สามารถนำไปใช้ประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางใช้พื้นที่และช่วยเหลือเกษตรกรในการบรรเทาและแก้ไขปัญหาล้างน้ำท่วมที่เกิดภัยแล้งในอนาคตจากภาวะโลกร้อน และใช้เป็นข้อมูลฐานในการติดตามคาดการณ์ผลกระทบของความแห้งแล้ง ที่สามารถนำไปใช้ประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางใช้พื้นที่และช่วยเหลือเกษตรกรในการบรรเทาและแก้ไขปัญหาล้างน้ำท่วมที่เกิดภัยแล้งในอนาคตจากภาวะโลกร้อน ภาวะน้ำท่วม สภาพอากาศแปรปรวน และใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการติดตามคาดการณ์ผลกระทบของความแห้งแล้งในอนาคตต่อไปเพื่อจะได้วางแผนรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

6.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการรณรงค์เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอดความรู้ และพัฒนาบุคลากร

ตั้งเป้าหาข้อมูลและให้มีกิจกรรมรณรงค์ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้เกษตรกรได้ทราบแนวทางในการบรรเทาปัญหาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร และให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อบรรเทาปัญหา ภายใต้ยุทธศาสตร์นี้มีแผนการดำเนินงานร่วมกันทุกหน่วยงานในกิจกรรม รณรงค์โกลบอลคองซังเพื่อลดก๊าซเรือนกระจก ขยายผลการรณรงค์โกลบอลคองซัง การจัดการ ดิน น้ำ พืช เพื่อให้เกษตรกรรับทราบผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ปลุกจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม ให้ความรู้ความเข้าใจประชาชนเพื่อรับมือกับภาวะโลกร้อนได้อย่างถูกต้อง จัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำชะลอความเสื่อมโทรมของทรัพยากรดิน สร้างความตระหนักและยอมรับในความจำเป็นที่เกษตรกรต้องปรับตัวเข้ากับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป ภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ยังจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาที่แท้จริง สามารถสื่อสารปัญหาได้อย่างถูกต้อง และนำความรู้ไปพัฒนาเป็นโครงการต่างๆเพื่อบรรเทาปัญหาภาวะโลกร้อนให้กับเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. หน่วยงานรับผิดชอบ

กรมพัฒนาที่ดิน เป็นผู้ประสานงานหลักในส่วนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อจัดทำแผนบูรณาการโครงการและงบประมาณ บรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร ดำเนินการร่วมกับ 9 หน่วยงานได้แก่

1. กรมพัฒนาที่ดิน
2. กรมวิชาการเกษตร
3. กรมการข้าว
4. กรมประมง
5. กรมปศุสัตว์
6. กรมชลประทาน
7. สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร
8. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
9. สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 หน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีข้อมูลการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มีความถูกต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและการผลิตด้านการเกษตรของประเทศ

8.2 หน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีโครงการรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศด้านการเกษตร ซึ่งจะช่วยเหลือเกษตรกรรองรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8.3 ผลการศึกษาวิจัยจะทำให้ทราบถึงแนวทางและระดับความเหมาะสมในการดำเนินการด้านการรองรับแผนเปลี่ยนแปลงในอนาคต

8.4 เกษตรกรสามารถพัฒนาตนเองเพื่อรองรับและปรับตัวต่อปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกได้

9. งบประมาณโครงการเพื่อบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตรของหน่วยงานต่างๆ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปี พ.ศ. 2551-2554

หน่วยงาน	ปี2551	ปี2552	ปี2553	ปี2554	งบประมาณ 4 ปี
1. กรมพัฒนาที่ดิน (พด.)	234,394,420	171,526,202	145,276,202	126,950,000	678,146,800
2. กรมการข้าว (กข.)	16,800,000	0	0	0	16,800,000
3. กรมวิชาการเกษตร (กวก.)	35,000,000	17,000,000	17,000,000	17,000,000	86,000,000
4. กรมประมง (ปม.)	23,655,240	13,625,120	13,375,120	13,125,120	63,780,600
5. กรมปศุสัตว์ (ปศ.)	42,225,800	36,350,800	36,100,800	35,850,800	150,528,200
6. กรมชลประทาน (ชล.)	งบปกติกรม (91,000,000)	งบปกติกรม (344,750,000)	งบปกติกรม (261,500,000)	งบปกติกรม (185,250,000)	ใช้งบปกติกรม (882,499,900)
7. สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.)	1,000,000	1,000,000	1,000,000	0	3,000,000
8. สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร (สฝย.)	1,000,000	1,000,000	0	0	2,000,000
9. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.)	(3,825,000)	(3,450,000)	(3,200,000)	(2,950,000)	(13,425,000)
รวม	357,900,460	243,952,122	215,952,122	195,875,920	1,013,680,600

10. งบประมาณโครงการเพื่อบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามรายยุทธศาสตร์และแผนงาน 5 ด้าน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การจัดการองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก							
แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	โครงการ ที่	งบประมาณ (บาท)				
			ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	รวมงบ 4 ปี
ด้านพืช	กรมวิชาการเกษตร	1	5,000,000	5,000,000	5,000,000	5,000,000	20,000,000
			5,000,000	4,000,000	4,000,000	4,000,000	17,000,000
		2	20,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	29,000,000
		3	5,000,000	5,000,000	5,000,000	5,000,000	20,000,000
ด้านดิน	กรมพัฒนาที่ดิน	1	15,039,420	8,276,202	8,276,202	5,200,000	36,791,800
	กรมการข้าว		16,800,000	-	-	-	16,800,000
	กรมพัฒนาที่ดิน	2	8,000,000	5,000,000	3,000,000	2,000,000	18,000,000
ด้านน้ำ	สำนักฝนหลวงและการบิน เกษตร	1	1,000,000	1,000,000			2,000,000
ด้านปศุสัตว์และประมง	กรมประมง	1	19,830,240	10,175,120	10,175,120	10,175,120	50,355,600
ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศกับการเกษตร	ทุกหน่วยงาน ร่วมกับกรมอุตุ ฯ	1	21,350,000	20,000,000	5,000,000	5,000,000	51,350,000
รวม		8	117,019,660	61,451,322	43,451,322	39,375,120	261,297,400

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การป้องกันและแก้ไขปัญหามลภาวะโลกร้อน

แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	โครงการ ที่	งบประมาณ (บาท)				
			ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	รวมงบ 4 ปี
ด้านพืช	สศก. พด.	1	15,300,000	13,800,000	12,800,000	11,800,000	53,700,000
	พด. กสท. ทุกหน่วยงาน	2	21,580,000	10,000,000	10,000,000	10,000,000	51,580,000
	ส.ป.ก.	3	1,000,000	1,000,000	1,000,000	-	3,000,000
	พด.	4	20,800,000	16,800,000	10,800,000	10,800,000	59,200,000
ด้านดิน	พด.	5	6,000,000	2,000,000	2,000,000	1,000,000	11,000,000
ด้านน้ำ	ชล.	7	งบปกติกรม (91,000,000)	งบปกติกรม (344,750,000)	งบปกติกรม (261,500,000)	งบปกติกรม (185,250,000)	ใช้งบปกติกรม (882,499,900)
ด้านปศุสัตว์และประมง	ปศ. ปม.	6	38,400,800	32,900,800	32,900,800	32,900,800	137,103,200
ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศกับ การเกษตร	พด. ร่วมกับกรมอุตุนิยมวิทยา	8	28,800,000	23,000,000	21,000,000	19,000,000	91,800,000
รวม		8	131,880,800	99,500,800	90,500,800	85,500,800	407,383,200

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : อนุรักษ์เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอดความรู้ และพัฒนาบุคลากร							
แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	โครงการ ที่	งบประมาณ (บาท)				
			ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	รวมงบ 4 ปี
ทั้ง 5 ด้าน (พืช ดิน น้ำ ปศุสัตว์และประมง และการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศกับการเกษตร)	พด. กษ.	1	64,000,000	38,000,000	37,000,000	36,000,000	175,000,000
	ทุกหน่วย งาน	2	20,000,000	20,000,000	20,000,000	10,000,000	70,000,000
	ทุกหน่วยงาน	3	25,000,000	25,000,000	25,000,000	25,000,000	100,000,000
รวม		3	109,000,000	83,000,000	82,000,000	71,000,000	345,000,000
รวมทั้งหมด		19	357,900,460	243,952,100	215,952,100	195,875,920	1,013,680,600

11. สรุปแผนงาน แนวทางกิจกรรมโครงการและผลที่คาดว่าจะได้รับโครงการบรรเทาภาวะโลกร้อนทางการเกษตร จำแนกตามรายยุทธศาสตร์

แผนงาน แนวทางกิจกรรมและผลที่คาดว่าจะได้รับ โครงการบรรเทาภาวะโลกร้อนทางการเกษตร : ด้านพืช					
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การจัดการองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก		ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน		ยุทธศาสตร์ที่ 3 : รณรงค์เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอด ความรู้ และพัฒนาบุคลากร	
แนวทางกิจกรรม	องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	แนวทางกิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	แนวทางกิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1. โครงการศึกษาผลกระทบของการปลูกพืชที่มีต่อสภาวะโลกร้อน	ได้ข้อมูลผลของพืชเศรษฐกิจที่มีต่อสภาวะโลกร้อน	1. โครงการปรับตัวเพื่อรองรับภาวะโลกร้อนด้านเศรษฐกิจ การเกษตรและครัวเรือนเกษตรกร	ทราบแนวโน้มผลผลิตและ การพัฒนาการเจริญเติบโตของพืชเศรษฐกิจที่สำคัญและข้อมูล ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกในช่วงปีของสถานการณ์ต่างๆ (Scenarios analysis)		
2. โครงการศึกษาการปรับตัวของชนิดและพันธุ์พืชต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม	ได้ข้อมูลการปรับตัวของชนิดพันธุ์พืชต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม	2. โครงการปลูกไม้ยืนต้น	พื้นที่ดูดซับน้ำตามธรรมชาติลดความรุนแรงจากสภาวะน้ำท่วมและนำความชุ่มชื้นมาสู่ชุมชนเพิ่มขึ้น และกักเก็บคาร์บอนจากป่าไปสู่พื้นดิน		

แผนงาน แนวทางกิจกรรมและผลที่คาดว่าจะได้รับ โครงการบรรเทาภาวะโลกร้อนทางการเกษตร : ด้านพืช					
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การจัดการองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก		ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การป้องกันและแก้ไขปัญหามลภาวะโลกร้อน		ยุทธศาสตร์ที่ 3 : อนุรักษ์เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอด ความรู้ และพัฒนาบุคลากร	
แนวทางกิจกรรม	องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	แนวทางกิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	แนวทางกิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
3. โครงการสนับสนุนการผลิตพืชเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตพลาสติกย่อยสลายได้ทางชีวภาพ	ปริมาณผลผลิตพืชเพียงพอสำหรับเป็นวัตถุดิบในการผลิตแป้งและน้ำตาล เพื่อรองรับอุตสาหกรรมการผลิตพลาสติกย่อยสลายได้ทางชีวภาพ	3. โครงการฟื้นฟูสภาพ แวดล้อมในเขตปฏิรูปที่ดิน	ปลูกจิตสำนึกรักษาพื้นที่สภาพแวดล้อมในเขตปฏิรูปที่ดิน มีแหล่งอาหารของชุมชนการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้		
		4. โครงการจัดทำพื้นที่ที่เหมาะสมในการปลูกพืชพลังงานทดแทน	แผนที่พื้นที่ที่เหมาะสม ในการปลูกพืชพลังงานแต่ละชนิดของประเทศไทย และ การทดลองปลูกพืชพลังงานทดแทนในแปลง เพื่อทดสอบการเจริญเติบโต ทดสอบ Model ค่าผลผลิต Organic recycling จากส่วนต่างๆ ของพืชและศึกษาปริมาณ OM ที่เพิ่มขึ้นในดินในรูปของ total C ในดิน		

แผนงาน แนวทางกิจกรรมและผลที่คาดว่าจะได้รับโครงการบรรเทาภาวะโลกร้อนทางการเกษตร : ด้านดิน					
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การจัดการองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก		ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน		ยุทธศาสตร์ที่ 3 : รณรงค์เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอด ความรู้ และพัฒนาบุคลากร	
แนวทางกิจกรรม	องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	แนวทางกิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	แนวทางกิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1. ศึกษาการปลดปล่อยก๊าซมีเทนในนาข้าวและการกักเก็บ C ในดินเขตร้อน	เทคโนโลยีการปลูกข้าว พืชไร่ และไม้ผล ที่เหมาะสมในการลดการปลดปล่อยก๊าซมีเทน และเกษตรกรได้มีส่วนร่วมรับทราบในการเกิดภาวะโลกร้อน	1. โครงการอนุรักษ์ดินและน้ำเพื่อรักษาน้ำในดิน และแนวทางลดการสูญเสียจากสระน้ำในไร่นา ของกรมพัฒนาที่ดิน อันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก	มาตรการ เทคนิค และวิธีการที่เหมาะสมในการอนุรักษ์ดินและน้ำ เก็บรักษาน้ำในสระน้ำของเกษตรกรและลดการระเหยจากดิน และ แนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรดิน เพื่อรักษาและใช้น้ำในดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด		
2. โครงการจัดทำแผนที่ปริมาณคาร์บอนทั้งหมดในดินกับการใช้ประโยชน์ที่ดินของประเทศไทย	แหล่งกำเนิดของ Organic Waste จาก Biomass ของพืชเศรษฐกิจชนิดต่างๆ ในประเทศไทย และฐานข้อมูล และแผนที่ในรูปของแหล่งกำเนิดและปริมาณของ Total C ในดินในแต่ละชุดดินแผนที่ Organic Matter แผนที่ C sequestration ของประเทศไทย				

แผนงาน แนวทางกิจกรรมและผลที่คาดว่าจะได้รับโครงการบรรเทาภาวะโลกร้อนทางการเกษตร : ด้านน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การจัดการองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก		ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน		ยุทธศาสตร์ที่ 3 : อนุรักษ์เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอด ความรู้ และพัฒนานวัตกรรม	
แนวทางกิจกรรม	องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	แนวทางกิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	แนวทางกิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1. ศึกษาผลกระทบจากสภาวะ โลกร้อนต่อปริมาณและการ กระจายตัวของฝนบริเวณ ประเทศไทย	ทราบความเปลี่ยนแปลงของ รูปแบบ ปริมาณ และการ กระจายของฝนของภาคต่าง ๆ ระหว่างอดีตและปัจจุบันที่อยู่ใน สภาวะ โลกร้อน ทำให้ทราบ ผลกระทบของโลกร้อนที่เกิดกับ ฝนในประเทศไทย	1. โครงการศึกษาวางระบบและ ติดตั้งระบบโทรมาตร เพื่อ พยากรณ์และเตือนภัยลุ่มน้ำ	ได้ระบบเตือนภัย และรูปแบบ ในการวางมาตรการ การ พยากรณ์ และเตือนภัยพิบัติทาง ธรรมชาติที่จะเกิดขึ้น		

แผนงาน แนวทางกิจกรรมและผลที่คาดว่าจะได้รับโครงการบรรเทาภาวะโลกร้อนทางการเกษตร : ด้านปศุสัตว์และประมง					
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การจัดการองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก		ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน		ยุทธศาสตร์ที่ 3 : รมรณรงค์เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอด ความรู้ และพัฒนาบุคลากร	
แนวทางกิจกรรม	องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	แนวทางกิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	แนวทางกิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1. การติดตามการเปลี่ยนแปลง ของอุณหภูมิและทรัพยากร ประมงจากสภาวะ โลกร้อน	ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของ สภาวะสิ่งแวดล้อม ผลของ อุณหภูมิ การอพยพย้ายถิ่นและ ผลกระทบต่อทรัพยากรประมง ที่เกิดจากสภาวะ โลกร้อน	1. การจัดระบบป้องกันและ แก้ปัญหาการเกิดภาวะ โลกร้อน เนื่องจากการผลิตปศุสัตว์โดย การจัดระบบการผลิตที่ เหมาะสม	ลดผลกระทบต่อสภาวะ โล กร้อนเนื่องจากการผลิตปศุสัตว์ สามารถเปลี่ยนของเสียภายใน ฟาร์มให้เกิดประโยชน์ได้ รักษาสิ่งแวดล้อมและใช้กำหนด นโยบายเพื่อป้องกันและ แก้ปัญหาการเกิดภาวะ โลกร้อน		
		2. การจัดระบบการผลิตสัตว์ที่ สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับ ภาวะโลกร้อน	สร้างระบบการผลิตสัตว์ที่ สามารถให้ผลผลิตเพียงพอต่อ การใช้เป็นอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และแรงงาน ต่อเกษตรกรผู้เลี้ยง สัตว์และต่อผู้บริโภค โดยการ ปรับปรุงพันธุ์สัตว์ที่มีความ ทนทานต่อสภาพภูมิอากาศร้อน ขึ้นและที่อุณหภูมิโลกสูงขึ้น		

แผนงาน แนวทางกิจกรรมและผลที่คาดว่าจะได้รับโครงการบรรเทาภาวะโลกร้อนทางการเกษตร : ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศกับการเกษตร					
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การจัดการองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก		ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน		ยุทธศาสตร์ที่ 3 : รณรงค์เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอด ความรู้ และพัฒนาบุคลากร	
แนวทางกิจกรรม	องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	แนวทางกิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	แนวทางกิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1. โครงการผลิตฐาน ข้อมูลเพื่อ ใช้ประโยชน์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาความเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	ฐานข้อมูลและเครือข่ายเพื่อใช้ ประโยชน์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาความเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	1. โครงการติดตามผล กระทบ จากความแข็งแรงทางด้านดิน และพืชเศรษฐกิจของประเทศ ไทยโดยใช้เทคโนโลยีดาวเทียม และระบบสาร สนเทศทางภูมิ ศาสตร์และการป้องกันแก้ไข ภาวะความเป็นทะเลทรายใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	แผนที่และรายละเอียด ผลกระทบจากความแห้งแล้ง ที่ สามารถนำไปใช้ประกอบการ พิจารณากำหนดแนวทางการ พัฒนาใช้พื้นที่และช่วยเหลือ เกษตรกรในการบรรเทาและ แก้ไขปัญหาความเสียหายที่อาจ เกิดภัยแล้งในอนาคตและเป็น พื้นฐานในการติดตามคาดการณ์ ผลกระทบของความแห้งแล้งใน อนาคตต่อไป	1. โครงการรณรงค์โลกปลอด ซังในการลดก๊าซเรือนกระจก และขยายผลการรณรงค์ลดการ เผาในที่โล่ง	ทราบผลจากการเผาและไถ กลบตอซังที่มีผลต่อภาวะ โล กร้อนของประเทศไทยและ ปลูกจิตสำนึก ความรู้ ความ เข้าใจให้กับเกษตรกรและ ชะลอความเสื่อมของดินและ เป็นการส่งเสริมการอนุรักษ์ และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และเหมาะสม
				2. โครงการสร้างความตระหนัก ในความจำเป็นต้องปรับตัวเข้า กับสภาพความเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	เกษตรกรมีความเข้าใจใน ความจำเป็นต้องปรับตัวเข้า กับสภาพความเปลี่ยนแปลง
				3. โครงการพัฒนาความรู้ ความสามารถบุคลากรและ เกษตรกรเพื่อการปรับตัวต่อ สภาพความเปลี่ยนแปลงของ สภาพภูมิอากาศ	บุคลากรจำนวน 200คน และ เกษตรกร 60.000 คน ได้รับ ความรู้ความเข้าใจในการใช้ เทคโนโลยีและความรู้ในการ ปรับตัว

12. แผนงานงบประมาณและรายละเอียดกิจกรรมโครงการบรรเทาภาวะโลกร้อนทางการเกษตร จำแนกตามยุทธศาสตร์ 5 ด้าน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การบริหารจัดการองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก											
แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ชื่อโครงการ	กิจกรรม	แนวทางกิจกรรม	งบประมาณ (บาท)				องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ	ผู้ประสานงาน
					ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554			
ด้านพืช	กรมวิชาการเกษตร	1. โครงการศึกษาผลกระทบของการปลูกพืชที่มีต่อสภาวะโลกร้อน	1.1 การศึกษาผลของไม้ยืนต้นที่มีต่อสภาวะโลกร้อน	- ประเมินความสมดุลของคาร์บอนและน้ำในการปลูกไม้ยืนต้น - Biomass production - Life Cycle Assessment	5,000,000	5,000,000	5,000,000	5,000,000	ได้ข้อมูลผลของไม้ยืนต้นที่มีต่อสภาวะโลกร้อนในด้านการช่วยปกป้องสภาพสิ่งแวดล้อมของโลก 1. ได้เทคนิคประเมินสมดุลของคาร์บอนและน้ำเพื่อปรับใช้กับ ไม้ยืนต้นชนิดอื่น 2. ได้ LCA ของยางพารา 3. ได้ LCA เบื้องต้นของมังคุด	ประเมินมูลค่าทางสิ่งแวดล้อมของ ไม้ยืนต้น ใช้เป็นข้อมูลชี้แจงสถานะภาพของการเกษตรไทยที่มีต่อสิ่งแวดล้อมของโลก	
			1.2 การศึกษาผลกระทบของการปลูกพืชไร่ที่มีต่อสภาวะโลกร้อน	- ประเมินความสมดุลของ C และน้ำในการปลูกพืชไร่ - Biomass production - Nitrous oxide emission	5,000,000	4,000,000	4,000,000	4,000,000	ได้ข้อมูลผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งแง่บวกและแง่ลบในการประเมินผล ค่าผลกระทบทางตรง 1. ได้ข้อมูลประเมินสมดุลของ C และน้ำในมันสำปะหลังและอ้อย 2. ได้ LCA ของมันสำปะหลัง 3. ได้ LCA ของอ้อย 4. ได้ข้อมูลการปลดปล่อย Nitrous oxide ในพื้นที่ปลูกข้าวโพด	ประเมินผลค่าผลกระทบทางตรง ของการปลูกพืชที่มีต่อสภาวะโลกร้อน	

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การบริหารจัดการองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก

แผนงาน	หน่วยงาน ที่ รับผิดชอบ	ชื่อโครงการ	กิจกรรม	แนวทางกิจกรรม	งบประมาณ (บาท)				องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ	ผู้ประสาน งาน
					ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554			
ด้านพืช	กรม วิชาการ เกษตร	2. โครงการศึกษาการปรับตัวของชนิดและพันธุ์พืชต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม	1. ศึกษาการปรับตัวของชนิดและพันธุ์พืชต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม	- ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อ สรีระของพืช และต่อการปลูกแต่ละชนิดพืชและพันธุ์พืช โดยการควบคุมสิ่งแวดล้อมภายใน Phytotron	20,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	ได้ข้อมูลการปรับตัวของชนิดพันธุ์และพันธุ์พืชต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในพืชยืนต้น: ขางลำไย และพืชไร่ : มันสำปะหลัง ข้างโพด ถั่วเหลืองและอ้อย 1. ได้ temperature และ optimum temperature ของพืช 2. ได้ critical period ของ heat stress ในแต่ละพันธุ์ของชนิดพืชที่ทำการศึกษา 3. ได้ mechanism การปรับตัวของพืชแต่ละชนิด เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการปลูกพืชภายใต้สภาวะโลกร้อน	ข้อมูลพื้นฐานเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนระบบการปลูกพืชเมื่อเกิดปัญหาโลกร้อน	
		3. โครงการสนับสนุนการผลิตพืชเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตพลาสติกย่อยสลายได้ทางชีวภาพ	3.1 ศึกษาคัดเลือกพันธุ์พืชให้ได้คุณภาพ 3.2 ศึกษาเทคโนโลยีการผลิตพืชเพื่อเพิ่มผลผลิต 3.3 การทดสอบคุณภาพวัตถุดิบ 3.4 การพัฒนาเครื่องจักร	- คัดเลือกพันธุ์พืช เทคโนโลยีการผลิตพืชเพื่อเพิ่มผลผลิตปริมาณแป้ง และคุณภาพให้เหมาะสมในการเป็นวัตถุดิบในการผลิตพลาสติกที่ย่อยสลายได้ทางชีวภาพ และการทดสอบวัตถุดิบ - กำหนดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการผลิต - ศึกษาเครื่องจักรกลเพื่อใช้สาบสนับสนุน	5,000,000	5,000,000	5,000,000	5,000,000	ให้ได้ปริมาณผลผลิตพืชเพียงพอสำหรับเป็นวัตถุดิบในการผลิตแป้งและน้ำตาลที่เหมาะสม เพื่อรองรับอุตสาหกรรมการผลิตพลาสติกย่อยสลายได้ทางชีวภาพ 1. ได้พันธุ์มันสำปะหลังอย่างน้อย 1 พันธุ์ พร้อมเทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิตและคุณภาพ ที่เหมาะสมในการเป็นวัตถุดิบสำหรับการผลิต Bioplastic 2. ได้ข้อมูลความเป็นไปได้ของแป้งสาบมาใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับ Bioplastic 3. ได้เครื่องต้นแบบในขบวนการผลิตของพืชแต่ละชนิดที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมขนาดเล็ก	ให้ประเทศไทยมีปริมาณวัตถุดิบที่เหมาะสมและเพียงพอเพื่อรองรับอุตสาหกรรมการผลิตเมือกพลาสติกย่อยสลายได้ทางชีวภาพ ที่มีราคาถูกใช้ทดแทนและ/หรือลดการใช้พลาสติกที่ย่อยสลายยากเพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อน	

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การบริหารจัดการองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก											
แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ชื่อโครงการ	กิจกรรม	แนวทางกิจกรรม	งบประมาณ (บาท)				องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ	ผู้ประสานงาน
					ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554			
ด้านดิน	กรมพัฒนาที่ดิน - สวจ. - สวค. - สทช. - สสว.	1. ศึกษาการปลดปล่อยก๊าซมีเทนในนาข้าวและการกักเก็บ C ในดินเขตร้อน		จัดทำแปลงทดลองศึกษาเปรียบเทียบปริมาณการปลดปล่อยก๊าซมีเทนและการกักเก็บคาร์บอนในพื้นที่นาข้าว พืชไร่ ไม้ผล ในพื้นที่ 9 ลุ่มน้ำ	15,039,420	8,276,202	8,276,202	5,200,000	- เทคโนโลยีการปลูกข้าว พืชไร่และไม้ผล ที่เหมาะสมในการลดการปลดปล่อยก๊าซมีเทน และเกษตรกรได้มีส่วนร่วมรับทราบในการเกิดภาวะโลกร้อน	- ผลการศึกษาสามารถนำไปแนะนำหรือส่งเสริมให้เกษตรกรปฏิบัติในภาวะที่ประเทศไทยต้องคำนึง การลดก๊าซมีเทนจากนาข้าวในอนาคต	
	กรมการข้าว				16,800,000						
	กรมพัฒนาที่ดิน	2. โครงการจัดทำแผนที่ปริมาณคาร์บอนทั้งหมดในดินกับการใช้ประโยชน์ที่ดินของประเทศไทย		ส่วนที่ 1 ทำการเก็บตัวอย่างซึ่งใช้เป็นตัวแทนของพืชแต่ละชนิดในช่วงอายุต่างๆ กันในรอบปี โดยศึกษาปริมาณของการร่วงหล่นของเศษวัสดุของพืชลงสู่ดินกับปริมาณผลผลิต แล้วนำมาหาความสัมพันธ์ระหว่างเศษวัสดุในรอบปีกับปริมาณผลผลิตของพืชแต่ละชนิด และพิจารณาค่า Ratio ระหว่าง Biomass และ Yield ซึ่งจะช่วยให้ทราบค่าของ Organic litter ที่ลงสู่ดิน และส่วนที่ 2 สร้างแผนที่ปริมาณคาร์บอนทั้งหมดในดิน โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์	8,000,000	5,000,000	3,000,000	2,000,000	- ทราบถึงแหล่งกำเนิดของ Organic Waste จาก Biomass ของพืชเศรษฐกิจชนิดต่างๆ ในประเทศไทย - จัดทำฐานข้อมูล และแผนที่ในรูปของแหล่งกำเนิดและปริมาณของ Total C ในดินในแต่ละชุดดินแผนที่ Organic Matter แผนที่ C sequestration ของประเทศไทย	- เป็นแนวทางในการจัดการการปลูกพืชเศรษฐกิจของประเทศไทย ที่มีผลลดก๊าซเรือนกระจก	กรมพัฒนาที่ดิน - สวจ. - สวค. - สทช. i-12

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การบริหารจัดการองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก

แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ชื่อโครงการ	กิจกรรม	แนวทางการกิจกรรม	งบประมาณ (บาท)				องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ	ผู้ประสานงาน
					ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554			
ด้านน้ำ	สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร ร่วมกับ กรมอุตุนิยมวิทยา กระทรวงการต่างประเทศและการสื่อสาร	1. ศึกษาผลกระทบจากสภาวะโลกร้อนต่อปริมาณและการกระจายตัวของฝนบริเวณประเทศไทย		1. วิเคราะห์ทางสถิติบนพื้นฐานของความรู้อุตุนิยมวิทยา 2. ทดสอบสมมุติฐานทางสถิติ 3. สรุปและให้ข้อเสนอแนะ	1,000,000	1,000,000	-	-	ทราบความเปลี่ยนแปลงของรูปแบบ ปริมาณ และการกระจายของฝนของภาคต่าง ๆ ระหว่างอดีตและปัจจุบันที่อยู่ในสภาวะโลกร้อน ทำให้ทราบผลกระทบของโลกร้อนที่เกิดขึ้นกับฝนในประเทศไทย	ได้รับความรู้หรือรูปแบบหรือแบบ จำลอง ในการคาดคะเนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของน้ำฝนรายเดือน รายภาคของประเทศไทยในอนาคต	สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร
ด้านปศุสัตว์และการประมง	กรมประมง	1. การติดตามการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิและทรัพยากรประมงจากสภาวะโลกร้อน			19,830,240	10,175,120	10,175,120	10,175,120	- ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของสภาวะสิ่งแวดล้อม - ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของสภาวะทรัพยากรสัตว์น้ำที่เกิดจากสภาวะโลกร้อน - ผลของอุณหภูมิที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของสัตว์น้ำและพืชน้ำ - ผลของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิที่มีต่อการอพยพย้ายถิ่นของสัตว์น้ำบางชนิดในลุ่มน้ำโขง - รูปแบบของการอพยพย้ายถิ่นของสัตว์น้ำที่ทำการศึกษ	ผลกระทบของสภาวะโลกร้อนต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรประมงในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน และทรัพยากรประมงน้ำจืด	1. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง 2. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การบริหารจัดการองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก											
แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ชื่อโครงการ	กิจกรรม	แนวทางกิจกรรม	งบประมาณ (บาท)				องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ	ผู้ประสานงาน
					ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554			
ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศกับการเกษตร	ทุกหน่วย งานร่วมกับกรมอุตุนิยมวิทยากระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	1. โครงการผลิตฐานข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาควนเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ		- การติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่าย พร้อม โปรแกรมฐานข้อมูล - การรับและนำเข้าข้อมูล - การวิเคราะห์ข้อมูล - การบริการข้อมูล	21,350,000	20,000,000	5,000,000	5,000,000	- ฐานข้อมูลและเครือข่าย	สามารถบริการข้อมูลและนำข้อมูลไปใช้ในการแก้ไขปัญหาควนและการปรับตัวค่อความเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้	พค . (สวจ.)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การป้องกันและแก้ไขปัญหามลภาวะโลกร้อน

แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ชื่อโครงการ	กิจกรรม	แนวทางการกิจกรรม	งบประมาณ (บาท)				องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ	ผู้ประสานงาน
					ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554			
ด้านพืช	ศศก. พด. ปศ. ปม.	1. โครงการปรับตัวเพื่อรองรับสภาวะโลกร้อนด้านเศรษฐกิจการเกษตรและครัวเรือนเกษตรกร		- เป็นการรวบรวมข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจการเกษตร เพื่อนำข้อมูลมาทำการคำนวณและวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น - เพื่อประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีต่อการผลิตทางการเกษตร กรณีของผลกระทบจากภัยแล้งและน้ำท่วม	15,300,000	13,800,000	12,800,000	11,800,000	- ข้อมูลความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากภัยแล้งและน้ำท่วมและภัยพิบัติต่างๆ ที่ภาคเกษตรได้รับ - ทราบแนวโน้มผลผลิตและการพัฒนาการเจริญเติบโตของพืชเศรษฐกิจที่สำคัญในพื้นที่ผลิตหลักของประเทศ ไทย โดยการคาดการณ์ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกในช่วงปีของสถานการณ์ต่างๆ (Scenarios analysis)	- เป็นข้อมูลชี้ให้เห็นความรุนแรงของความเสียหายที่มีต่อภาคการเกษตร และให้มีความตระหนักถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต - ใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำข้อเสนอแนวทางการปรับตัว (Adaptation) ให้สอดคล้องกับแนวโน้มของผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามสภาวะของภูมิอากาศที่คาดการณ์ (GCMs)	- ส่วนเศรษฐกิจที่ดิน - สสว.
	พด. ทุกหน่วยงาน	2. โครงการปลูกไม้ยืนต้น		- ส่งเสริมการปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น และ ไม้ใช้สอยในพื้นที่ของเกษตรกรและพื้นที่ว่างเปล่าของชุมชน โดยดำเนินการในพื้นที่จังหวัดที่มีระดับความวิกฤตของพื้นที่เสี่ยงภัยด้านการเกษตรในระดับวิกฤตมาก จำนวน 12 จังหวัด และ 9 กลุ่มน้ำสาขา	21,580,000	10,000,000	10,000,000	10,000,000	- มีพื้นที่ดูดซับน้ำตามธรรมชาติลดความรุนแรงจากสภาวะน้ำท่วมและน้ำความชุ่มชื้นมาสู่ชุมชนเพิ่มขึ้น และกักเก็บคาร์บอนจากป่าไปสู่พื้นดิน	- เกษตรกรและประชาชนทั่วไปลดความเสี่ยงในการสูญเสียทรัพยากรชีวิตและทรัพย์สินที่อาจเกิดจากภัยธรรมชาติโดยเฉพาะภัยจากน้ำท่วมตลอดจนเพิ่มความอุดมสมบูรณ์แก่พื้นที่เกษตรกรรม	

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การป้องกันและแก้ไขปัญหามลภาวะโลกร้อน											
แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ชื่อโครงการ	กิจกรรม	แนวทางกิจกรรม	งบประมาณ (บาท)				องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ	ผู้ประสานงาน
					ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554			
ด้านพืช	ส.ป.ก.	3.โครงการฟื้นฟูสภาพ แวดล้อมในเขตปฏิรูปที่ดิน		ส.ป.ก. จัดการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินของชุมชนอย่างยั่งยืนป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า กำหนดเขตปฏิรูปที่ดินให้ปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้นเศรษฐกิจร้อยละ 20 ของพื้นที่ (มคิ ครม. 30 มี.ย. 2541) มคิ คปก. กำหนดเงื่อนไขการเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน	1,000,000	1,000,000	1,000,000	-	- ปลูกจิตสำนึกรักษาพื้นที่สภาพแวดล้อมในเขตปฏิรูปที่ดิน มีแหล่งอาหารของชุมชน การลดรายจ่ายเพิ่มรายได้	- พื้นที่ สปก. 10% ได้รับ การสนับสนุนให้ปลูกต้นไม้เศรษฐกิจเป็นแหล่งกักเก็บคาร์บอน	กองแผนงาน สปก. โทร 0-2280-4478
	พค.	4.โครงการจัดทำพื้นที่ที่เหมาะสมในการปลูกพืชพลังงานทดแทน		ส่วนที่ 1 เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และจัดทำแผนที่พื้นที่ที่เหมาะสม ในการปลูกพืชพลังงานแต่ละชนิดของประเทศไทย โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางด้านระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ทำการวิเคราะห์เชิงพื้นที่ร่วมกับปัจจัยด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของพืชพลังงานทดแทนแต่ละชนิด ส่วนที่ 2 การทดลองปลูกพืชพลังงานทดแทนในแปลงทดลอง โดยเลือกพื้นที่ของ สพข. ทั้ง 12 เขต เพื่อทดสอบการเจริญเติบโต ทดสอบ Model บันทึกค่าผลผลิต Organic recycling จากส่วนต่างๆ ของพืชและศึกษาปริมาณ OM ที่เพิ่มขึ้นในดินในรูปของ total C ในดิน	20,800,000	16,800,000	10,800,000	10,800,000	- ทราบถึงปัจจัยที่จำเป็นในการปลูกพืชพลังงานทดแทนของประเทศไทย - แผนที่พื้นที่ที่เหมาะสมในการปลูกพืชพลังงานทดแทนของประเทศไทย - ทราบถึงปริมาณการดูดซับก๊าซเรือนกระจกของพืชพลังงานทดแทน - เพื่อเพิ่มปริมาณพื้นที่สีเขียวเพื่อดูดซับก๊าซเรือนกระจกของพืชพลังงานทดแทนและปลูกพืชพลังงานทดแทน ได้แก่ปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง และอ้อย ในพื้นที่ 9 ภูมิภาคย่อยเพื่อทดสอบ	- ทราบถึงพื้นที่ดูดซับคาร์บอนในภาคเกษตรและปริมาณ C ที่ดูดซับไว้ - ทราบพื้นที่เพาะปลูกพืชพลังงานทดแทน ใช้ในการวางแผนเพื่อประเมินผลผลิต และประเมินการใช้ทดแทนพลังงานจากฟอสซิลได้	- ลร./สาว.- สสว.- สพข.1-12

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน

แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ชื่อโครงการ	กิจกรรม	แนวทางการกิจกรรม	งบประมาณ (บาท)				องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ	ผู้ประสานงาน
					ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554			
ด้านดิน	พค.	1. โครงการอนุรักษ์ดินและน้ำ เพื่อรักษาน้ำในดิน จากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก		- จัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ - ประยุกต์ใช้ Application software พิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสมในการสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็ก โดยใช้หลักของ Hydrology และมาตรการต่างๆ ในการรักษาน้ำขนาดเล็ก และศึกษาเปรียบเทียบการจัดการดิน - เป็นการเก็บข้อมูลภาคสนามของสระน้ำในไร่นา คู่อัดราการระเหยน้ำ ระดับความลึกของสระน้ำที่ส่งผลต่อการเพิ่ม/ลดของอุณหภูมิปริมาณออกซิเจนสิ่งมีชีวิตในน้ำ สิ่งมีชีวิตบนผิวน้ำ และสิ่งปกคลุมเหนือผิวน้ำ	6,000,000	2,000,000	2,000,000	1,000,000	- มาตรการ เทคนิค และวิธีการที่เหมาะสมในการอนุรักษ์ดินและน้ำ เก็บรักษาน้ำในสระน้ำของเกษตรกรและลดการระเหยจากดิน - แนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรดิน เพื่อรักษาและใช้น้ำในดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด	- ประยุกต์ใช้ข้อมูลอัตรา การสูญเสีย และวิธีการป้องกันการสูญเสียน้ำ เพื่อการบริหารจัดการน้ำ และเลือกปลูกพืชที่เหมาะสมกับปริมาณน้ำจากผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมโลก	- สวจ. - สวค. - กข. - สสว.

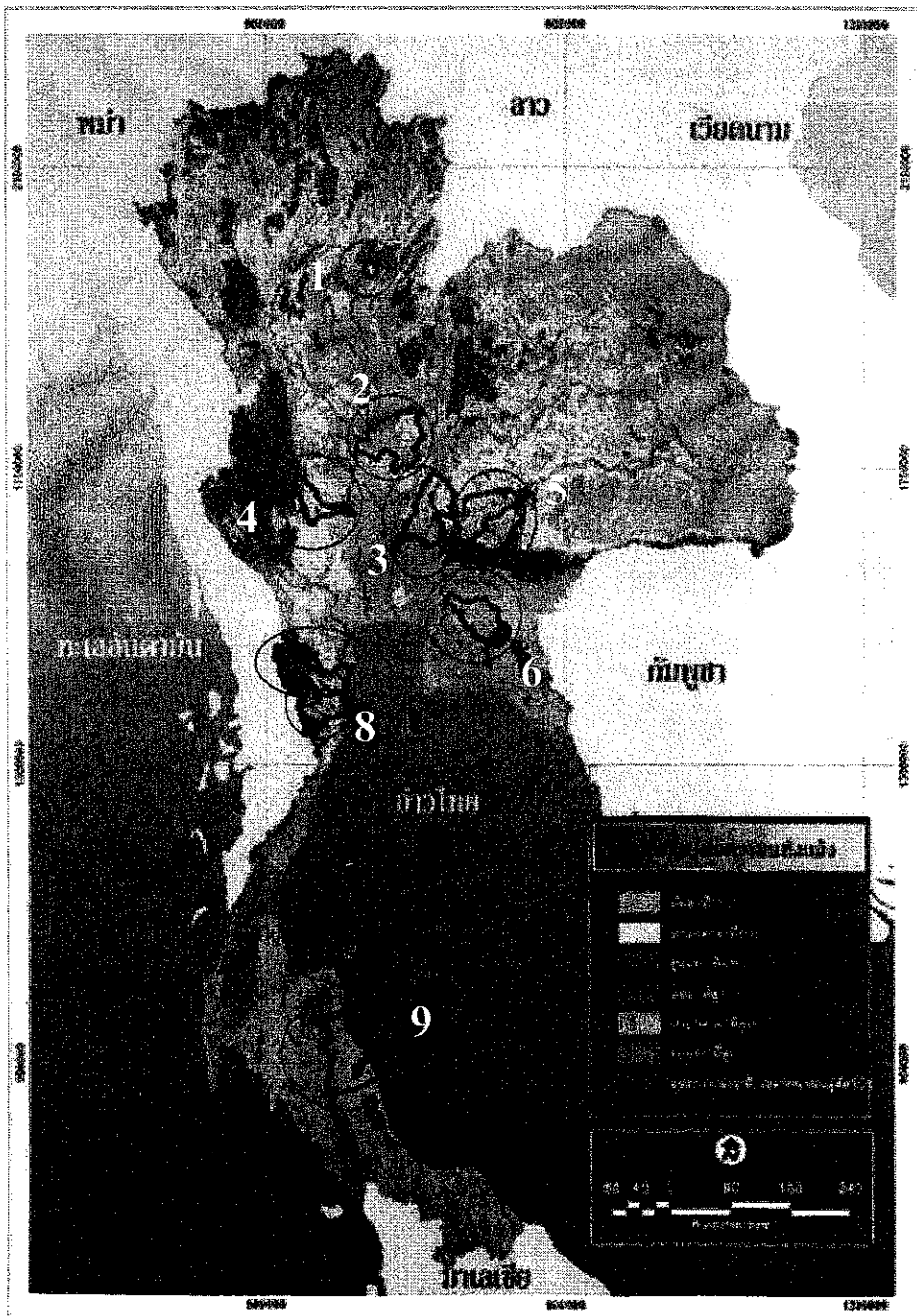
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน											
แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ชื่อโครงการ	กิจกรรม	แนวทางการกิจกรรม	งบประมาณ (บาท)				องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ	ผู้ประสานงาน
					ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554			
ด้านน้ำ	ขป.	1. โครงการศึกษาวางระบบและติดตั้งระบบโทรมาตร เพื่อพยากรณ์และเตือนภัยลุ่มน้ำ		- ติดตั้งเครื่องมือทางชลประทานในการสำรวจติดตามระดับน้ำและอัตราการไหลของน้ำปริมาณน้ำฝน	งบประมาณ ๙	งบปกติ กรมฯ	งบปกติ กรมฯ	งบปกติ กรมฯ			
ด้านปศุสัตว์และประมง	ปศ.	1. การจัดระบบป้องกันและแก้ปัญหาการเกิดภาวะโลกร้อนเนื่องจากการผลิตปศุสัตว์โดยการจัดระบบการผลิตที่เหมาะสม		- ศึกษาการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการปศุสัตว์ - ศึกษาการจัดการของเสียโรงเรือน ระบบการเลี้ยงปศุสัตว์เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาภาวะโลกร้อน	20,325,500	16,575,500	16,575,500	16,575,500	- ลดผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อนเนื่องจากการผลิตปศุสัตว์ - สามารถเปลี่ยนของเสียภายในฟาร์มให้เกิดประโยชน์ได้ - รักษาสิ่งแวดล้อมและใช้กำหนดนโยบายเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการเกิดภาวะโลกร้อน		- กลุ่มวิจัยและพัฒนาโคเนื้อ กองบำรุงพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์
		2. การจัดระบบการผลิตสัตว์ที่สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับภาวะโลกร้อน		- คัดเลือกพันธุ์สัตว์ที่ทนสภาพอากาศร้อนชื้นและอุณหภูมิโลกสูงขึ้น ได้แก่ โคเนื้อ กระบือ สุกร สัตว์ปีก ไก่	18,075,300	16,325,300	16,325,300	16,325,300			- กองบำรุงพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน

แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ชื่อโครงการ	กิจกรรม	แนวทางการกิจกรรม	งบประมาณ (บาท)				องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ	ผู้ประสานงาน
					ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554			
ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศกับการเกษตร	พค. ร่วมกับกรมอุตุฯ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	1.โครงการติดตามผลกระทบจากความแห้งแล้งทางด้านการเกษตรและพืชเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยใช้เทคโนโลยีดาวเทียมและระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์และการป้องกันแก้ไขภาวะความเป็นทะเลทรายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		-เพื่อผลิตข้อมูลดิจิทัล แผนที่ความแห้งแล้ง และประเภทการใช้ที่ดินที่ได้รับผลกระทบ โดยใช้ข้อมูลจากอดีตถึงปัจจุบัน การสำรวจภาคสนาม การแปลผลข้อมูลเทคโนโลยีดาวเทียม ประกอบการใช้ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ประเมินผลกระทบและการจัดทำ mathematic models - ศึกษาสำรวจประเภทการใช้ที่ดินและพื้นที่อ่อนไหวและเสี่ยงต่อภัยแล้ง โดยเทคโนโลยีดาวเทียม ประกอบกับการสำรวจภาคสนาม เพื่อดูความถี่ของการเกิดภัยแล้ง อัตราความเสียหายทางกายภาพและเศรษฐกิจ - กิจกรรมบูรณาการเพื่อแก้ไขปัญหาดินเค็ม - การปลูกไม้ยืนต้นเพื่อแก้ไขปัญหาดินเค็ม - การปลูกพืชทนเค็มเพื่อปรับปรุงบำรุงดิน - การอนุรักษ์ดินและน้ำโดยใช้หญ้าแฝก	28,800,000	23,000,000	21,000,000	19,000,000	- ได้แผนที่และรายละเอียดผลกระทบจากความแห้งแล้งที่สามารถนำไปใช้ ประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางการพัฒนาใช้พื้นที่และช่วยเหลือเกษตรกรในการบรรเทาและแก้ไขปัญหาค่าเสียหายที่อาจเกิดภัยแล้งในอนาคตได้ดี อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการติดตามคาดการณ์ผลกระทบของความแห้งแล้งในอนาคตต่อไป - แผนที่แสดงพื้นที่และกิจกรรมการใช้ที่ดินจำนวนครัวเรือนและจำนวนเกษตรกรที่อยู่ในภาวะล่อแหลมเสี่ยงภัย	แผนที่แสดงเขตพื้นที่แล้งซ้ำซากที่แสดงรายละเอียดด้านตำแหน่ง ความกว้างขวางพื้นที่ ความถี่และเวลาที่เกิดขึ้น ความยาวนานของความแห้งแล้ง และประเภทการใช้ที่ดินที่ได้รับผลกระทบ - ทราบถึงพื้นที่ประเภทการใช้ที่ดิน จำนวนเกษตรกรที่อยู่ในภาวะเสี่ยงที่ต้องได้รับความช่วยเหลือ	กรมพัฒนาที่ดิน - สวจ. - สสว. - สบพ.

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การรณรงค์เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอดความรู้ และพัฒนานุเคราะห์											
แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ชื่อโครงการ	กิจกรรม	แนวทางกิจกรรม	งบประมาณ (บาท)				องค์ความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ	ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ	ผู้ประสานงาน
					ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554			
ทั้ง 5 ด้าน - พืช - ดิน - น้ำ - ปศุสัตว์และประมง - การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศกับการเกษตร	พด. กษ. และทุกหน่วยงานภายในกระทรวงเกษตรและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	1. โครงการรณรงค์โลกปลอดซังในการลดก๊าซเรือนกระจกและขยายผลการรณรงค์ลดการเผาในที่โล่ง		- ทำการคัดเลือกพื้นที่ตัวอย่างใน 6 sub-subbasin และศึกษาเปรียบเทียบผลของการปลูกพืชไร่และปลูกในแต่ละช่วงเวลา และจากการเผาและโลกปลอดซัง - จัดทำแปลงทดสอบสาธิต การโลกปลอดซัง หลังจากเก็บเกี่ยวเพื่อประเมินผลผลิตเปรียบเทียบกับปลูกข้าวในพื้นที่ไม่เผาฟาง และพื้นที่นาไร่และประชาสัมพันธุ์ฝึกอบรมเกษตรกร	64,000,000	38,000,000	37,000,000	36,000,000	- บ่งบอกถึงผลจากการเผาและโลกปลอดซังที่มีผลกระทบต่อภาวะโลกร้อนของประเทศไทย - ลดการเผาตอซัง และปลูกจิตสำนึก ความรู้ ความเข้าใจให้กับเกษตรกร - ชะลอความเสื่อมของดินนาที่ปลูกข้าว ทำให้เกษตรกรมีเวลาพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการปรับปรุงดินได้ทันก่อนที่ดินจะเสื่อมโทรมจากการผลิตข้าว - เป็นการส่งเสริมการอนุรักษ์ และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเหมาะสม	- เป็นข้อมูลทางวิชาการสนับสนุนการรณรงค์เพื่อลดการเผา และข้อมูลยืนยันในเรื่องของการปลูกพืชไร่และปลูกข้าวของประเทศไทย - เกษตรกรสามารถบูรณาการการดำเนินการปรับปรุงบำรุงดินและอนุรักษ์ดินและน้ำในการปลูกพืชเศรษฐกิจ	- สวจ. - สวพ. - สพข.1-12
	ทุกหน่วยงาน	2. โครงการสร้างความตระหนักในความจำเป็นต้องปรับตัวเข้ากับสภาพความเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ		- ผลิตเอกสาร และสื่อ และแจกจ่ายประชาสัมพันธุ์	20,000,000	20,000,000	20,000,000	10,000,000	เกษตรกรมีความเข้าใจในความจำเป็นต้องปรับตัวเข้ากับสภาพความเปลี่ยนแปลง	เกษตรกรปรับตัวพฤติกรรมการจัดการฟาร์ม	ฝ่ายประชาสัมพันธ์, สลก.
	ทุกหน่วยงาน	3. โครงการพัฒนาความรู้ความสามารถบุคลากรและเกษตรกรเพื่อการปรับตัวต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ		- ฝึกอบรมและดูงานด้านการปรับตัวต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ - ศึกษาดูงานทั้งภายในและภายนอกประเทศ	25,000,000	25,000,000	25,000,000	25,000,000	บุคลากรจำนวน 200 คน และเกษตรกร 60,000 คน ได้รับความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีและความรู้ในการปรับตัว	บุคลากรและเกษตรกรสามารถใช้ความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีและความรู้ในการปรับตัวไปปฏิบัติได้	ฝ่ายฝึกอบรม

ภาคผนวก



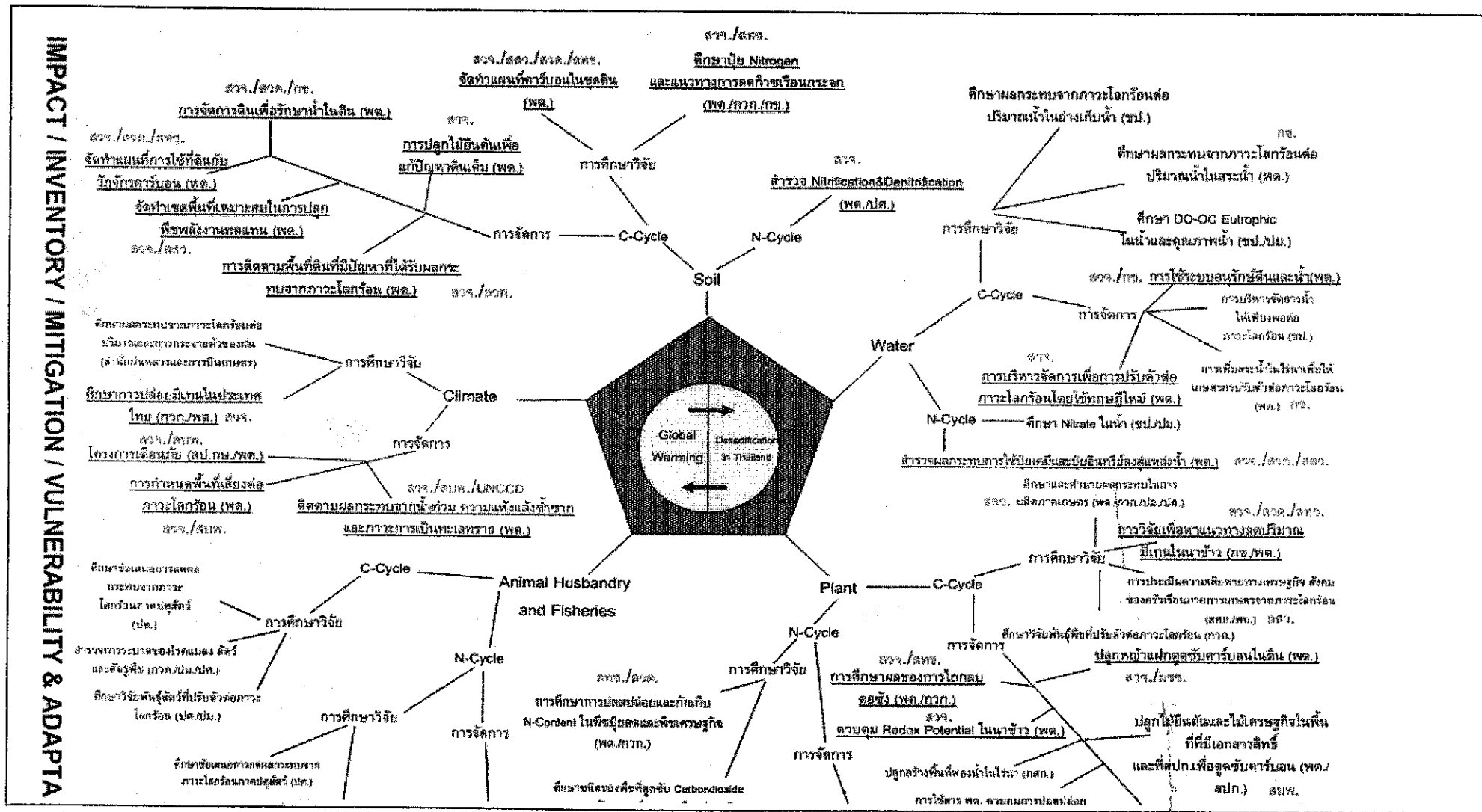
พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิด ความแห้งแล้งและเสื่อมโทรมซ้ำซาก

พื้นที่เป้าหมาย 9 กลุ่มลุ่มน้ำย่อย

18,615,717 ไร่

1. กลุ่มลุ่มน้ำย่อยห้วยน้ำสิงห์ 178,802 ไร่
2. ลุ่มน้ำบึงขระเพ็ด 2,586,512 ไร่
3. ลุ่มน้ำป่าสักตอนล่าง 2,478,119 ไร่
4. ลุ่มน้ำห้วยกระเสียว 1,063,118 ไร่
5. ลุ่มน้ำลำตะคองและลำพระเพลิง 3,543,629 ไร่
6. ลุ่มน้ำคลองท่าลาด 1,740,144 ไร่
7. ลุ่มน้ำแม่น้ำเพชรบุรีตอนบน 2,233,892 ไร่
8. ลุ่มน้ำแม่น้ำปรางบุรี 1,832,565 ไร่
9. ลุ่มน้ำปากพนัง 2,958,933 ไร่





แผนงานย่อย 5 ด้าน ภายใต้แผนบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม
จัดทำแผนบรรเทาภาวะโลกร้อนด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

1. นายสุทธิพร จีระพันธุ์
2. นายประสาธ เกศพิทักษ์

รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ที่ปรึกษาปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมพัฒนาที่ดิน

1. นายอภิชาติ จงสกุล
2. นายรังสรรค์ อัมเมิบ
3. นางสาวเสียงแก้ว พิริยพจน์ต์
4. นายพิทยากร ลิ้มทอง
5. นายคำรณ ไทรฟัก
6. นายพงศ์ปิยะ ปิยสิริานนท์
7. นายไพบูลย์ มหารักษ์ิต
8. นางสาวผจงจิต บุญราช
9. นางอรทัย สุกรีัยพงศ์
10. นางสาวครุณี ชัยโรจน์
11. นางสาวสรวงธิดา ลิ้มมงคล
12. นางจุติศักดิ์ สงวนทรัพย์การ
13. นางวลัยรัตน์ วรรณปิยะรัตน์
14. นายสหัสชัย กองทน
15. นายวรพงษ์ วรามิตร
16. นายชุตชชัย อนุรักษ์ดิพันธ์
17. นางสาวรสมาลิน ณ ระนอง
18. นายสมศักดิ์ ปิติธีรภาพ
19. นายสุรินทร์ ไวยเจริญ
20. นายพันธ์ ขำเกลี้ยง
21. นางสาวฉวีวรรณ เหลืองวุฒิวิโรจน์
22. นางสาวสุภาพร จันรุ่งเรือง
23. นางปิ่นเพชร คีลล้อม
24. นางสาวพรรณพิศ บ่วงนาวา
25. นางอรอุมา ยิ้มแต่
26. นางวรางคณา สงวนพงษ์

รองอธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน

ผู้เชี่ยวชาญด้านปรับปรุงดินเค็ม

ผู้เชี่ยวชาญด้านบำรุงดินด้วยอินทรีย์วัตถุ

ผู้เชี่ยวชาญด้านอนุรักษ์ดินและน้ำ

รท.พชช ด้านวางแผนการใช้ที่ดิน

ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการจัดการที่ดิน

ผู้อำนวยการกองช่าง

ผู้อำนวยการกองแผนงาน

นักวิทยาศาสตร์ 8 สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน

นักวิทยาศาสตร์ 8 สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน

นักวิทยาศาสตร์ 8 สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน

นักวิทยาศาสตร์ 8 สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน

นักวิชาการเกษตร 8ว สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน

นักสำรวจดิน 8 สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8 สำนักงาน UNCCD

นักวิชาการเกษตร 8ว สำนักวิจัยและพัฒนาการจัดการที่ดิน

นักวิชาการเกษตร 8ว สำนักวิจัยและพัฒนาการจัดการที่ดิน

นักวิชาการเกษตร 8ว สำนักบริหารและพัฒนาการใช้ที่ดิน

นักสำรวจดิน 8ว สำนักบริหารและพัฒนาการใช้ที่ดิน

นักวิชาการเกษตร 8 สำนักบริหารและพัฒนาการใช้ที่ดิน

นักวิชาการเกษตร 8ว สำนักวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน

นักวิชาการเกษตร 8ว สำนักวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน

นักวิทยาศาสตร์ 7 สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ 7ว กองแผนงาน

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ 7ว กองแผนงาน

นักวิชาการเกษตร 7ว สำนักวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน

27. นายสุชาติ เจริญทอง
28. นายเทพอำนวย วิมูละ
29. นายสุพรชัย ลักขณา
30. นางสาวกรรณิการ์ หอมยามเย็น
31. นางสาวสุนันท์ ไวยพาลี
32. นายณพพร นวลละออง
33. นางสาวพิมพ์ลิขัย นวลละออง
34. นางสาวฉวีวรรณ พัฒนพงษ์
35. นางสาววิเศษลักษณ์ พงษ์จันทร์
36. นายทศนัศว์ รัตนแก้ว
37. นางสาวสุตาวัลย์ สุทธิวรพงศ์
38. นางสาวเกษร จำปา
39. นางสาวดวงใจ วัชรเจริญ
40. นายอดิสร ใจชื่น

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

1. นางสาวนุสรา จิระพงษ์นพดล
2. นางสาวคันธิดา รัตนสุภา
3. นางโศภนิศ หนูเทศ
4. นางสาวปิยาภัสร์ เรืองจันทร์
5. นางสุดาพร พัวพันธ์พงษ์
6. นางสาวการะเกษ ม่วงเพชร
7. นางสาวพรรณภา พรหมชินวงศ์
8. นางสาวลิตติมา ศรีนคร

กรมวิชาการเกษตร

1. นางสาวประภาศรี จงประดิษฐ์นันท์
2. นายเสริม มินไชยอนันต์
3. นายวรยุทธ บุญมี
4. นายประสงค์ บรรเทา
5. นายอดิศักดิ์ คำนวนศิลป์
6. นางสาวพรพรรณ สุทธิเยี่ยม

กรมการข้าว

1. นายนิติ เจริญศิลป์
2. นางสาวบุษกร มงคลพิทยธร
3. นางสาวจากุภันท์ รอดอริห์

- นักสำรวจดิน 7ว สำนักบริหารและพัฒนาการใช้ที่ดิน
วิศวกรโยธา 6 กองช่าง
นายช่างโยธา 6 กองช่าง
นักสำรวจดิน 6 สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ 6ว กองแผนงาน
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ 6ว กองแผนงาน
นักวิชาการเกษตร 6ว สำนักบริหารและพัฒนาการใช้ที่ดิน
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ 5 กองแผนงาน
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ 5 กองแผนงาน
นักวิชาการเกษตร 5 สำนักวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน
นักสำรวจดิน 5 สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน
นักสำรวจดิน 5 สำนักบริหารและพัฒนาการใช้ที่ดิน
นักวิชาการเกษตร 5 สำนักบริหารและพัฒนาการใช้ที่ดิน
นักวิชาการเกษตร 4 สำนักบริหารและพัฒนาการใช้ที่ดิน

- เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ 7ว สำนักแผนงานและโครงการพิเศษ
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ 6ว สำนักแผนงานและโครงการพิเศษ
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ 6ว สำนักแผนงานและโครงการพิเศษ
นักประชาสัมพันธ์ 6ว กองเกษตรสารนิเทศ
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ 5 สำนักแผนงานและโครงการพิเศษ
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ 5 สำนักแผนงานและโครงการพิเศษ
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 4 กองกลาง
กองเกษตรสารนิเทศ นักประชาสัมพันธ์

- นักวิชาการเกษตร 8ว
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ 7ว กลุ่มวิจัยเคมีดิน
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ 7ว กองแผนงาน
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ฯ 7ว กองแผนงาน
กรมวิชาการเกษตร
ศูนย์วิจัยพืชไร่เชียงใหม่

- นักวิชาการเกษตร 8 ศูนย์วิจัยข้าวฉะเชิงเทรา
นักวิชาการเกษตร 7ว กลุ่มแผนงานงบประมาณ
นักวิชาการเกษตร 3 กลุ่มแผนงานงบประมาณ

กรมประมง

1. นายวงศ์ปฐม กมลรัตน์
2. นายสมชาติ เจริญวุฒิชัย
3. นางวรรณภา ศรีพุทธสมบุญ
4. นายพิสิฐ ภูมิคง
5. นางอรุณี โชคลอย

กรมปศุสัตว์

1. นายโอภาส ทองยงค์
2. นายโสรัจจ์ สมนวล
3. นางสาวนิตา กำเนิดเพชร
4. นายพีรพงศ์ เหลี่ยมศิริเจริญ
5. นางสาวกัลยา บุญญานุวัตร

กรมชลประทาน

1. นายอัคคพล เสนาณรงค์
2. นายอักรพงษ์ บุญมาศ
3. นายประพนธ์ หิรัญศิริพล
4. นายธนวัฒน์ ยารักษ์

สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร

1. นายวรารุช ชันติยานันท์
2. นายประเสริฐ อังสุรัตน์
3. นางชุติมา หงษ์ทอง
4. นายภักดี จันทร์เกษ

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

1. นางจันทร์ธิดา มีเดช
2. นายสุชัย กิตตินันท์ทะเล
3. นางสุวณี วัชรเกียรติ
4. นางสาวจินดา รวยขว
5. นางสาววันสิย์ เจริญวิทย์ธนเดช

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

1. นางนภาพร ชาระวานิช
2. นายเฉลิมศักดิ์ ศรีพันธุ์
3. นางน้อย สีนะกนิษฐ์
4. นายวิบูล ประดิษฐ์บุญ

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรประมงน้ำจืด

ผู้อำนวยการกองแผนงาน

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7 ว

นักวิชาการประมง 5 สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรประมงน้ำจืด
กรมประมง

ผู้อำนวยการกองแผนงาน

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 7ว กองแผนงาน

นักวิชาการสัตวบาล 7ว กองบำรุงพันธุ์สัตว์

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 4 กองแผนงาน

กรมปศุสัตว์

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม

วิศวกรชลประทาน 8ว

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 7ว

วิศวกรชลประทาน 6ว

สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีฝนหลวง

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบาย 6ว

นักวิทยาศาสตร์ 6ว

เลขานุการกรมฯ สำนักงานเลขานุการ

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 8ว สำนักงานเลขานุการกรม

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 8ว ส่วนนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 8ว ส่วนนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 5 ส่วนนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร

ผู้อำนวยการกองแผนงาน

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 7ว กองแผนงาน

เจ้าหน้าที่ปฏิรูปที่ดิน 7ว

เจ้าหน้าที่ปฏิรูปที่ดิน 4 กองแผนงาน

กรมส่งเสริมการเกษตร

- | | |
|-----------------------------|--|
| 1. นายพีรพร พร้อมเทพ | นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 7ว กองแผนงาน |
| 2. นางปาริชาติ แก้วนิล | นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 6ว กองพัฒนาการเกษตรพื้นที่เฉพาะ |
| 3. นางสาวเพ็ญระพี ทองอินทร์ | เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 6ว กองแผนงาน |

กรมส่งเสริมสหกรณ์

- | | |
|------------------------------|---|
| 1. นางสาวนวลน้อย ปทีปกานนท์ | นักวิชาการสหกรณ์ 8ว สำนักพัฒนาระบบการบริหารจัดการสหกรณ์ |
| 2. นางสาวธญา ทิพย์ทยากร | เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 7ว กองแผนงาน |
| 3. นางสาวสิริพรรณ ชยุตรรัตน์ | เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 7ว กองแผนงาน |
| 4. นายวัชร กวีศรีเดชา | นักวิชาการสหกรณ์ 7ว สำนักพัฒนาระบบการบริหารจัดการสหกรณ์ |
| 5. นายชวิช จันทรงมี | เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 5 กองแผนงาน |

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- | | |
|-----------------------------|--|
| 1. นางประเสริฐสุข จามรมาน | ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ |
| 2. นางอารีย์วัฒนา พุมมาเกิด | ผู้อำนวยการกลุ่มวิเคราะห์มาตรการ สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ |
| 3. นายศิวัช แก้วเจริญ | นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 4 สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ |

(ดำเนินา)

คำสั่งกรมพัฒนาที่ดิน

ที่ 164 /2550

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาปัญหาภาวะโลกร้อน

ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มอบหมายให้กรมพัฒนาที่ดินเป็นหน่วยงาน
ในการประสานและจัดทำแผนงาน / โครงการเพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหาที่อาจจะเกิดจากการทำกา
ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศเป็นผลทำให้เกิด " ภาวะโลกร้อน " โดยให้มีการบูรณาการ
กับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นั้น

เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้บรรลุตามนโยบายและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ จึงแต่ง
คณะกรรมการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาปัญหาภาวะโลกร้อน ขึ้น โดยให้มีองค์ประกอบและอำน
หน้าที่ ดังนี้

1. องค์ประกอบ

- | | |
|--|----------------------------|
| 1.1. รองอธิบดีกรมพัฒนาที่ดินด้านวิชาการ | ประธานกรรมการ |
| 1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านอนุรักษ์ดินและน้ำ | กรรมการ |
| 1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านวางแผนการใช้ที่ดิน | กรรมการ |
| 1.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านบำรุงดินด้วยอินทรีย์วัตถุ | กรรมการ |
| 1.5 ผู้เชี่ยวชาญด้านปรับปรุงดินเค็ม | กรรมการ |
| 1.6 ผู้เชี่ยวชาญด้านสำรวจและจำแนกดิน | กรรมการ |
| 1.7 ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจที่ดิน | กรรมการ |
| 1.8 ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการจัดการที่ดิน | กรรมการ |
| 1.9 ผู้อำนวยการสำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน | กรรมการ |
| 1.10 ผู้อำนวยการสำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน | กรรมการ |
| 1.11 ผู้อำนวยการกองช่าง | กรรมการ |
| 1.12 ผู้อำนวยการสำนักบริหารและพัฒนาการใช้ที่ดิน | กรรมการ |
| 1.13 ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน | กรรมการ |
| 1.14 ผู้อำนวยการกองแผนงาน | กรรมการและเลขานุการ |
| 1.15 ผู้แทนสำนักงาน UNCCD | กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |
- (นายวรพงษ์ วรามิตร)

1.16 หัวหน้ากลุ่มโครงการพิเศษ
กองแผนงาน

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

1.17 นางสาวฉวีวรรณ พัฒนพงษ์

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

2. อำนาจหน้าที่

2.1 กำหนดแนวทางและมาตรการ กรอบการดำเนินงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2.2 ประสานและจัดทำแผนงาน โครงการ ภาพรวมของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2.3 ประสานแผนงาน / โครงการ และให้มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน
ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2.4 แต่งตั้งคณะทำงาน บุคคล หรือคณะบุคคล เพื่อดำเนินการ / ปฏิบัติงาน
ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550

(ลงนาม)

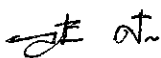
อภิชาติ จงสกุล

(นายอภิชาติ จงสกุล)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน

สำเนาถูกต้อง



(นางจุไรรัตน์ ศักดา)

บุคลากร 6 ว

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ประเทศภาคีอนุสัญญานับนี้

รับรู้ว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกและผลร้ายของการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นความ
ตระหนักร่วมกันของมนุษยชาติ

ตระหนักว่ากิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ได้ทำให้ความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในบรรยากาศ
เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากกว่าการเพิ่มขึ้นนี้ได้เสริมเติมผลของสภาวะเรือนกระจกในธรรมชาติและจะทำให้
พื้นผิวและบรรยากาศของโลกร้อนมากขึ้นและอาจส่งผลกระทบในทางลบต่อระบบนิเวศธรรมชาติและ
มวลมนุษยชาติ

ตั้งข้อสังเกตว่าสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งที่ผ่านมาและในปัจจุบันส่วนใหญ่มาจาก
ประเทศพัฒนาแล้วว่าปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อประชากรของประเทศกำลังพัฒนายังมี
ระดับต่ำและและสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งโลกจากประเทศกำลังพัฒนาจะเพิ่มมากขึ้น
เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและการพัฒนา

รู้ถึง บทบาทและความสำคัญของระบบนิเวศทางบกและทางทะเลในการเป็นแหล่งเก็บกักและ
ที่รองรับก๊าซเรือนกระจก

ตั้งข้อสังเกตว่าการคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศยังมีความไม่แน่นอนอยู่หลาย
ประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับ เวลา ขนาดและรูปแบบในระดับภูมิภาคของการเปลี่ยนแปลงนั้น

รับรู้ว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติระดับโลกที่ต้องการความ
ร่วมมือระหว่างประเทศ การมีส่วนร่วมและตอบสนองระหว่างประเทศที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
อย่างกว้างขวางที่สุด ตามหลักการความรับผิดชอบร่วมในระดับที่แตกต่างกันและเป็นไปตาม
ขีดความสามารถและสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

ระลึกถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับปฏิญญาการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสภาพแวดล้อมของ
มวลมนุษย์ที่ได้รับรอง ณ กรุงสต็อกโฮล์ม เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2515

ระลึกถึงอีกด้วยว่ารัฐต่าง ๆ ตามกฎบัตรแห่งสหประชาชาติ และหลักกฎหมายระหว่างประเทศ
มีสิทธิอธิปไตยที่จะใช้ทรัพยากรตามแนวนโยบายการพัฒนาและสิ่งแวดล้อมของตนและมีภาระ
รับผิดชอบที่จะให้แน่ใจว่ากิจกรรมต่างๆ ภายใต้เขตอำนาจรัฐหรือภายใต้การควบคุมของตนจะไม่ก่อ
ให้เกิดความเสียหายต่อสภาพแวดล้อมของรัฐอื่นหรือบริเวณอื่นหรือบริเวณอื่นนอกเขตอำนาจรัฐของตน

ยืนยันอีกครั้งถึงหลักอธิปไตยของรัฐในการร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อแก้ไขด้านการ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยอมรับว่ารัฐควรบัญญัติกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพว่ามาตรฐานสิ่งแวดล้อม
วัตถุประสงค์และลำดับความสำคัญในการจัดการควรสะท้อนถึงกรอบด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา

ที่เหมาะสม และยอมรับว่ามาตรฐานที่บางประเทศนำไปใช้นั้นอาจไม่เหมาะสมกับประเทศอื่นและก่อให้เกิดต้นทุนทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา

ระลึกถึง บทบัญญัติของข้อมติแห่งสมัชชาใหญ่สหประชาชาติที่ 44/228 วันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2532 ในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาและข้อมติที่ 43/53 วันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2533 และ 46/207 วันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2532 45/212 วันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2533 และ 46/169 วันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ว่าด้วยการคุ้มครองสภาพภูมิอากาศของโลกเพื่อมนุษยชาติทั้งในรุ่นปัจจุบันและอนาคต

อีกทั้งระลึกถึงบทบัญญัติของข้อมติแห่งสมัชชาใหญ่สหประชาชาติที่ 44/206 วันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2532 ว่าด้วยผลเสียที่อาจเป็นไปได้ของการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลที่มีต่อเกาะและบริเวณชายฝั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณชายฝั่งทะเลที่ราบต่ำ และบทบัญญัติโดยตรงของข้อมติแห่งสมัชชาใหญ่สหประชาชาติที่ 44/172 วันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2532 ว่าด้วยการอนุวัติให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการเพื่อต่อสู้กับการเกิดทะเลทราย

ระลึกต่อไปอีก ถึงอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการคุ้มครองชั้นโอโซน 2528 และพิธีสารมอนทรีออลว่าด้วยสารทำลายชั้นโอโซนในชั้นบรรยากาศ พ.ศ. 2530 ที่ได้ปรับปรุงและแก้ไขเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2533

สังเกตถึง ปฏิญญารัฐมนตรีในการประชุมสภาพภูมิอากาศโลกครั้งที่สองที่ได้ยอมรับเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533

รับรู้ถึง งานวิเคราะห์ที่มีคุณค่าที่ได้ดำเนินการโดยรัฐต่าง ๆ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลงานสำคัญขององค์การอุตุนิยมวิทยาโลก โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ และองค์กรอื่น ๆ ตลอดจนองค์การ และหน่วยงานอื่นๆ ในระบบขององค์การสหประชาชาติ เช่นเดียวกับหน่วยงานระหว่างประเทศและระหว่างรัฐบาล เพื่อการแลกเปลี่ยนผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และการประสานงานวิจัย

ยอมรับว่าทุกประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาจำเป็นต้องเข้าถึงแหล่งทรัพยากรทั้งหลายอันจำเป็นต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืนและยอมรับว่า เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนาก้าวหน้าไปสู่เป้าหมายนั้น การอุปโภคพลังงานของประเทศพลังงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นและความเป็นไปได้ที่จะควบคุมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยทั่วไปการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ในเงื่อนไขที่ทำให้การใช้เทคโนโลยีนั้นเกิดประโยชน์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ตกลงใจ ที่จะคุ้มครองระบบภูมิอากาศเพื่อชนรุ่นปัจจุบันและอนาคตจึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

มาตรา 1 นิยามศัพท์

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฯ นี้

1. “ผลกระทบทางลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ” หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมทางกายภาพหรือชีวภาพอันเป็นผลมาจากเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีผลเสียที่สำคัญต่อองค์ประกอบ การฟื้นตัวหรือผลิตภาพของระบบนิเวศทางธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น หรือต่อการปฏิบัติการของระบบสังคมเศรษฐกิจ หรือต่อสุขภาพและสวัสดิภาพของมนุษย์
2. “การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ” หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศอันเป็นผลจากกิจกรรมของมนุษย์ที่เปลี่ยนองค์ประกอบของบรรยากาศโลกโดยตรงหรือโดยอ้อมและที่เพิ่มเติมจากความแปรปรวนของสภาวะอากาศตามธรรมชาติที่สังเกตได้ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน
3. “ระบบภูมิอากาศ” หมายถึง ส่วนทั้งหมดของบรรยากาศ (Atmosphere) อุทกภาค (Hydrosphere) ชีวภาค (Biosphere) และธรณีภาค (Geosphere) และปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของสิ่งเหล่านี้
4. “การปล่อยก๊าซ” หมายถึง การปล่อยก๊าซเรือนกระจก และ/หรือ ดันกำเนิดของก๊าซเหล่านั้นไปในบรรยากาศเหนือบริเวณและในระยะเวลาที่กำหนด
5. “ก๊าซเรือนกระจก” หมายถึง บรรดาก๊าซอันประกอบเป็นส่วนหนึ่งของบรรยากาศทั้งที่มีอยู่ตามธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งดูดซึมและปล่อยก๊าซซึ่งรังสีอินฟราเรด
6. “องค์การร่วมทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาค (Regional economic integration organization)” หมายถึง องค์การที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐอธิปไตยในภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่งซึ่งมีความสามารถยอมรับสาระสำคัญต่างๆ ตามอนุสัญญาฯ นี้ หรือพิธีสารตามอนุสัญญาฯ นี้ และได้รับมอบอำนาจโดยชอบตามขั้นตอนภายในขององค์การที่จะลงนาม ให้สัตยาบันยอมรับ เห็นชอบ หรือเข้าภาคยานุวัติ ตราสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
7. “ที่กักเก็บ (Reservoir)” หมายถึง ส่วนประกอบส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนระบบสภาวะอากาศ ซึ่งใช้เก็บก๊าซเรือนกระจก หรือดันกำเนิดของก๊าซเรือนกระจก
8. “แหล่งรองรับ (Sink)” หมายถึง กระบวนการ กิจกรรม หรือกลไกใดๆ ซึ่ง กำจัดก๊าซเรือนกระจก สารอัดฉีดหรือดันกำเนิดของก๊าซเรือนกระจกออกจากบรรยากาศ
9. “แหล่ง (Source)” หมายถึง กระบวนการ หรือกิจกรรมใดๆ ที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก สารอัดฉีดหรือดันกำเนิดของก๊าซเรือนกระจกไปในบรรยากาศ

มาตรา 2 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์สุดท้ายของอนุสัญญาฯ นี้และตราสารทางกฎหมายใดๆ ที่เกี่ยวข้องที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ นี้อาจกำหนดขึ้น คือ เพื่อให้บรรลุถึงการรักษาระดับความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในบรรยากาศให้คงที่ในระดับที่ปลอดภัยจากการแทรกแซงของมนุษย์ ที่เป็นอันตราย

ต่อระบบสภาวะอากาศ ทั้งนี้ โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติในอนุสัญญาฯ ระดับเช่นว่านั้น ควรจะบรรลุถึงภายในระยะเวลาอันเพียงพอเพื่อให้ระบบนิเวศปรับตัวอย่างเป็นธรรมชาติให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศ เพื่อประกันว่า การผลิตอาหาร จะไม่ถูกคุกคามและเพื่อให้สามารถพัฒนาเศรษฐกิจในลักษณะที่ยั่งยืน

มาตรา 3 หลักการ

ในการปฏิบัติการให้บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ และเพื่อปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ ให้ประเทศภาคีทั้งปวงยึดถือแนวทางที่กำหนด รวมถึงแนวทางต่อไปนี้

1. ประเทศภาคีควรปกป้องคุ้มครองระบบสภาวะอากาศเพื่อประโยชน์แก่นมนุษยชาติรุ่นปัจจุบันและอนาคต บนพื้นฐานของความเสมอภาค และตามความรับผิดชอบร่วมที่แตกต่างกันและตามขีดความสามารถของตน ในการนี้ ประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วควรเป็นผู้นำในการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบทางลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

2. ควรมีการพิจารณาอย่างเต็มที่ถึงความต้องการเฉพาะด้านและสถานการณ์พิเศษต่างๆ ของประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีความล่อแหลมอย่างยิ่งต่อผลกระทบทางลบของการเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศ และของประเทศภาคีทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาที่จะต้องรับภาระที่ไม่เป็นสัดส่วนหรือที่ผิดปกติกายได้อนุสัญญาฯ

3. ประเทศภาคีทั้งหลายควรกำหนดมาตรการป้องกันล่วงหน้าเพื่อคาดหมายป้องกัน หรือลดสาเหตุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้น้อยที่สุด และบรรเทาผลกระทบทางลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในกรณีที่มีการคุกคามที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือที่แก้ไขมิได้ ไม่ควรอ้างความไม่แน่นอนทางวิทยาศาสตร์เป็นเหตุผลเพื่อชะลอมาตรการดังกล่าว โดยให้คำนึงถึงว่านโยบายและมาตรการดังกล่าวควรมีประสิทธิภาพด้านต้นทุนเพื่อให้แน่ใจว่าโลกได้ประโยชน์จากต้นทุนต่ำสุดเท่าที่เป็นไปได้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นั้น นโยบายและมาตรการนั้นๆ ควรคำนึงถึงความแตกต่างของบริบททางสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน ควรมีขอบเขตกว้างขวาง ควรครอบคลุมแหล่งกำเนิด แหล่งรองรับและที่กักเก็บก๊าซเรือนกระจกที่เกี่ยวข้องและปรับตัวและควรรวมถึงภาคเศรษฐกิจทั้งปวง ความพยายามที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอาจกระทำโดยความร่วมมือกันของประเทศภาคีต่างๆ ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง

4. ประเทศภาคีมีสิทธิและควรส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน นโยบายและมาตรการในการปกป้องคุ้มครองระบบสภาวะอากาศจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ควรให้เหมาะสมกับเงื่อนไขเฉพาะของประเทศภาคีแต่ละราย และควรนำมาผสมผสานกับแผนพัฒนาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความสำคัญของการพัฒนาทางเศรษฐกิจในการกำหนดมาตรการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

5. ประเทศภาคีต่างๆ ควรร่วมมือในการส่งเสริมระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่เปิดและเกื้อกูลกันอันจะนำไปสู่การเจริญเติบโตและการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนแก่ประเทศภาคีทั้งปวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศภาคีที่กำลังพัฒนา อันจะทำให้ประเทศเหล่านั้นสามารถดำเนินการแก้ปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ดีขึ้น มาตรการต่างๆ ที่จะนำมาต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศรวมทั้งมาตรการฝ่ายเดียวนั้นไม่ควรจะเป็นมาตรการที่ทำให้เกิดการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม หรือตามอำเภอใจหรือก่อให้เกิดข้อจำกัดแอบแฝงในการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา 4 พันธกรณี

1. ให้ประเทศภาคี ทั้งปวง โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบร่วมกันแต่ในระดับที่แตกต่างกัน และลำดับความสำคัญ วัตถุประสงค์ และสถานการณ์เฉพาะของการพัฒนาประเทศและภูมิภาค

(ก) พัฒนา ปรับปรุงเป็นระยะๆ ตีพิมพ์และเผยแพร่แก่ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติ มาตรา 12 ด้วยรายการบัญชีแห่งชาติในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากมนุษย์ตามแหล่งกำเนิดและที่เก็บกักก๊าซเรือนกระจกที่ไม่ได้ควบคุมตามพิธีสารมอนทรีออล โดยกระบวนการวิธีที่เทียบเท่ากับที่จะได้มีการตกลงกันในที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี

(ข) กำหนดรูปแบบ อนุวัติ เผยแพร่ และปรับปรุงตามแผนระดับประเทศและโปรแกรม ในระดับภูมิภาคอย่างสม่ำเสมอตามที่เหมาะสมโดยมีมาตรการเพื่อบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกิดขึ้นจากการปล่อยจากแหล่งอันเกิดจากการกระทำของมนุษย์และการกำจัดโดยการเก็บกักก๊าซเรือนกระจกทั้งปวงที่มีได้อยู่ในการควบคุมของพิธีสารมอนทรีออล และมาตรการต่างๆ ที่ช่วยให้มีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างเพียงพอ

(ค) ส่งเสริมและร่วมมือในการพัฒนา การใช้และเผยแพร่ รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยี วิธีปฏิบัติและกระบวนการที่ควบคุม ลด หรือป้องกันการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการกระทำของมนุษย์ที่มีได้อยู่ภายใต้พิธีสารมอนทรีออลในสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งภาคพลังงาน ขนส่ง อุตสาหกรรม เกษตรกรรม ป่าไม้และการจัดการของเสีย

(ง) ส่งเสริมการจัดการแบบยั่งยืน และส่งเสริมและร่วมมือในการอนุรักษ์และการขยายแหล่งรองรับและที่เก็บกักก๊าซเรือนกระจกที่ไม่ได้อยู่ภายใต้พิธีสารมอนทรีออลตามความเหมาะสม รวมทั้งชีวมวล ป่าไม้ และมหาสมุทร ตลอดจนระบบนิเวศบก ชายฝั่งและทะเลอื่นๆ

(จ) ร่วมมือในการเตรียมการเพื่อปรับตัวต่อผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิประเทศ พัฒนาและผสมผสานแผนการที่เหมาะสมในการจัดการเขตชายฝั่งทรัพยากรน้ำและการเกษตร และเพื่อการคุ้มครองและฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากความแห้งแล้งและการแปลงสภาพเป็นทะเลทราย ตลอดจนอุทกภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแอฟริกา

(ฉ) คำนึงถึงการพิจารณาด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเท่าที่จะเป็นไปได้ในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายและการดำเนินการด้านสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมและใช้วิธีการที่เหมาะสมเช่นการประเมินผลกระทบในการสร้างแบบแผนและกำหนดโครงการหรือมาตรการในระดับประเทศที่ประเทศภาคีจะได้ปฏิบัติเพื่อบรรเทาหรือปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการลดผลกระทบทางลบที่จะเกิดต่อเศรษฐกิจ การสาธารณสุข และคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(ซ) ส่งเสริมและร่วมมือในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เทคนิค สังคม เศรษฐกิจ และอื่นๆ การสังเกตการณ์อย่างเป็นระบบ และการพัฒนาระบบข้อมูลเกี่ยวกับระบบภูมิอากาศ และมุ่งที่จะเสริมสร้างความเข้าใจ และลด หรือกำจัดความไม่แน่นอนต่างๆ ที่ยังเหลืออยู่เกี่ยวกับสาเหตุผลกระทบ ขนาด และเวลา ของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลทางสังคมและเศรษฐกิจของกลยุทธ์ในการตอบสนองต่างๆ

(ซ) ส่งเสริมและร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เทคนิค สังคม เศรษฐกิจและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิอากาศและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและที่เกี่ยวข้องกับผลทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นจากกลยุทธ์ในการตอบสนองต่างๆ อย่างเต็มที่เปิดเผยและรวดเร็ว

(ณ) ส่งเสริมและร่วมมือในการให้การศึกษา การฝึกอบรม และสร้างจิตสำนึกกับประชาชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และสนับสนุนการมีส่วนร่วมที่กว้างขวางที่สุดในกระบวนการนี้ รวมทั้งการมีส่วนร่วมขององค์กรเอกชน และ

(ญ) ติดตามให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุวัติตาม มาตรา 12 ต่อที่ ประชุมสมัชชาประเทศภาคี

2. ประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วและประเทศภาคีอื่นที่รวมอยู่ในภาคผนวกที่ 1 ได้ผูกมัดตนเอง โดยเฉพาะตามที่อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

(ก) ประเทศภาคีเหล่านี้แต่ละประเทศกำหนดนโยบายแห่งชาติ และดำเนินมาตรการที่สอดคล้องต้องกันในการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการจำกัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ และโดยการคุ้มครองป้องกันและเพิ่มแหล่งรองรับ และที่กักเก็บก๊าซเรือนกระจก นโยบายและมาตรการเหล่านี้ จะแสดงให้เห็นว่าประเทศที่พัฒนาแล้วกำลังเป็นผู้นำในการปรับเปลี่ยนแนวโน้มการปล่อยก๊าซที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ในระยะยาวที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฯ ด้วยการปรับระดับของการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเรือนกระจกอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ภายใต้พิธีสารมอนทรีออลให้เทียบเท่ากับระดับก่อนหน้านี้ให้ได้ภายในปลายทศวรรษนี้และด้วยการคำนึงถึงความแตกต่าง ในจุดเริ่มต้น และแนวทาง ตลอดจนโครงสร้าง

ทางเศรษฐกิจ และพื้นฐานทางทรัพยากร ความจำเป็นในการรักษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนและแข็งแกร่ง เทคโนโลยีที่มีอยู่และสถานการณ์ในแต่ละกรณีของประเทศภาคีที่มีต่อความพยายามของโลกตามวัตถุประสงค์นั้น ประเทศภาคีเหล่านี้อาจจะอนุวัตินโยบายและมาตรการเหล่านั้นร่วมกับประเทศภาคีอื่นๆ และอาจช่วยเหลือประเทศภาคีอื่นด้วยการสนับสนุนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฯ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุประสงค์ตามอนุमतรานี้

(ข) ในการที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าตามวัตถุประสงค์นี้ ให้ประเทศภาคีเหล่านี้แต่ละรายส่งรายละเอียดข้อมูลของนโยบายและมาตรการที่อ้างถึงในอนุमतตรา (ก) ข้างต้นตลอดจนผลการคาดประมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์และการกำจัดโดยแหล่งรองรับก๊าซเรือนกระจกที่ไม่ได้อยู่ภายใต้พิธีสารมอนทรีออลภายในระยะเวลาที่อ้างถึงในอนุमतตรา (ก) โดยมีเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเรือนกระจกอื่นที่ไม่ได้อยู่ภายใต้พิธีสารมอนทรีออลให้อยู่ในระดับการปล่อยก๊าซดังกล่าวในปี พ.ศ. 2533 โดยดำเนินการด้วยตนเองหรือร่วมกันตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 12 ภายในหกเดือนหลังจากที่อนุสัญญาฯ ได้มี ผลบังคับต่อประเทศภาคีและต่อไปเป็นระยะๆ

(ค) การคำนวณการปล่อยก๊าซจากแหล่ง และการกำจัดโดยแหล่งรองรับก๊าซเรือนกระจกตามวัตถุประสงค์แห่งอนุमतตรา (ข) ข้างต้น ควรคำนึงถึงความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่ รวมทั้งขีดความสามารถที่มีประสิทธิภาพของแหล่งรองรับและการมีส่วนต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของก๊าซนั้น ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีพิจารณาและตกลงในวิธีการคำนวณเหล่านี้ในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีสถียแรกและให้ทบทวนวิธีการเหล่านั้นอย่างสม่ำเสมอหลังจากนั้น

(ง) ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี ในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีสถียแรกทบทวนความเหมาะสมเพียงพอของอนุमतตรา (ก) และ (ข) ข้างต้น การทบทวนเช่นนั้น ให้กระทำโดยคำนึงถึงข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่ และคำนึงการประเมินการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ตลอดจนคำนึงถึงข้อมูลด้านเทคนิค สังคมและเศรษฐกิจ โดยการทบทวนนี้ ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีดำเนินการอันเหมาะสม ซึ่งอาจรวมถึงการเปลี่ยนแปลงแก้ไขพันธกรณี ตามอนุमतตรา (ก) และ (ข) ข้างต้น ในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีสถียแรก ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี ตัดสินใจเกี่ยวกับเกณฑ์การดำเนินการร่วมกันตามที่ระบุไว้ในอนุमतตรา (ก) ข้างต้น ทั้งให้มีการทบทวนพิจารณาอนุमतตรา (ก) และ (ข) เป็นครั้งที่สอง ไม่ช้ากว่าวันที่ 31 ธันวาคม 2541 และภายหลัง จากนั้น เป็นระยะๆ ตามปกติตามที่กำหนดโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีจนกว่าจะบรรลุวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฯ

(จ) ให้ประเทศภาคีเหล่านี้แต่ละราย

i. ประสานงานกับประเทศภาคีอื่นๆ ตามความเหมาะสม พัฒนาเครื่องมือเกี่ยวกับกลไกทางบริหารและเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ และ

ii. ระบุ และทบทวนเป็นระยะๆ ซึ่งนโยบายและวิธีปฏิบัติที่ส่งเสริมกิจกรรมอันนำไปสู่ระดับของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่มีได้อยู่ในความควบคุมของพิธีสารกรุงมอนทรีออลเพิ่มขึ้นสูงกว่ากรณีที่ไม่มียุทธศาสตร์และวิธีปฏิบัติดังกล่าว

(ค) ภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2541 ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีต้องทบทวนข้อมูลเท่าที่มีอยู่เพื่อ กำหนดการแก้ไขเพิ่มเติมรายชื่อในภาคผนวกที่ I และ II ตามแต่จะเห็นสมควร โดยได้รับความเห็นชอบจากประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง

(ข) ประเทศภาคีใดที่มีได้รวมอยู่ในภาคผนวกที่ I ในตราสารการให้สัตยาบันการยอมรับการเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติ หรือในเวลาใดๆ ภายหลังจากนั้น อาจแจ้งผู้ดูแลเอกสารว่าตนตั้งใจที่จะผูกพันตามอนุมาตรา (ก) และ (ข) ข้างต้น ให้ผู้ดูแลรักษาเอกสารแจ้งแก่รัฐที่ลงนามและประเทศภาคีอื่นๆ ถึงการแจ้งข้อความนั้นด้วย

3. ให้ประเทศภาคี ที่พัฒนาแล้วและภาคีอื่นๆ ที่พัฒนาแล้วที่รวมอยู่ในภาคผนวกที่ II จัดหาทรัพยากรการเงินใหม่และเพิ่มเติม ให้พอเพียงกับค่าใช้จ่ายตามที่ได้ตกลงกันเต็มจำนวนที่เกิดขึ้นกับประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาในการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้มาตรา 12 วรรค 1 ประเทศพัฒนาแล้วเหล่านั้นต้องจัดหาทรัพยากรการเงินดังกล่าวรวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยีอันจำเป็นสำหรับประเทศภาคีที่กำลังพัฒนา ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเต็มจำนวนตามที่ตกลงกันไว้ในการดำเนินการตามวรรค 1 ของมาตรานี้ และองค์การที่อ้างถึงในมาตรา 11 ตามที่ได้ระบุ การอนุวัติตามพันธกรณีนี้ต้องคำนึงถึงความจำเป็นของการไหลเวียนของเงินทุนที่ต้องมีอย่างพอเพียงและคาดหมายได้และคำนึงถึงความสำคัญของการแบ่งสรรภาระระหว่างประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วที่เหมาะสม

4. ประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วและภาคีที่พัฒนาแล้วอื่นๆ ที่รวมอยู่ในภาคผนวกที่ II ต้องช่วยเหลือประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาที่อ่อนแอต่อการได้รับผลกระทบทางลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้สำหรับการปรับตัวต่อผลกระทบทางลบเหล่านั้น

5. ให้ประเทศภาคี ที่พัฒนาแล้วและภาคีที่พัฒนาแล้วอื่นๆ ที่รวมอยู่ในภาคผนวกที่ II ดำเนินการที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติทั้งปวง เพื่อส่งเสริม อำนวยความสะดวก และสนับสนุนทางการเงินตามความเหมาะสม ในการถ่ายทอดหรือการเข้าถึงวิทยาการและสนับสนุนทางการเงินตามความเหมาะสม ในการถ่ายทอด หรือการเข้าถึงวิทยาการและเทคโนโลยีที่เหมาะสมด้านสิ่งแวดล้อมแก่ประเทศภาคีอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาเพื่อให้ประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาเหล่านั้นสามารถดำเนินการตามที่กำหนดในอนุสัญญาฯ ในกระบวนการนี้ ให้ประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วสนับสนุนการพัฒนาและการขยายขีดความสามารถภายใน (endogenous capacities) และเทคโนโลยีของประเทศภาคีที่กำลังพัฒนา ภาคีและองค์การอื่นๆ ที่อยู่ในฐานะที่จะกระทำเช่นนั้นอาจช่วยเหลือเพื่ออำนวยความสะดวกในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเหล่านั้นได้เช่นกัน

6. ในการอนุวัติตามพันธกรณีของประเทศภาคีตามวรรค 2 ข้างต้นที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีต้องกำหนดระดับความยืดหยุ่นที่แน่นอนแก่ประเทศภาคีที่รวมอยู่ภาคผนวกที่ 1 ที่กำลังอยู่ในระหว่างการปรับเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจมาเป็นระบบตลาดเสรี เพื่อส่งเสริมความสามารถของประเทศภาคีเหล่านี้แก้ไขการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยคำนึงถึงระดับของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่มีไค้อยู่ภายใต้พิธีสารมอนทรีออลที่ผ่านมาในอดีตในการใช้เป็นฐานอ้างอิง

7. ประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาจะอนุวัติพันธกรณีในอนุสัญญาฯ ของตนอย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับอนุวัติอย่างมีประสิทธิภาพของประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วตามพันธกรณีในอนุสัญญาฯ ที่เกี่ยวกับทรัพยากรการเงินและการถ่ายทอดเทคโนโลยี และจะต้องคำนึงถึงอย่างเต็มที่ว่าการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม และการขจัดความยากจนเป็นความจำเป็นระดับอันดับแรกของประเทศภาคีที่กำลังพัฒนา

8. ในการอนุวัติให้เป็นไปตามพันธกรณีในมาตรานี้ ประเทศภาคีต้องพิจารณาว่าการดำเนินการใดเป็นสิ่งที่จำเป็นภายใต้อนุสัญญาฯ รวมทั้งการกระทำต่างๆ เกี่ยวกับการให้เงินทุน การประกันภัยและการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้บรรลุความจำเป็นเฉพาะด้านและความตระหนักของประเทศภาคีที่กำลังพัฒนา อันเกิดขึ้นจากผลกระทบทางลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ/หรือ ผลกระทบของการให้มาตรการตอบสนอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อ

- (ก) ประเทศที่เป็นเกาะเล็กๆ
 - (ข) ประเทศที่มีบริเวณชายฝั่งราบต่ำ
 - (ค) ประเทศที่พื้นที่แห้งแล้งหรือกึ่งแห้งแล้ง พื้นที่ที่มีป่าไม้และที่อาจกลายเป็นป่าเสื่อมโทรม
 - (ง) ประเทศที่มีพื้นที่ล่อแหลมต่อภัยพิบัติธรรมชาติ
 - (จ) ประเทศที่มีพื้นที่ที่อาจแห้งแล้งและแปรสภาพเป็นทะเลทราย
 - (ฉ) ประเทศที่มีพื้นที่ที่มีมลพิษทางอากาศในตัวเมืองสูง
 - (ช) ประเทศที่มีพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบาง รวมทั้งระบบนิเวศภูเขา
 - (ซ) ประเทศที่สภาพเศรษฐกิจต้องพึ่งพารายได้ที่ได้จากการผลิต การแปรรูปและการส่งออก และ/หรือ การใช้เชื้อเพลิงที่เป็นซากพืชซากสัตว์ และผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่เน้นด้านพลังงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างสูงและ
 - (ณ) ประเทศไร้ชายฝั่งและที่เป็นทางผ่าน
- นอกจากนี้ ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี อาจกระทำการตามที่เห็นสมควรตามความในวรรคนี้

9. ให้ประเทศภาคี คำนึงถึงอย่างเต็มที่ ถึงความจำเป็นเฉพาะด้านและสถานการณ์พิเศษของประเทศด้อยพัฒนาในการกระทำต่างๆ ของประเทศเหล่านั้นเกี่ยวกับการให้เงินทุนสนับสนุน และการถ่ายทอดเทคโนโลยี

10. ให้ประเทศภาคี ตามมาตรา 10 คำนึงถึงสถานการณ์ของประเทศภาคีในการดำเนินการตามพันธกรณีในอนุสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาที่มีสภาพเศรษฐกิจที่ล่อแหลมต่อการได้รับผลกระทบทางลบของการอนุวัติตามมาตรการการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในการดำเนินการตามนี้ให้ใช้แก่นกรณีของประเทศภาคีที่สภาพเศรษฐกิจต้องพึ่งพิงรายได้จากการผลิต การแปรรูป และการส่งออกและ/หรือ การบริโภคเชื้อเพลิงซากพืชซากสัตว์เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งประเทศภาคีนั้นๆ ต้องประสบความยากลำบากอย่างมากในการที่จะต้องเปลี่ยนไปใช้สิ่งทดแทนอื่น

มาตรา 5 การวิจัยและการสังเกตการณ์อย่างเป็นระบบ

ในการดำเนินการตามพันธกรณีตามมาตรา 4 วรรค 1 (ข) ให้ประเทศภาคี

(ก) สนับสนุนและพัฒนาตามที่เห็นสมควร ซึ่งแผนงานและเครือข่ายระหว่างประเทศและระหว่างรัฐบาล หรือองค์กร โดยมีเป้าหมายในการกำหนด ดำเนินการ ประเมิน และสนับสนุนทางการเงินแก่การวิจัย การรวบรวมข้อมูล และการสังเกตการณ์ อย่างเป็นระบบโดยคำนึงถึงความจำเป็นในการลดการซ้ำซ้อนของงาน

(ข) สนับสนุนความพยายามระหว่างประเทศและระหว่างรัฐบาล ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของการสังเกตการณ์อย่างเป็นระบบ และความสามารถและสมรรถนะในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนาและสนับสนุนความพยายามในการส่งเสริมการเข้าถึงและการแลกเปลี่ยนข้อมูลตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากพื้นที่นอกเขตอำนาจของรัฐ และ

(ค) คำนึงถึงความห่วงใยและความจำเป็น โดยเฉพาะของประเทศกำลังพัฒนาและร่วมมือกันในการปรับปรุงความสามารถและสมรรถนะภายในของประเทศเหล่านั้นในการเข้ามามีส่วนร่วมในความพยายามตามที่กล่าวไว้ในอนุมาตรา (ก) และ (ข) ข้างต้น

มาตรา 6 การให้การศึกษา การฝึกอบรม และการสร้างจิตสำนึกของประชาชน

ในการดำเนินการตามพันธกรณีตามมาตร 4 วรรค 1 (ฉ) ให้ประเทศภาคี

(ก) ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกในระดับชาติ และในกรณีที่เหมาะสม ในระดับภูมิภาค และภูมิภาคย่อยตามกฎหมายและข้อบังคับของประเทศและตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ใน

i. การพัฒนา และการอนุวัติตามแผนงานการให้การศึกษาและการสร้างจิตสำนึกของประชาชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ii. การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการพัฒนาการตอบสนองที่พอเพียง และ

iii. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการพัฒนาการตอบสนองที่พอเพียง และ

iv. การฝึกอบรมบุคลากรทางวิทยาศาสตร์ เทคนิค และการจัดการ

(ข) ร่วมมือและส่งเสริมการใช้องค์การที่มีอยู่แล้วในระดับระหว่างประเทศและในกรณีสมควรในการ

i. พัฒนาและแลกเปลี่ยนเอกสารทางการศึกษาและการสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและ

ii. พัฒนาและอนุวัติตามแผนการศึกษาและฝึกอบรม รวมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันแห่งชาติและการแลกเปลี่ยนหรือการจัดบุคลากรในการฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญในสาขานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศกำลังพัฒนา

มาตรา 7 ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี

1. ได้มีการจัดการประชุมสมัชชาประเทศภาคีขึ้นแล้ว

2. ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี ในฐานะที่เป็นองค์กรสูงสุดแห่งอนุสัญญาฯ นี้ต้องทบทวนการอนุวัติตามอนุสัญญาฯ นี้หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตราสารทางกฎหมายใดๆ ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอาจทำขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และต้องกำหนดข้อตัดสินใจต่างๆ ที่จำเป็นภายใต้อำนาจหน้าที่ของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีเพื่อที่จะส่งเสริมให้มีการอนุวัติตามอนุสัญญาฯ อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ในท้ายที่สุดที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีต้อง

(ก) ตรวจสอบเป็นระยะๆ ซึ่งพันธกรณีต่างๆ ของประเทศภาคีและการจัดการต่างๆ ด้านสถาบันต่างๆ ภายใต้ อนุสัญญาฯ โดยคำนึงถึงตามวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฯ ประสบการณ์ที่ได้รับจากการอนุวัติ และวิวัฒนาการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(ข) ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมาตรการต่างๆ ที่ประเทศภาคีได้กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยคำนึงถึงสถานการณ์ ภาระรับผิดชอบและสมรรถนะที่แตกต่างกันของประเทศภาคีและพันธกรณีที่แตกต่างกันของประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาฯ แต่ละประเทศ

(ค) ในกรณีที่มีคำร้องขอของประเทศภาคีสมาชิกไม่น้อยกว่าสองราย ต้องอำนวยความสะดวกในการประสานงานด้านมาตรการต่างๆ ที่ประเทศภาคีใช้ในการแก้ไขด้านการเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศและผลของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยคำนึงถึงสถานการณ์ ภาระรับผิดชอบ และสมรรถนะที่แตกต่างกันของประเทศภาคีและพันธกรณีของแต่ละประเทศภาคีตามอนุสัญญาฯ

(ง) ส่งเสริมและชี้แนะตามวัตถุประสงค์และข้อบทแห่งอนุสัญญาฯ ซึ่งการพัฒนาและการกลั่นกรองวิธีการต่างๆ ที่สามารถเทียบเคียงได้ ตามที่จะตกลงกันโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี ซึ่งนอกจากสิ่งอื่นแล้ว ได้แก่ การจัดเตรียมบัญชีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากแหล่งต่างๆ และการกำจัดก๊าซเรือนกระจกโดยแหล่งรองรับ และการประเมินประสิทธิภาพของมาตรการต่างๆ ในการจำกัดการปล่อยก๊าซและการขยายการกำจัดก๊าซเหล่านี้

(จ) ประเมิน โดยอาศัยข้อมูลข่าวสารที่มีให้ตามข้อบทแห่งอนุสัญญาฯ นี้การอนุวัติตามอนุสัญญาฯ ของประเทศภาคี ผลกระทบทั้งปวงที่เกิดจากมาตรการที่ได้ดำเนินการตามอนุสัญญาฯ นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลทางด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมตลอดทั้งผลกระทบสะสมต่างๆ และความก้าวหน้าในการปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ ว่ามีมากน้อยเพียงใด

(ฉ) พิจารณาและรับรองรายงานการดำเนินการตามอนุสัญญาฯ ที่ส่งมาอย่างสม่ำเสมอ และให้มั่นใจว่ามีการเผยแพร่รายงานนั้น

(ช) ให้คำแนะนำในเรื่องใดๆ ที่จำเป็นเพื่อการอนุวัติตามอนุสัญญาฯ

(ซ) หาทางระดมทรัพยากรการเงินตามมาตรา 4 วรรค 3, 4 และ 5 มาตรา 11

(ฌ) จัดตั้งองค์กรย่อยดังกล่าวตามที่จำเป็นในการอนุวัติตามอนุสัญญาฯ

(ญ) ทบทวนรายงานที่เสนอโดยองค์กรย่อยและให้คำแนะนำแก่องค์กรย่อยนั้น

(ฎ) ตกลงและรับ โดยฉันทามติ ซึ่งกฎระเบียบของขั้นตอน (Rules of Procedure) และกฎทางการเงินสำหรับที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีและสำหรับองค์กรย่อยใดๆ

(ฏ) เสาะหาและใช้ ในกรณีที่เหมาะสม ซึ่งบริการและความร่วมมือต่างๆ และข้อมูลข่าวสารที่จัดหาให้โดยองค์กรระหว่างประเทศ และองค์การระหว่างรัฐบาลและที่มิใช่ระหว่างรัฐบาลที่มีความสามารถ และ

(ฐ) ทำหน้าที่อื่นๆ ที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ ตลอดทั้งหน้าที่อื่นๆ ที่ตามแต่ที่จะได้รับมอบหมายตามอนุสัญญาฯ

3. ในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีสมัยแรก ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีต้องวางกฎระเบียบของขั้นตอนและขององค์กรย่อยต่างๆ ที่ตั้งขึ้นตามอนุสัญญาฯ นี้ซึ่งต้องรวมถึงกระบวนการในการกำหนดขั้นตอนต่างๆ ที่ยังไม่ได้ครอบคลุมภายใต้กระบวนการกำหนดที่เกิดขึ้นภายใต้อนุสัญญาฯ กระบวนการเช่นนี้น่าจะรวมถึงการกำหนดจำนวนเสียงข้างมากที่ต้องใช้ในการตัดสินใจเฉพาะเรื่อง

4. ในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีสมัยแรกให้สำนักงานเลขาธิการชั่วคราวตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 21เป็นผู้จัดการประชุม และให้ประชุมกันไม่ช้ากว่าหนึ่งปีหลังจากวันที่อนุสัญญาฯ มีผล

บังคับใช้ หลังจากนั้น ให้มีการประชุมสามัญของสมาชิกรัฐสภาประเทศภาคีเป็นประจำทุกปี เว้นแต่ที่ประชุมสมาชิกรัฐสภาภาคีจะมีมติเป็นอย่างอื่น

5. การประชุมวิสามัญสมาชิกรัฐสภาภาคีมีขึ้นในเวลาอื่นใดตามที่ประชุมเห็นสมควรก็ได้ หรือประเทศภาคีใดอาจร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ โดยภายในหกเดือนที่สำนักงานเลขาธิการได้ส่งคำร้องขอไปยังประเทศภาคีต่างๆ คำร้องขอดังกล่าวต้องได้รับการสนับสนุนอย่างน้อยหนึ่งในสามของประเทศภาคี

6. สหประชาชาติ องค์การชำนาญพิเศษต่างๆ ของสหประชาชาติ และองค์การพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA) ตลอดจนทั้งรัฐภาคีขององค์กรต่างๆ เช่นว่านั้น หรือสังเกตการณ์ในองค์กรต่างๆ เหล่านั้นที่มีใช้ประเทศภาคีอนุสัญญาฯ อาจมีผู้แทนเข้าร่วมในการประชุมวาระต่างๆ ของที่ประชุมสมาชิกรัฐสภาภาคีในฐานะผู้สังเกตการณ์ได้หน่วยงานหรือองค์การใด ไม่ว่าในระดับประเทศหรือระหว่างประเทศ ที่เป็นของรัฐหรือที่มีได้เป็นของรัฐ ซึ่งมีคุณสมบัติในเรื่องต่างๆ ที่อยู่ภายใต้อนุสัญญาฯ และได้แจ้งแก่สำนักงานเลขาธิการถึงความประสงค์ของตนที่จะมีผู้แทนในการประชุมครั้งใดของที่ประชุมสมาชิกรัฐสภาภาคีในฐานะผู้สังเกตการณ์ อาจได้รับให้เข้ามาได้ เว้นแต่อย่างน้อยหนึ่งในสามของประเทศภาคีที่เข้าประชุมได้คัดค้าน ให้การรับเข้าและการมีส่วนร่วมของผู้สังเกตการณ์อยู่ภายใต้กฎระเบียบของขั้นตอนที่รับในที่ประชุมสมาชิกรัฐสภาภาคี

มาตรา 8 สำนักงานเลขาธิการ

1. สำนักงานเลขาธิการ ณ ที่นี้ได้จัดตั้งขึ้นแล้ว

2. ให้สำนักงานเลขาธิการมีหน้าที่

(ก) จัดเตรียมวาระของที่ประชุมสมาชิกรัฐสภาภาคีและองค์การย่อยของที่ประชุมสมาชิกรัฐสภาภาคีที่จัดตั้งขึ้นตามอนุสัญญาฯ นี้ และจัดหาบริการต่างๆ ให้ กับที่ประชุมเหล่านั้นตามที่กำหนด

(ข) รวบรวมและจัดส่งรายงานต่างๆ ที่ส่งให้แก่สำนักงานฯ

(ค) อำนวยความช่วยเหลือแก่ประเทศภาคีตามคำขอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศภาคีที่กำลังพัฒนา ในการรวบรวมและส่งข้อมูลฯ วสารที่ต้องใช้ตามข้อบทแห่งอนุสัญญาฯ

(ง) จัดเตรียมรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ และเสนอรายงานนั้นต่อที่ประชุมสมาชิกรัฐสภาภาคี

(จ) มีการประสานงานที่จำเป็นกับสำนักงานเลขาธิการของหน่วยงานระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างมั่นคง

(ฉ) เข้าร่วมในการจัดการเกี่ยวกับการบริหารและสัญญาต่างๆ ตามความจำเป็นเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามคำแนะนำโดยรวมของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี และ

(ช) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ของสำนักงานเลขาธิการตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ และในพิธีสารใดๆ ของอนุสัญญาฯ ดังกล่าว และหน้าที่อื่นใดตามที่ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอาจกำหนดขึ้น

3. ให้การประชุมสมัชชาประเทศภาคี ระบุสำนักงานเลขาธิการถาวรและดำเนินการด้านหน้าที่ต่างๆ ของสำนักงานดังกล่าว

มาตรา 9 องค์กรย่อยเพื่อให้คำปรึกษาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1. องค์กรย่อยเพื่อให้คำปรึกษาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจัดตั้งขึ้นแล้ว ณ ที่นี้ เพื่อจัดข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย และคำแนะนำเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาฯ ให้แก่ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีและองค์กรย่อยอื่นๆ ของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีที่เหมาะสม ให้องค์กรนี้เปิดให้ประเทศภาคีทั้งปวงเข้าร่วมและให้เป็นองค์กรสหวิทยาการ ให้องค์กรนี้ประกอบด้วยผู้แทนของรัฐบาลต่างๆ ที่มีความสามารถเชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้ององค์กรนี้ต้องรายงานต่อที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี ในทุกแง่มุมของงานที่ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ

2. ภายใต้คำแนะนำ ของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีและความสามารถที่มีอยู่ขององค์กรระหว่างประเทศ ให้องค์กรนี้

(ก) ประเมินสถานะความรู้ทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(ข) ประเมินทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับผลของมาตรการต่างๆ ที่ได้อนุวัติตามอนุสัญญาฯ

(ค) ระบุเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ ที่มีประสิทธิภาพ และนำเสนอแนะวิธีต่างๆ ในการส่งเสริมการพัฒนา และ/หรือ การถ่ายทอดเทคโนโลยีเช่นว่านั้น

(ง) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแผนงานทางวิทยาศาสตร์ ความร่วมมือระหว่างประเทศในการค้นคว้าวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ตลอดจนหาแนวทางและวิธีการสนับสนุน การเสริมสร้างความสามารถภายในของประเทศกำลังพัฒนาและ

(จ) ตอบสนองต่อคำถามต่างๆ ทางวิทยาศาสตร์ ทางเทคโนโลยี และวิธีวิเคราะห์ ซึ่งที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี และองค์กรย่อยของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอาจเสนอต่อองค์กรนี้

3. หน้าที่และขอบเขตของงานขององค์กรนี้อาจมีการเพิ่มขยายต่อไปได้โดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี

มาตรา 10 องค์กรย่อยเพื่อการอนุรักษ์

1. องค์กรย่อยเพื่อการอนุรักษ์ได้ จัดตั้งขึ้นแล้ว ณ ที่นี้ เพื่อช่วยเหลือที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีในการประเมินและทบทวนการอนุรักษ์ตามอนุสัญญาฯ ที่มีประสิทธิภาพ องค์กรนี้ต้องเปิดให้ประเทศภาคีทั้งปวงเข้าร่วม และต้องประกอบด้วยผู้แทนของรัฐบาลซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ องค์กรนี้ต้องรายงานทุกแง่มุมของการดำเนินงานต่อที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอย่างสม่ำเสมอ

2. ภายใต้คำแนะนำของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี ให้องค์กรนี้

(ก) พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 12 วรรค 1 เพื่อประเมินผลโดยรวมของขั้นตอนต่างๆ ที่ประเทศภาคีได้ดำเนินการไป โดยคำนึงถึงผลการประเมินล่าสุดทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(ข) พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 12 วรรค 2 เพื่อช่วยเหลือที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีในการดำเนินการทบทวนตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา 4 วรรค 2 (ง) และ

(ค) ช่วยเหลือที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีตามที่เห็นสมควร ในการเตรียมการและอนุรักษ์ให้เป็นไปตามการตัดสินใจของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี

มาตรา 11 กลไกทางการเงิน

1. กลไกสำหรับการจัดหาทรัพยากรทางการเงินในรูปของเงินช่วยเหลือหรือเงินอุดหนุน รวมทั้งทรัพยากรการเงินสำหรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีได้กำหนดขึ้นแล้ว ณ ที่นี้ กลไกดังกล่าวต้องทำหน้าที่ตามคำแนะนำของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี และให้ขึ้นอยู่กับที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีกำหนดนโยบายลำดับความสำคัญของแผนงานและเงื่อนไขความเหมาะสมที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาฯ นี้ โดยให้หน่วยงานระหว่างประเทศที่มีตัวตนอยู่แล้วหนึ่งหน่วยงานหรือมากกว่านั้นปฏิบัติงานของกลไกและให้เป็นที่เชื่อถือได้

2. กลไกการเงินต้องมีผู้แทนของประเทศภาคีทั้งหมดที่เป็นธรรมและได้สมดุล ภายใต้ระบบการบริหารงานที่โปร่งใส

3. ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีและหน่วยหนึ่งหน่วยใดหรือหลายหน่วยที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการเกี่ยวกับกลไกทางการเงิน ตกลงกันในเรื่องการทำให้สิ่งที่กล่าวข้างต้นมีผลบังคับ ซึ่งให้รวมถึงสิ่งต่อไปนี้

(ก) รูปแบบที่ให้ความมั่นใจว่าโครงการที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนเพื่อแก้ไขการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนั้นสอดคล้องกับนโยบาย ลำดับความสำคัญของแผนงานและเงื่อนไขที่เหมาะสมที่กำหนดโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี

(ข) รูปแบบซึ่งอาจใช้ในการทบทวนและการตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ทุนสนับสนุน โดยเฉพาะในแง่ของนโยบายลำดับความสำคัญของแผนงานและเงื่อนไขที่เหมาะสม

(ค) จัดให้หน่วยงานหนึ่งหรือหลายหน่วยรายงานต่อที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอย่างสม่ำเสมอในการดำเนินการด้านเงินทุน ซึ่งสอดคล้องกับความรับผิดชอบที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ข้างต้น และ

(ง) กำหนดเงินทุนในลักษณะที่คาดประมาณและระบุปริมาณที่จำเป็นและมีให้เพื่ออนุวัติตามอนุสัญญาฯ และกำหนดเงื่อนไขในการทบทวนปริมาณดังกล่าวเป็นระยะๆ

4. ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีจัดเตรียมการอนุวัติให้เป็นไปตามข้อบ่งชี้ดังกล่าวข้างต้น ในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีสัมัยแรก โดยการทบทวนและคำนึงถึงการดำเนินการชั่วคราวต่างๆ ตามที่ระบุในมาตรา 21 วรรค 3 และให้ตัดสินใจว่าควรจะให้ดำเนินการชั่วคราวนั้นมีต่อหรือไม่ ภายในสี่ปีหลังจากนั้น ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีทบทวนกลไกทางการเงินและดำเนินการมาตรการต่างๆ ที่สมควร

5. ประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วอาจจัดหาให้และประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาเตรียมพร้อมที่จะรับทรัพยากรทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในอนุสัญญาฯ ในระดับทวิภาคี ภูมิภาคและพหุภาคีอื่นๆ

มาตรา 12 การติดต่อแจ้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการอนุวัติ

1. โดยสอดคล้องกับความในมาตรา 4 วรรค 1 ประเทศภาคีแต่ละรายต้องติดต่อให้ข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้ กับที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี โดยผ่านสำนักงานเลขาธิการซึ่งเพื่อความ

(ก) รายการบัญชีแห่งชาติในการปล่อยก๊าซอันเกิดจากการกระทำของมนุษย์และการกำจัดก๊าซเรือนกระจกโดยแหล่งรองรับที่มีได้ควบคุมโดยพิธีสารกรุงมอนทรีออลของประเทศเท่าที่พิจารณาจะสามารถจะอำนวยความสะดวก โดยใช้วิธีประเมินเทียบเท่ากับวิธีที่ได้รับการสนับสนุนและเห็นชอบจากที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี

(ข) คำอธิบายทั่วไปถึงขั้นตอนที่ประเทศภาคีนั้นได้ใช้หรือที่คาดว่าจะใช้เพื่ออนุวัติตามอนุสัญญาฯ และ

(ค) ข้อมูลข่าวสารอื่นใดที่ประเทศภาคีพิจารณาแล้วเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ และเหมาะสมที่จะรวมไว้ในรายงานของประเทศภาคีและหากเป็นไปได้รวมถึงเอกสารเกี่ยวกับการคำนวณแนวโน้มการปล่อยก๊าซของโลก

2. ให้ประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วแต่ละประเทศและภาคีอื่นแต่ละรายที่รวมอยู่ภาคผนวกที่ I รวมเรื่องต่อไปนีไว้ในข้อมูลข่าวสารของประเทศภาคีด้วย

(ก) คำอธิบายอย่างละเอียดของนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่ประเทศภาคีได้ดำเนินการตามพันธกรณีของตนตามมาตรา 4 วรรค 2 (ก) และ 2 (ข) และ

(ข) การประเมินที่เฉพาะเจาะจงในผลกระทบของนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่อ้างถึงดังที่ระบุในอนุมาตรา (ก) ข้างบนนี้ที่มีต่อการปล่อยก๊าซอันเกิดจากการกระทำของมนุษย์จากแหล่งของประเทศภาคีและการกำจัดก๊าซเรือนกระจกโดยแหล่งรองรับของประเทศภาคีในระหว่างระยะเวลาดังที่ระบุในมาตรา 4 วรรค 2 (ก)

3. นอกจากนี้ ให้ประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วแต่ละประเทศ และภาคีอื่นๆ ที่พัฒนาแล้ว แต่ละรายที่รวมอยู่ในภาคผนวกที่ II ผนวกรายละเอียดของมาตรการต่างๆ ที่ใช้ตามมาตรา 4 วรรค 3, 4 และ 5

4. ภายใต้พื้นฐานของความสมัครใจ ประเทศภาคีที่กำลังพัฒนา เสนอโครงการต่างๆ เพื่อขอการสนับสนุนทางการเงิน รวมทั้งเทคโนโลยี วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคหรือวิธีปฏิบัติเฉพาะด้านอันจำเป็นในการดำเนินโครงการนั้นๆ พร้อมทั้ง หากเป็นไปได้การประเมินค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เพิ่มมากขึ้นในการลดการปล่อยก๊าซ และการกำจัดก๊าซเรือนกระจกที่เพิ่มขึ้นตลอดทั้งการประเมินผลประโยชน์ที่จะติดตามมา

5. ให้ประเทศภาคี ที่พัฒนาแล้ว แต่ละประเทศภาคีอื่นๆ แต่ละรายในภาคผนวกที่ I ดำเนินการติดต่อให้ข้อมูลครั้งแรกภายในหกเดือนหลังจากที่อนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับต่อประเทศภาคนั้นๆ ให้ประเทศภาคีที่มีได้มีรายชื่อดังกล่าวติดต่อให้ข้อมูลครั้งแรกภายในสามปี หลังจากอนุสัญญาฯ มีผลบังคับต่อประเทศภาคนั้นๆ หรือเมื่อมีทรัพยากรทางการเงินให้ตามมาตรา 4 วรรค 3 ประเทศภาคีที่เป็นประเทศด้อยพัฒนาอาจติดต่อให้ข้อมูลตามดุลยพินิจของตน ความถี่ของการติดต่อให้ข้อมูลครั้งต่อไป ของประเทศภาคีทั้งหมด ให้กำหนดโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี โดยคำนึงถึงตารางเวลาที่แตกต่างกันตามที่กำหนดไว้ในวรรคนี้

6. ให้สำนักงานเลขาธิการส่งรายงานที่จัดทำโดยประเทศภาคีตามมาตรานี้ไปยังที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ หรือองค์กรย่อยที่เกี่ยวข้องโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในกรณีที่จำเป็น ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอาจพิจารณาถึงขั้นตอนต่างๆ ในการจัดทำรายงานข้อมูลข่าวสารต่อไปอีก

7. ในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีสมาัยแรก ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี จัดหาบทบัญญัติเพื่อประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นประเทศภาคี ในเรื่องความสนับสนุนทางเทคนิคและการเงิน เมื่อมีการร้องขอ ในการรวบรวม และการส่งมอบข้อมูลข่าวสารตามมาตรานี้ ตลอดจนการระบุความจำเป็นทางเทคนิคและการเงินในโครงการที่เสนอและมาตรการตอบสนองต่างๆ ภายใต้มาตรา 4 การสนับสนุนดังกล่าวอาจดำเนินการได้โดยประเทศภาคีอื่นๆ โดยองค์การระหว่างประเทศที่มีขีดความสามารถและโดยสำนักงานเลขาธิการตามความเหมาะสม

8. ภายใต้คู่มือที่ได้รับการยอมรับโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีและได้แจ้งล่วงหน้าไปยังที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีแล้ว กลุ่มประเทศภาคีใดๆ อาจรวมกันติดต่อให้ข้อมูลตามพันธกรณีของตนที่กำหนดตามมาตรานี้ ถ้าข้อมูลดังกล่าวรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการให้ถูกลงตามภาระของประเทศภาคีแต่ละรายภายใต้อนุสัญญาฯ

9. ให้สำนักงานเลขาธิการรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเลขาธิการได้รับ ซึ่งประเทศภาคีใดภาคีหนึ่งระบุว่าเป็นความลับตามหลักเกณฑ์ที่จะกำหนดขึ้นโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี ให้สำนักงานเลขาธิการรวบรวมข้อมูลดังกล่าวไว้ เพื่อคุ้มครองความลับก่อนที่จะนำออกเผยแพร่แก่หน่วยงานใดที่เกี่ยวข้องกับรายงานและการทบทวนข้อมูลข่าวสารนั้น

10. ภายใต้วรรค 9 ข้างต้น และโดยปราศจากอคติในจิตความสามารถของประเทศภาคีในการเผยแพร่เอกสารรายงานต่อสาธารณชนทราบเวลาใดเวลาหนึ่ง ให้สำนักงานเลขาธิการทำให้เผยแพร่เอกสารรายงานโดยประเทศภาคีภายใต้มาตรานี้ต่อสาธารณชนทันทีที่ได้เสนอต่อที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี

มาตรา 13 ข้อมติในคำถามเกี่ยวกับการอนุวัติ

ในการประชุมสมัชชาครั้งแรก ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี พิจารณาถึงการจัดตั้งกระบวนการปรึกษาหารือแบบพหุภาคีสำหรับประเทศภาคีให้พร้อมเมื่อประเทศภาคีร้องขอ สำหรับการแก้ไขปัญหาในเรื่องการอนุวัติตามอนุสัญญาฯ

มาตรา 14 การระงับข้อพิพาท

1. ในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างประเทศภาคีสองภาคีหรือมากกว่าเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญาฯ ให้ประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องหาทางระงับข้อพิพาทโดยการเจรจาหรือโดยวิธีอื่นใดโดยสันติตามแต่ที่ประเทศภาคีจะเลือก

2. เมื่อให้สัตยาบัน ขอมรับ เห็นชอบหรือเข้าภาคยานุวัติแก่อนุสัญญาฯ หรือในเวลาใดหลังจากนั้น ประเทศภาคีที่มีไช้องค์การร่วมทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาค อาจประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรในตราสารที่เสนอต่อผู้ดูแลเอกสารว่าในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญาฯ นั้น ตนยอมรับเป็นเชิงบังคับในข้อเท็จจริงและโดยปราศจากข้อดกกลพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับประเทศภาคีใดที่ยอมรับพันธกรณีเดียวกัน

(ก) การยื่นข้อพิพาทให้ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และ/หรือ

(ข) ผ่านอนุญาโตตุลาการตามกระบวนการที่จะกำหนดกันโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ในทางปฏิบัติ ในภาคผนวกว่าด้วยอนุญาโตตุลาการภาคีที่เป็นองค์การ

ร่วมทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคอาจประกาศให้มีผลทำนองเดียวกันเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการตามกระบวนการที่ระบุในอนุมาตรา (ข) ข้างต้น

3. ให้คำประกาศที่สร้างขึ้นตามวรรค 2 ข้างต้น มีผลใช้บังคับจนกว่าจะหมดอายุตามกำหนดระยะเวลาของคำประกาศนั้น หรือสามเดือนหลังจากที่ได้มอบคำบอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการเพิกถอนคำประกาศนั้นแก่ผู้ดูแลรักษาเอกสาร

4. คำประกาศใหม่ คำบอกกล่าวเพิกถอน หรือการสิ้นสุดอายุของคำประกาศ จะไม่มีผลต่อการพิจารณาที่ค้างอยู่ในศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ หรือคณะกรรมการอนุญาโตตุลาการเว้นแต่ประเทศภาคีคู่กรณีพิพาทจะได้ตกลงเป็นอย่างอื่น

5. ภายใต้การดำเนินการตามวรรค 2 ข้างต้น หากภายหลัง 12 เดือนหลังจากที่ประเทศภาคีหนึ่งว่าข้อพิพาทระหว่างทั้งสองยังคงอยู่แล้วประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถระงับข้อพิพาทตามวิธีการกำหนดในวรรค 1 ข้างต้นให้นำเสนอข้อพิพาท หากได้รับการร้องขอจากประเทศภาคีที่เป็นคู่กรณีพิพาทเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย (Conciliation)

6. ให้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อการไกล่เกลี่ย (Conciliation Commission) ตามคำร้องขอของประเทศภาคีใดภาคีหนึ่งที่เป็นคู่กรณีพิพาท ให้คณะกรรมการประกอบด้วยสมาชิกที่แต่งตั้งโดยประเทศภาคีแต่ละภาคีที่เกี่ยวข้องในจำนวนที่เท่าๆ กันและสมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งโดยประเทศภาคีแต่ละภาคีร่วมกันแต่งตั้งประธานจำนวนหนึ่งคน ให้คณะกรรมการเสนอแนวความเห็น และให้ประเทศภาคีพิจารณาด้วยความสุจริต

7. ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีรับกระบวนการเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยในภาคผนวกด้านการไกล่เกลี่ยโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

8. บทบัญญัติในมาตรานี้มีผลบังคับต่อเอกสารตามกฎหมายใดๆ ที่ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอาจยอมรับ เว้นแต่ในเอกสารนั้นๆ ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 15 การแก้ไขอนุสัญญาฯ

1. ประเทศภาคีใดๆ อาจเสนอให้มีการแก้ไขอนุสัญญาฯ

2. การแก้ไขอนุสัญญาฯ จะต้องได้รับการยอมรับในที่ประชุมสามัญของประเทศภาคีให้สำนักงานเลขาธิการดำเนินการส่งเค้าโครงเนื้อหาความในการแก้ไขอนุสัญญาฯ ให้กับประเทศภาคีไม่น้อยกว่า 6 เดือนก่อนการประชุมที่จะต้องพิจารณาข้อเสนอแนะ และให้สำนักงานเลขาธิการดำเนินการส่งข้อเสนอแก้ไขยังผู้ที่ลงนามรับหลักการ (Signatories) ในอนุสัญญาฯ และส่งให้กับผู้รักษาดูแลเอกสารเพื่อเป็นข้อมูล

3. ประเทศภาคีต้องดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อบรรลุความตกลงว่าด้วยข้อเสนอให้แก้ไขใดๆ ในอนุสัญญาฯ โดยฉันทามติ หากการดำเนินการทุกวิถีทางโดยฉันทามติไม่เป็นผลและไม่สามารถ

บรรลुข้อตกลงใดๆ ให้ใช้คะแนนเสียงส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของประเภทที่มีอยู่ในขณะนั้น และลงคะแนนในที่ประชุมเป็นทางเลือกสุดท้ายในการรับข้อเสนอ ให้สำนักงานเลขาธิการแจ้งข้อเสนอที่ได้รับการแก้ไขแล้วต่อผู้ดูแลรักษาเอกสาร ซึ่งจะเป็นผู้ส่งเอกสารนั้นๆ ให้ประเภททั้งหมดเพื่อให้ยอมรับต่อไป

4. ให้มีการมอบตราสารที่แสดงการยอมรับในการแก้ไขแก่ผู้ดูแลรักษาเอกสาร ให้การแก้ไขที่ได้ยอมรับตามวรรค 3 ข้างต้นมีผลบังคับใช้ต่อประเภทที่ยอมรับภายใน 90 วันหลังจากวันที่ผู้ดูแลเอกสารได้รับตราสารที่แสดงการยอมรับในการแก้ไขดังกล่าวจากประเภทของอนุสัญญาฯ จำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของประเภททั้งหมด

5. ให้การแก้ไขมีผลบังคับต่อประเภทอื่น ๆ ภายใน 90 วันหลังจากวันที่ประเภทอื่นนั้นได้มอบตราสารที่แสดงการยอมรับการแก้ไขดังกล่าวต่อผู้ดูแลรักษาเอกสาร

6. เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ “ประเภทที่ที่อยู่และลงคะแนน” หมายถึง ประเภทที่ที่อยู่และได้ลงคะแนนทั้งเห็นชอบและไม่เห็นชอบ

มาตรา 16 การรับและการแก้ไขภาคผนวกของอนุสัญญาฯ

1. ให้ภาคผนวกในอนุสัญญาฯ เป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญาฯ และนอกเหนือจากการระบุไว้ชัดเจนเป็นอย่างอื่น การอ้างถึงอนุสัญญาฯ ให้ครอบคลุมเป็นการอ้างถึงภาคผนวกในอนุสัญญาฯ ในเวลาเดียวกัน ภาคผนวกทั้งหลายต้องถูกจำกัดอยู่ที่รายชื่อแบบฟอร์มหรือประเด็นอื่นใดที่มีลักษณะการอธิบายลักษณะทางวิทยาศาสตร์ เทคนิคกระบวนการหรือการบริหารจัดการ โดยต้องไม่ขัดกับบทบัญญัติในมาตรา 14 วรรค 2 (ข) และ 7

2. ให้นำเสนอและรับภาคผนวกของอนุสัญญาฯ ตามกระบวนการที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 15 วรรค 2 3 และ 4

3. ให้ภาคผนวกที่รับตามวรรค 2 ข้างต้น มีผลบังคับต่อประเภทที่ทั้งปวงแห่งอนุสัญญาฯ นี้ ภายหลังหกเดือนนับจากวันที่ผู้ดูแลรักษาเอกสารได้ติดต่อให้ข้อมูลไปยังประเภทอื่น ๆ ในการยอมรับภาคผนวก เว้นแต่ว่าประเภทเหล่านั้นได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ผู้ดูแลรักษาเอกสารภายในระยะเวลานั้น ถึงการไม่ยอมรับในวันที่ 90 หลังจากวันที่ผู้ดูแลรักษาเอกสารได้รับการตอนการแจ้งเช่นนั้นแล้ว

4. ข้อเสนอ การยอมรับและการมีผลบังคับของการแก้ไขเปลี่ยนแปลงภาคผนวกในอนุสัญญาฯ ต้องอยู่ภายใต้กระบวนการเดียวกันกับการเสนอ การยอมรับ และการมีผลบังคับของภาคผนวกในอนุสัญญาฯ ตามวรรค 2 และ 3 ข้างต้น

5. หากการยอมรับภาคผนวกหรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงภาคผนวกหนึ่งก่อให้เกิดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญาฯ มิให้ภาคผนวกหรือส่วนแก้ไขภาคผนวกนั้น มีผลบังคับจนกว่าจะถึงเวลาที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับ

มาตรา 17 พิธีสาร

1. ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี ในวาระการประชุมสามัญใดๆ อาจรับเอาซึ่งพิธีสารแห่งอนุสัญญาฯ
2. ให้สำนักงานเลขาธิการส่งตัวบทของข้อเสนอพิธี สารใดๆ แก่ประเทศภาคีอย่างน้อยหกเดือนก่อนการประชุมครั้งนั้น
3. เงื่อนไขในการมีผลบังคับใช้พิธีสารใดๆ ให้กำหนดขึ้นโดยตราสารนั้น
4. เฉพาะประเทศภาคีอนุสัญญาฯ เท่านั้นที่อาจเป็นประเทศภาคีพิธีสาร
5. คำตัดสินต่างๆ ภายใต้พิธีสารใดๆ ให้กระทำโดยประเทศภาคีที่ เกี่ยวข้องแห่งพิธีสารเท่านั้น

มาตรา 18 สิทธิในการลงคะแนนเสียง

1. ให้ประเทศภาคี อนุสัญญาฯ แต่ละภาคีมีเสียงหนึ่งเสียง ยกเว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในวรรค 2 ข้างล่างนี้
2. ให้องค์การร่วมทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาค สามารถใช้สิทธิ ภายใต้เรื่องต่างๆ ที่อยู่ในขอบอำนาจของตน ในการลงคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนของรัฐสมาชิกขององค์การนั้นที่เป็นประเทศภาคีอนุสัญญาฯ มิให้ องค์การเช่นนั้นใช้สิทธิของตนในการลงคะแนนเสียง หากรัฐสมาชิกขององค์การนั้นที่เป็นประเทศภาคีอนุสัญญาฯ มิให้องค์การเช่นนั้นใช้สิทธิของตนในการลงคะแนนเสียง หากรัฐสมาชิกรัฐใดของตน ใช้สิทธิของรัฐนั้นเองและในกรณีกลับกันมิให้รัฐสมาชิกใดใช้สิทธิของตน หากองค์การที่รัฐนั้นเป็นสมาชิกได้ใช้สิทธินั้นแล้ว

มาตรา 19 ผู้ดูแลรักษาเอกสาร

ให้สำนักงานเลขาธิการแห่งสหประชาชาติเป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญาฯ และพิธีสารที่ได้ยอมรับตามมาตรา 17 มาตรา 20 การลงนาม (Signature) ให้อนุสัญญาฯ นี้เปิดเพื่อให้ลงนามโดยรัฐสมาชิกแห่งสหประชาชาติ หรือแห่งองค์การชำนาญพิเศษ หรือโดยรัฐที่เป็นภาคีแห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และโดยองค์การร่วมทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคต่างๆ ณ กรุงริวเดจาเนโร ระหว่างการประชุมของสหประชาชาติ นครนิวยอร์ก จากวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ.2535 ถึง 19 มิถุนายน พ.ศ.2536

มาตรา 21 การดำเนินการชั่วคราว

1. สำนักงานเลขาธิการที่ตั้งขึ้นโดยสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติตามข้อมติของสมัชชาใหญ่ที่ 45/212 วันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2533 จะกระทำหน้าที่ต่างๆ ของสำนักงานเลขาธิการตามที่ระบุในมาตรา 8 จนกว่าการประชุมสมัชชาประเทศภาคีสมาชิกแรกจะเสร็จสมบูรณ์

2. หัวหน้าของสำนักเลขาธิการชั่วคราว ตามที่ ระบุในวรรค 1 ข้างต้นจะร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้มั่นใจว่าคณะกรรมการสามารถตอบสนองความต้องการคำแนะนำทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ด้วย องค์การด้านวิทยาศาสตร์อื่นๆ อาจได้รับการขอคำปรึกษาด้วย

3. ให้กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก ของ โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ, โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติและธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนา เป็นหน่วยระหว่างประเทศที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่กลไกทางการเงินตามที่ระบุในมาตรา 11 เป็นการชั่วคราว ในการนี้ ควรปรับปรุงโครงสร้างและสมาชิกภาพของกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก ให้เป็นสากลเพื่อให้กองทุนสิ่งแวดล้อมโลกสามารถบรรลุเงื่อนไขตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 11

มาตรา 22 การให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติ

1. ให้อนุสัญญาฯ อยู่ภายใต้การให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติโดยรัฐและโดยองค์การร่วมทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาค ให้เปิดอนุสัญญาฯ เพื่อการภาคยานุวัติหลังจากวันที่อนุสัญญาฯ ได้ปิดให้ลงนามเบื้องต้นแล้ว ตราสารในการให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติต้องมอบไว้แก่ผู้ดูแลรักษาเอกสาร

2. องค์การร่วมทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคใดที่เป็นภาคีอนุสัญญาฯ โดยที่ไม่มีรัฐสมาชิกใดของตนเป็นประเทศภาคีสัญญาฯ นี้ ต้องมีข้อมูลพันตามพันธกรณีทั้งปวงแห่งอนุสัญญาฯ ให้องค์การและรัฐสมาชิกขององค์กรตัดสินใจในเรื่องความรับผิดชอบของตนในการปฏิบัติตามพันธกรณีในอนุสัญญาฯ ในกรณีเช่นนั้น มิให้องค์การและรัฐภาคีใช้สิทธิต่างๆ ตามอนุสัญญาฯ พร้อมๆ กัน

3. ในตราสารการให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ และภาคยานุวัติ ให้องค์การร่วมทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคแถลงถึงขอบอำนาจขององค์กรในประเด็นต่างๆ ที่ควบคุมโดยอนุสัญญาฯ ให้องค์การเหล่านี้แจ้งแก่ผู้ดูแลรักษาเอกสาร ซึ่งจะเป็นผู้แจ้งต่อไปยังประเทศภาคีต่างๆ ถึงการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญใดๆ ในขอบอำนาจขององค์กรเหล่านั้น

มาตรา 23 การมีผลบังคับใช้

1. ให้อนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้ในวันที่ 90 หลังจากวันที่การมอบเครื่องหมายตราสารการให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติเป็นฉบับที่ห้าสิบแล้ว

2. ถ้าสำหรับรัฐแต่ละรัฐหรือองค์การร่วมทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคแต่ละองค์การที่ให้สัตยาบันยอมรับ หรือเห็นชอบกับอนุสัญญาฯ หรือภาคยานุวัติต่ออนุสัญญาฯ ภายหลังจากการมีการมอบอำนาจเครื่องมือตราสาร การให้สัตยาบันยอมรับ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติเป็นฉบับที่ห้าสิบแล้ว ให้อนุสัญญาฯ มีผลบังคับในวันที่ 90 ภายหลังจากวันนี้รัฐหรือองค์การร่วมทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคเช่นว่านั้น มอบตราสารการให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติของตน

3. เพื่อวัตถุประสงค์แห่งวรรค 1 และ 2 ข้างต้น ตราสารใดที่มอบไว้โดยองค์การร่วมทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคใดมิให้นับเป็นตราสารเพิ่มเติมจากตราสารที่รัฐสมาชิกขององค์การนั้นได้มอบหมายไว้แล้ว

มาตรา 24 ข้อสงวน

ห้ามมิให้ตั้งข้อสงวนแก่อนุสัญญาฯ

มาตรา 25 การถอนตัว

1. ภายหลังจากสามปีนับจากวันที่ อนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้ต่อประเทศภาคีใดประเทศภาคีนั้น อาจถอนตัวจากอนุสัญญาฯ โดยให้บอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้ดูแลรักษาเอกสาร
2. การถอนตัวใดๆ เช่นว่านั้นให้มีผลในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ดูแลเอกสารได้รับคำบอกกล่าวการถอนตัว หรือในวันใดหลังจากนั้นตามที่อาจจะระบุไว้ในคำบอกกล่าวการถอนตัว
3. ให้ถือประเทศภาคีที่ถอนตัวจากอนุสัญญาฯ ได้ถอนตัวจากพิธีสารใดๆ ที่ตนเป็นประเทศภาคีด้วย

มาตรา 26 ต้นฉบับแท้จริง

ให้มอบอำนาจต้นฉบับของอนุสัญญาฯ ซึ่งเป็นภาษาอารบิก จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และ สเปน ที่มีความเป็นจริงเท่าเทียมกันนั้นไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติเพื่อเป็นพยานหลักฐานในการนี้ ผู้มีชื่อลงนามข้างล่างนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบให้กระทำเช่นนั้น ได้ลงนามอนุสัญญาฯ นี้ จัดทำขึ้น ณ นครนิวยอร์ก วันที่เก้า พฤษภาคม พุทธศักราช สองพันห้าร้อยสามสิบห้า

ภาคผนวกที่ I

ออสเตรเลีย
ออสเตรีย
เบลารุส+
เบลเยียม
บัลแกเรีย+
แคนาดา
โครเอเชีย+/*
สาธารณรัฐเช็ก+/*
เดนมาร์ก
ประชาคมเศรษฐกิจแห่งยุโรป
เอสโตเนีย+
ฟินแลนด์
ฝรั่งเศส
เยอรมนี
กรีซ
ฮังการี+
ไอซ์แลนด์
ไอร์แลนด์
อิตาลี
ญี่ปุ่น
ลัตเวีย+
ลิกเตนสไตน์*
ลิทัวเนีย
ลักเซมเบิร์ก
โมนาโก
เนเธอร์แลนด์
นิวซีแลนด์
นอร์เวย์
โปแลนด์+
โปรตุเกส

โรมาเนีย+

สหพันธรัฐรัสเซีย+

สโลวาเกีย+/*

สโลวีเนีย+/*

สเปน

สวีเดน

สวิตเซอร์แลนด์

ตุรกี

ยูเครน+

สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ

สหรัฐอเมริกา

+ ประเทศเหล่านี้อยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจสู่ระบบตลาดเสรี

*หมายเหตุ ผู้พิมพ์ : ประเทศเหล่านี้ได้เพิ่มเติมในภาคผนวกที่ I ตามการแก้ไขที่มีผลบังคับใช้

ในวันที่ 13

สิงหาคม พ.ศ.2541 ตามมติ 4/CP.3 ที่รับรองใน COP-3

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
แปลโดย สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม

ภาคผนวกที่ II

ออสเตรเลีย

ออสเตรีย

เบลเยียม

แคนาดา

เดนมาร์ก

ประชาคมเศรษฐกิจแห่งยุโรป

ฟินแลนด์

ฝรั่งเศส

เยอรมนี

กรีซ

ไอซ์แลนด์

ไอร์แลนด์

อิตาลี

ญี่ปุ่น

ลักเซมเบิร์ก

เนเธอร์แลนด์

นิวซีแลนด์

นอร์เวย์

ปอร์ตุเกศ

สเปน

สวีเดน

สวิตเซอร์แลนด์

ตุรกี

สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ

สหรัฐอเมริกา

**อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายในประเทศที่ประสบภัยแล้งรุนแรง
และ/หรือการแปรสภาพเป็นทะเลทรายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแอฟริกา**

ภาคีสมาชิกในอนุสัญญานี้

ยืนยันว่า มนุษยชาติในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบหรือกำลังถูกคุกคามเป็นศูนย์กลางแห่งความห่วงใย
ในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้ง

สะท้อนถึง ความห่วงใยอย่างเร่งด่วนของประชาคมระหว่างประเทศรวมทั้งรัฐและ องค์การระหว่าง
ประเทศเกี่ยวกับผลกระทบรุนแรงของการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและภัยแล้ง

ตระหนัก ว่าพื้นที่แห้งแล้ง กึ่งแห้งแล้งและพื้นที่แห้งแล้งกึ่งร้อนชื้น รวมกันประกอบเป็นสัดส่วน
ที่สำคัญของพื้นที่โลกและพื้นที่อาศัยเป็นแหล่งยังชีพของประชากรส่วนใหญ่ของโลก

รับทราบว่า การแปรสภาพเป็นทะเลทรายและภัยแล้งเป็นปัญหาระดับโลก เนื่องจากส่งผลกระทบ
ต่อภูมิภาคต่างๆของโลกและการปฏิบัติการร่วมกันของประชาคมโลกเป็นสิ่งจำเป็นในการต่อต้านการ
แปรสภาพเป็นทะเลทรายและ/หรือบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้ง

สังเกตว่า มีความหนาแน่นค่อนข้างสูงของประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
ในกลุ่มของประเทศที่ประสบภัยแล้งรุนแรงและ/หรือการแปรสภาพเป็นทะเลทราย และผลกระทบที่น่า
เศร้าเป็นพิเศษของสภาพการณ์เช่นนี้ในแอฟริกา

สังเกตด้วยว่า การแปรสภาพเป็นทะเลทรายมีสาเหตุมาจากปฏิกิริยาที่ซับซ้อนระหว่างปัจจัยทาง
กายภาพ ชีวภาพ การเมือง สังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ

พิจารณาถึงผลกระทบของ การค้าและด้านความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องต่อ
ความสามารถของประเทศที่ได้รับผลกระทบในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายอย่างพอเพียง

สำนึกว่า ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน การพัฒนาสังคมและการขจัดความ ยากจนเป็น
ความสำคัญลำดับแรกของประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแอฟริกา และเป็น
สิ่งสำคัญในการตอบสนองวัตถุประสงค์ของความยั่งยืน

ระลึกเสมอว่า การแปรสภาพเป็นทะเลทรายและภัยแล้งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
ผ่านความสัมพันธ์ระหว่างกันกับปัญหาสังคมที่สำคัญเช่นความยากจน สุขภาพอนามัยและโภชนาการ
ที่ไม่ดี การขาดความมั่นคงด้านอาหาร และด้านอื่นๆที่เกิดจากการย้ายถิ่น การพลัดถิ่นของคนและ
พลวัตด้านประชากร

ซาบซึ้งใน ความพยายามและประสบการณ์ที่สำคัญที่ผ่านมาของรัฐและองค์การระหว่างประเทศในการ
ต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการบรรเทาผลกระทบจาก ภัยแล้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายที่ได้รับการรับรองในการ

ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการแปรสภาพเป็นทะเลทราย (United Nations Conference on Desertification) ในปี 2520

ตระหนักว่า ถึงแม้จะมีความพยายามในอดีต ความก้าวหน้าในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย และการบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้งยังไม่เป็นไปตามที่คาดหมายและว่าแนวทางใหม่และที่มีประสิทธิภาพกว่าเป็นสิ่งจำเป็นในทุกระดับ ภายในกรอบของการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยอมรับ ความเป็นไปได้จริงและความเกี่ยวเนื่องของข้อตัดสินใจที่รับรองในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (United Nations Conference on Environment and Development) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการ 21 และ บทที่ 12 ของแผนปฏิบัติการดังกล่าวซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย

ยืนยันใน ในกรณี พันธกรณีของประเทศพัฒนาแล้วตามที่ปรากฏในแผนปฏิบัติการ 21 บทที่ 33 วรรคที่ 13

ระลึกถึง ข้อมติที่ 47/188 สมัชชาสหประชาชาติ (General Assembly resolution 47/188) โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำคัญที่ให้กับแอฟริกาที่ปรากฏในข้อมตินั้น และข้อมติ ข้อตัดสินใจและโครงการอื่นๆ ของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการแปรสภาพเป็นทะเลทรายกับภัยแล้ง รวมทั้งปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องของประเทศในแอฟริกาและประเทศต่างๆจากภูมิภาคอื่นๆ

ยืนยันใน ปณิธานริโอ ว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ซึ่งกล่าวไว้ในหลักการที่ 2 ว่ารัฐต่างๆโดยสอดคล้องกับกฎบัตรสหประชาชาติ และหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ มีสิทธิอธิปไตย ที่จะแสวงประโยชน์จากทรัพยากรของตน ตามนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาของตนและมีความรับผิดชอบที่จะทำให้มั่นใจว่ากิจกรรมที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจหรือการควบคุมของตน ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมของรัฐอื่นหรือของพื้นที่นอกขอบเขตอำนาจแห่งชาติของตน

ยอมรับว่า รัฐบาลของประเทศมีบทบาทสำคัญในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและในการบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้งและความก้าวหน้าในเรื่องนั้นขึ้นอยู่กับ การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการท้องถิ่นในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ

ยอมรับใน ความสำคัญและความจำเป็นของความร่วมมือและการมีหุ้นส่วนระหว่างประเทศในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการบรรเทาผลกระทบของภัยแล้ง

ยอมรับต่อไปถึง ความสำคัญในการให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแอฟริกา ซึ่งวิธีการที่มีประสิทธิภาพต่างๆนอกจากประการอื่นแล้ว ทรัพยากรการเงินขนาดใหญ่ รวมทั้งการให้เงินทุนทั้งใหม่และเพิ่มเติม และการเข้าถึงเทคโนโลยี ซึ่งหากปราศจากสิ่งเหล่านี้แล้ว จะเป็นการยากลำบากสำหรับประเทศเหล่านั้นที่จะดำเนินการตามพันธกรณีของตนภายใต้อนุสัญญานี้ อย่างเต็มที่

แสดงความห่วงใยต่อผลกระทบจากการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและภัยแล้ง ต่อประเทศที่ได้รับผลกระทบในเอเชียกลางและ Transcaucasus

ย้าอิง บทบาทที่สำคัญของสตรีในภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบจากการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและ/หรือภัยแล้ง โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทของประเทศกำลังพัฒนาและความสำคัญของการทำให้มั่นใจถึงการเข้าร่วมอย่างเต็มที่ของบุรุษและสตรีในทุกระดับในโครงการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้ง

เน้นถึง บทบาทพิเศษขององค์กรที่มีใช้ของรัฐบาลและกลุ่มที่สำคัญอื่นๆในโครงการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้ง

คำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง การแปรสภาพเป็นทะเลทรายกับปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่นๆในมิติของโลกที่เผชิญประชาคมระหว่างประเทศและระดับประเทศ

คำนึงเช่นเดียวกันถึง การมีส่วนร่วมที่การต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและอนุสัญญาด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆที่ เกี่ยวข้อง

เชื่อว่า ยุทธศาสตร์ในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการบรรเทา ผลกระทบจากภัยแล้งจะมีประสิทธิภาพที่สุดหากวางอยู่บนพื้นฐานการสังเกตที่เป็นระบบและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ดีและหากได้รับการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

ยอมรับถึง ความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการปรับปรุงประสิทธิภาพและการประสานงานในความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการสนับสนุนการดำเนินการตามแผนและลำดับความสำคัญระดับชาติ

มุ่งมั่น ที่จะดำเนินการที่เหมาะสมในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้งเพื่อประโยชน์ของมวลมนุษยทั้งปัจจุบันและอนาคต
ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 บทนำ

ข้อ 1 การใช้คำศัพท์

เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

(ก) “ การแปรสภาพเป็นทะเลทราย ” หมายถึงความเสื่อมโทรมของที่ดินในพื้นที่แห้งแล้ง กึ่งแห้งแล้ง และแห้งกึ่งชื้น dry sub-humid areas อันเป็นผลมาจากปัจจัยหลายอย่างรวมถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและกิจกรรมของมนุษย์

(ข) “ การต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย ” รวมถึงกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาที่ดินแบบบูรณาการ (integrated development) ในพื้นที่แห้งแล้ง กึ่งแห้งแล้ง และ dry sub-humid areas เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการ :

- (1) ป้องกันและ/หรือลดความเสื่อมโทรมของที่ดิน

(2) พื้นฟูที่ดินที่เสื่อมโทรมบางส่วน และ

(3) พลิกฟื้นคืนที่ดินที่กลายเป็นทะเลทราย

(ค) “ ภัยแล้ง ” หมายถึงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติเมื่อปริมาณฝนต่ำกว่าอย่างมากจากระดับปกติที่เคยมีบันทึกไว้ ก่อให้เกิดความไม่มีสมดุลทางอุทกวิทยาซึ่งเกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อระบบการผลิตของทรัพยากรที่ดิน

(ง) “ การบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้ง ” หมายถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพยากรณ์ความแห้งแล้งและที่ตึงใจจะลดความอ่อนไหวของสังคมและระบบธรรมชาติต่อความแห้งแล้งเนื่องจากความแห้งแล้งนั้นเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย

(จ) “ ที่ดิน ” หมายถึงระบบการผลิตทางชีวภาพบนบกที่ประกอบด้วย ดิน พืช ชีวชาติอื่นๆ และกระบวนการนิเวศและอุทกวิทยาที่ดำเนินอยู่ภายในระบบนั้น

(ฉ) “ ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ” หมายถึงการลดลงหรือการสูญเสียผลิตภาพทางชีวภาพหรือทางเศรษฐกิจและความซับซ้อนของพื้นที่ระบบพืชน้ำฝน พื้นที่ระบบพืช ชลประทาน หรือทุ่งหญ้าทุ่งเลี้ยงสัตว์ ป่าในพื้นที่แห้งแล้ง กึ่งแห้งแล้ง และ dry sub-humid areas อันเนื่องมาจากการใช้ที่ดินหรือจากกระบวนการ หรือการรวมกระบวนการต่างๆ รวมทั้งกระบวนการที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์และแบบแผนของดำรงชีพ เช่น

(1) การชะล้างพังทลายของดินที่เกิดจากลมและ/หรือน้ำ

(2) ความเสื่อมโทรมของคุณสมบัติทางกายภาพ เคมีและชีวภาพหรือเศรษฐกิจของดินและ

(3) การสูญเสียพฤษชาติ (natural vegetation) ในระยะยาว

(ซ) “ พื้นที่แห้งแล้ง กึ่งแห้งแล้งและ dry sub-humid areas ” หมายถึงพื้นที่ที่นอกไปจากขั้วโลกและภูมิภาคได้ขั้วโลก (sub-polar region) ซึ่งมีสัดส่วนของปริมาณน้ำฝนต่อปีต่อแนวโน้มของการคายระเหยอยู่ระหว่าง 0.05 ถึง 0.65

(ซ) “ พื้นที่ได้รับผลกระทบ ” หมายถึงพื้นที่แห้งแล้ง กึ่งแห้งแล้ง และ/หรือ dry sub-humid areas ที่ได้รับผลกระทบหรือถูกคุกคามจากการแปรสภาพเป็นทะเลทราย

(ฌ) “ ประเทศที่ได้รับผลกระทบ ” หมายถึงประเทศที่มีที่ดินครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบทั้งหมดหรือบางส่วน

(ญ) “ องค์การบูรณาการทางเศรษฐกิจในภูมิภาค (Regional economic integration organization) ” หมายถึงองค์การที่ประกอบด้วยรัฐอธิปไตย (sovereign States) ในภูมิภาคหนึ่ง ซึ่งมีความสามารถในการออกสัญญาณนี้บังคับและได้รับมอบอำนาจโดยชอบธรรมภายในรัฐนั้นๆ ในการลงนาม ให้สัตยาบันยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติ (accede) อนุสัญญานี้

(ฎ) “ ภาคิประเทศพัฒนาแล้ว ” หมายถึงภาคิประเทศพัฒนาแล้วและองค์การบูรณาการทางเศรษฐกิจในภูมิภาคที่ประกอบด้วยประเทศพัฒนาแล้ว

ข้อ 2 วัตถุประสงค์

1. อนุสัญญาฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย และการบรรเทาผลกระทบของภัยแล้งในประเทศที่ประสบกับภัยแล้ง และ/หรือการแปรสภาพเป็นทะเลทรายอย่างรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแอฟริกา ด้วยการปฏิบัติการที่มี ประสิทธิภาพในทุกระดับที่สนับสนุนโดยการจัดทำในรูปของความร่วมมือและการมีส่วนร่วมระหว่างประเทศภายในกรอบของแนวทางบูรณาการที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการ 21 โดยคำนึงถึงการเอื้ออำนาจต่อการบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ
2. การบรรลุวัตถุประสงค์นี้จะประกอบด้วยภารกิจบูรณาการระยะยาวที่เน้นการปรับปรุงประสิทธิภาพของที่ดินและการฟื้นฟู การอนุรักษ์และการจัดการที่ดินและทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนไปพร้อม ๆ กันในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งจะนำไปสู่ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชุมชน

ข้อ 3 หลักการ

เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้และเพื่อการดำเนินการตามบทบัญญัติต่างๆของอนุสัญญาดังกล่าว ภาตีสจะต้องได้แนวทางต่างๆ นอกจากประการอื่นแล้ว ดังต่อไปนี้ เป็นเครื่องชี้แนะ

- (ก) ภาตีสมาชิกควรทำให้มั่นใจว่าการตัดสินใจในการออกแบบและดำเนินการของโครงการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย และ/หรือ การบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้งจะดำเนินการโดยให้ประชากรและชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม และจะมีการสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนาจในระดับบริหาร ซึ่งเพื่อเอื้ออำนาจการปฏิบัติการ ณ. ระดับประเทศและระดับท้องถิ่น
- (ข) ภาตีสควรปรับปรุงความร่วมมือและการประสานงาน ในระดับอนุภูมิภาคภูมิภาคและระหว่างประเทศ ภายใต้จิตสำนึกของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวและความเป็นหุ้นส่วนของนานาชาติ โดยเน้นด้านทรัพยากรทางการเงิน มนุษย์ องค์กรและวิชาการที่จำเป็น
- (ค) ภาตีสควรพัฒนา ความร่วมมือในทุกระดับของภาครัฐ ชุมชน องค์กรเอกชนและ เจ้าของที่ดิน ภายใต้เจตนารมณ์ของความเป็นหุ้นส่วน เพื่อทำความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับธรรมชาติและคุณค่าของทรัพยากรที่ดินและน้ำที่หายากในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบและทำงานร่วมกันเพื่อการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืน และ
- (ง) ภาตีสควรพิจารณาอย่างรอบคอบถึงความจำเป็นเฉพาะและสถานการณ์ของภาตีสประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ 4 พันธกรณีทั่วไป

1. ภาตติต้องอยู่ดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญาฉบับนี้โดยเอกเทศหรือร่วมกันโดยอาจผ่านข้อตกลงความร่วมมือแบบทวิภาคีหรือพหุภาคี ที่มีอยู่หรือที่อาจสร้างขึ้นใหม่หรือทั้งสองอย่างประกอบกันตามความเหมาะสม ทั้งนี้โดยเน้นความจำเป็นที่ต้องประสานความพยายามและพัฒนายุทธศาสตร์ในระยะยาวในทุกระดับ
2. ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฉบับนี้ ภาตติจะต้อง :
 - (ก) กำหนดแนวทางการบูรณาการที่ครอบคลุมประเด็นด้านกายภาพ ชีวภาพและสังคมเศรษฐกิจของกระบวนการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและภัยแล้ง
 - (ข) ให้ความสนใจที่เหมาะสมภายใต้องค์การภูมิภาคและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องต่อสถานการณ์ในภาตติประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ การจัดทำข้อตกลงด้านการตลาดและหนี้สิน โดยคำนึงถึงการสร้างบรรยากาศเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน
 - (ค) บูรณาการยุทธศาสตร์ในการขจัดความยากจนไว้ในความพยายามที่จะต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้ง
 - (ง) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาตติประเทศที่ได้รับผลกระทบในด้านการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรดินและน้ำ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและภัยแล้ง
 - (จ) เสริมสร้างความร่วมมือในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและระหว่างประเทศให้เข้มแข็ง
 - (ฉ) ให้ความร่วมมือภายในองค์การระหว่างรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง
 - (ช) กำหนดกลไกทางสถาบันถ้าเหมาะสมโดยคำนึงถึงความจำเป็นในการหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อน และ
 - (ซ) ส่งเสริมการใช้กลไกและข้อตกลงทางการเงินทั้งแบบทวิภาคีและพหุภาคีที่มีอยู่ในปัจจุบัน ที่ระดมและจัดสรรทรัพยากรทางการเงินขนาดใหญ่ไปยังภาตติประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบในการต่อต้านการเป็นทะเลทรายและการบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้ง
3. ภาตติประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้

ข้อ 5 พันธกรณีของภาตติประเทศที่ได้รับผลกระทบ

นอกจากพันธกรณีตาม ข้อ 4 แล้ว ภาตติประเทศที่ได้รับผลกระทบยังต้อง

- (ก) ให้ความสำคัญที่เหมาะสมกับการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้ง และจัดสรรทรัพยากรอย่างพอเพียงตามสถานการณ์และความสามารถของตน
- (ข) ภายใต้กรอบของแผนและ/หรือนโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืน จัดทำกลยุทธ์และลำดับความสำคัญในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการแก้ไขผลกระทบจาก ภัยแล้ง

- (ค) ศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและให้ความสนใจเป็นพิเศษกับปัจจัยทางสังคมเศรษฐกิจ ที่ส่งผลต่อกระบวนการแปรสภาพเป็นทะเลทราย
- (ง) ส่งผลความตระหนักและเอื้ออำนาจการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะสตรีและเยาวชน ด้วยการสนับสนุนขององค์การที่มีใช้ของรัฐบาลในความพยายามเพื่อต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้ง และ
- (จ) สร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนาจโดยการเสริมสร้างความแข็งแกร่งตามที่เหมาะสมให้กับกฎระเบียบที่มีอยู่และในกรณีที่ยังไม่มี โดยการออกกฎหมายใหม่และกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการระยะยาว

ข้อ 6 พันธกรณีของภาคีประเทศที่พัฒนาแล้ว

นอกจากพันธกรณีทั่วไปตามข้อ 4 แล้ว ภาคีประเทศพัฒนาแล้วรับที่จะ

- (ก) สนับสนุนอย่างเข้มแข็งตามที่ตกลงทั้งโดยเอกเทศและร่วมกันในความพยายามของประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะประเทศภาคีสมาชิกในแอฟริกาและในประเทศด้อยพัฒนาที่สุดในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและผลกระทบจากภัยแล้ง
- (ข) ให้การสนับสนุนทั้งด้านทรัพยากรทางการเงินที่มากและการสนับสนุนอื่นๆในการช่วยเหลือประเทศสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศภาคีสมาชิกในแอฟริกา ในการพัฒนาและดำเนินการตามแผนระยะยาวและกลยุทธ์ในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้งอย่างมีประสิทธิภาพ
- (ค) ส่งเสริมการเคลื่อนย้ายเงินทุนทั้งใหม่และเพิ่มเติมในการดำเนินการตาม มาตรา 20 ย่อหน้า 2 (ข)
- (ง) กระตุ้นการเคลื่อนย้ายเงินทุนจากภาคเอกชนและองค์กรเอกชน และ
- (จ) ส่งเสริมและเอื้ออำนาจการเข้าถึงในเทคโนโลยี ความรู้และวิทยาการที่เหมาะสมของประเทศภาคีสมาชิกที่ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศภาคีสมาชิกที่กำลังพัฒนา

มาตรา 7 ลำดับความสำคัญของแอฟริกา

ในการดำเนินการตามอนุสัญญาฉบับนี้ ภาคีสมาชิกจะให้ความสำคัญกับประเทศภาคีสมาชิกในแอฟริกาที่ได้รับผลกระทบก่อน ภายใต้สถานการณ์เฉพาะที่เป็นอยู่ในภูมิภาคแห่งนั้น โดยไม่ได้ปล่อยปะละประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบในภูมิภาคอื่น

มาตรา 8 ความสัมพันธ์กับอนุสัญญาอื่น

1. ภาคีสมาชิกจะกระตุ้นให้มีการประสานงานในกิจกรรมที่ดำเนินการภายใต้อนุสัญญาฉบับนี้กับข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องที่ภาคีสมาชิกเป็นสมาชิกอนุสัญญาเหล่านี้ โดยเฉพาะอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อที่จะให้ได้ผลประโยชน์สูงสุดจากกิจกรรมภายใต้ข้อตกลงแต่ละข้อในขณะที่หลีกเลี่ยงความพยายามที่ซ้ำซ้อน ภาคีสมาชิกจะกระตุ้นการดำเนินโปรแกรมร่วม โดยเฉพาะในด้านวิจัยอบรม การสังเกตการณ์ที่เป็น

ระบบและการรวบรวม แลกเปลี่ยนข่าวสารในระดับที่กิจกรรมเหล่านั้นจะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง

2. อนุสัญญาฉบับนี้จะไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของภาคีสมาชิกรายใดที่มีต่อข้อตกลงระดับทวิภาคี ภูมิภาคหรือระหว่างประเทศที่มีก่อนการบังคับใช้ของอนุสัญญาฉบับนี้

ตอนที่ 3 โปรแกรมปฏิบัติการความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์

และวิชาการและมาตรการสนับสนุน

ส่วนที่ 1 : โปรแกรมปฏิบัติการ

มาตรา 9 แนวทางเบื้องต้น

1. ในการดำเนินการตามพันธกรณีตามมาตรา 5 ประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบและประเทศภาคีสมาชิกอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบ และตามกรอบการดำเนินการระดับภูมิภาคในเอกสารที่แนบท้าย (annex) หรือที่ได้แจ้งต่อเลขาธิการฯ (Permanent Secretariat) เป็นลายลักษณ์อักษรในความตั้งใจในการจัดเตรียมโปรแกรมปฏิบัติการแห่งชาติจะทำการเปิดเผยต่อสาธารณะ และดำเนินโปรแกรมปฏิบัติการแห่งชาติตามความเหมาะสม ใช้ประโยชน์และพัฒนาจากแผนและโปรแกรมที่เกี่ยวข้องที่ประสบผลสำเร็จและโปรแกรมปฏิบัติการระดับภูมิภาคย่อยและภูมิภาคให้เป็นองค์ประกอบหลักของกลยุทธ์ในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้งเท่าที่จะเป็นไปได้ ให้มีการปรับปรุงโปรแกรمدังกล่าวให้ทันสมัยโดยผ่านระบบการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของการเรียนรู้จากการปฏิบัติในภาคสนามและผลของการวิจัย การจัดเตรียมโปรแกรมปฏิบัติการแห่งชาติควรให้เกี่ยวเนื่องอย่างใกล้ชิดกับความพยายามอื่นๆในการสร้างนโยบายระดับชาติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

2. ภายใต้การให้ความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆของประเทศภาคีสมาชิกที่พัฒนาแล้วตามข้อความในมาตรา 6 ควรให้ลำดับความสำคัญที่เห็นชอบร่วมกันในการสนับสนุนโปรแกรมปฏิบัติการระดับประเทศ ภูมิภาคย่อยและภูมิภาคในประเทศภาคีสมาชิกที่กำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบโดยเฉพาะประเทศในแอฟริกาทั้งโดยตรงหรือโดยผ่านองค์กรพหุภาคีที่เกี่ยวข้องหรือทั้งคู่

3. ภาคีสมาชิกจะกระตุ้นให้กลไก ทูตและโปรแกรมของระบบขององค์การสหประชาชาติและองค์การระหว่างรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง สถาบันการศึกษา ชุมชนวิทยาศาสตร์และองค์กรเอกชนอื่นๆให้ความร่วมมือตามอำนาจหน้าที่และความสามารถในการสนับสนุนการขยาย การดำเนินการและการติดตามโปรแกรมปฏิบัติการ

มาตรา 10 โปรแกรมปฏิบัติการแห่งชาติ

1. วัตถุประสงค์ของโปรแกรมปฏิบัติการแห่งชาติคือการระบุถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดการแปรสภาพเป็นทะเลทราย และมาตรการในทางปฏิบัติที่จำเป็นในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้ง
2. โปรแกรมปฏิบัติการแห่งชาติควรระบุบทบาทของรัฐบาล ชุมชนท้องถิ่นและผู้ใช้ที่ดินและทรัพยากรที่มีและจำเป็นต้องใช้โปรแกรมนั้นควรจะดำเนินการแต่ไม่จำกัด
 - (ก) ผนวกกลยุทธ์ระยะเวลาในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้ง โดยเน้นการดำเนินการซึ่งผสมผสานกับนโยบายของประเทศในการพัฒนาที่ยั่งยืน
 - (ข) ยอมรับให้มีการปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและมีความคดง่อนอย่างเพียงพอในระดับท้องถิ่นตามสภาพสังคมและเศรษฐกิจ ชีวภาพและกายภาพที่แตกต่างกัน
 - (ค) เอาใจใส่เป็นพิเศษในการดำเนินมาตรการป้องกันที่ดินที่ยังไม่เสื่อมโทรมหรือที่ดินที่เริ่มเสื่อมโทรม
 - (ง) ขยายขีดความสามารถด้านภูมิอากาศ อุดมนิยมวิทยาและอุทกวิทยาและวิธีการเตือนภัยจากภัยแล้งแต่เนิ่นของประเทศ
 - (จ) ส่งเสริมนโยบายและสร้างความแข็งแกร่งด้านสถาบันที่พัฒนาความร่วมมือและประสานงานภายใต้ความรู้สึกความเป็นหุ้นส่วนระหว่างผู้ให้ความช่วยเหลือ ภาครัฐในทุกระดับประชาชนในท้องถิ่นและกลุ่มชุมชนต่างๆและเอื้ออำนวยการเข้าถึงข่าวสารและเทคโนโลยีที่เหมาะสมของประชาชนในท้องถิ่น
 - (ฉ) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพขององค์กรเอกชนและประชาชนในท้องถิ่นทั้งหญิงและชายโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใช้ทรัพยากรซึ่งรวมทั้งชาวนาและเกษตรกรปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์หรือองค์กรที่เป็นตัวแทนในระดับท้องถิ่น ประเทศและภูมิภาคในการวางแผนและนโยบาย การตัดสินใจและดำเนินการการทบทวนโปรแกรมปฏิบัติการของประเทศ และ
 - (ช) กำหนดการทบทวนและรายงานความก้าวหน้าเป็นระยะๆในการดำเนินงาน
3. โปรแกรมปฏิบัติการของประเทศอาจรวมถึง แต่ไม่จำกัด มาตรการในการจัดเตรียมป้องกันและแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้งต่อไปนี้บางส่วนหรือทั้งหมด
 - (ก) จัดตั้งและ/หรือเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเตือนภัยล่วงหน้าตามความเหมาะสม ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบเกี่ยวเนื่องให้กับท้องถิ่นและส่วนกลางในระดับภูมิภาคย่อยและภูมิภาค และกลไกในการช่วยเหลือประชาชนที่ต้องโยกย้ายเนื่องจากสภาวะแวดล้อม
 - (ข) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับการเตรียมพร้อมและการจัดการด้านภัยแล้ง ซึ่งรวมถึงแผนฉุกเฉินเมื่อเกิดภัยแล้งในระดับท้องถิ่น ประเทศ ภูมิภาคย่อยและภูมิภาคโดยคำนึงถึงการคาดประมาณสภาพภูมิอากาศทั้งตามฤดูกาลและระหว่างปี

- (ค) จัดตั้งและ/หรือเสริมสร้างความเข้มแข็งในระบบความปลอดภัยด้านอาหารรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเก็บกัก การตลาดโดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทตามความเหมาะสม
- (จ) จัดตั้งโครงการทางเลือกเพื่อการยังชีพที่สามารถให้รายได้ในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อความแห้งแล้งและ
- (ฉ) พัฒนาโครงการชลประทานที่ยั่งยืนเพื่อการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์

4. ภายใต้การคำนึงถึงสถานการณ์และความจำเป็นของแต่ละประเทศภาคีสมาชิกที่ได้รับผลกระทบ โปรแกรมปฏิบัติการของประเทศตามความเหมาะสมรวมถึง แต่ไม่จำกัด มาตรการบางส่วนหรือทั้งหมดที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้งในพื้นที่และประชาชนที่ได้รับผลกระทบ: ส่งเสริมทางเลือกในการยังชีพและการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของประเทศโดยเน้นโปรแกรมเพิ่มความเข้มแข็งเพื่อขจัดความยากจนและสร้างความมั่นใจในความมั่นคงของอาหาร การเปลี่ยนแปลงทางประชากร การจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน การทำเกษตรที่ยั่งยืน การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรพลังงานต่างๆ โครงสร้างสถาบันกฎหมาย การเพิ่มขีดความสามารถในการประเมินและระบบสังเกตการณ์ ตลอดจน การบริการด้านอุทกวิทยาและอุตุนิยมวิทยา การเพิ่มขีดความสามารถ การศึกษา และการสร้างจิตสำนึกของสาธารณชน

มาตรา 11 โปรแกรมปฏิบัติการของภูมิภาคย่อยและภูมิภาค

ประเทศภาคีสมาชิกที่ได้รับผลกระทบควรปรึกษาและร่วมมือให้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการที่เกี่ยวข้องในเอกสารแนบของโปรแกรมปฏิบัติการของภูมิภาคย่อยและภูมิภาคตามความเหมาะสม เพื่อสร้างความกลมกลืน เสริมสร้างและเพิ่มประสิทธิภาพของโปรแกรมของประเทศ ควรใช้เนื้อหาใน มาตรา 10 โดยอนุโลมต่อโปรแกรมภูมิภาคย่อยและภูมิภาค การให้ความร่วมมืออาจรวมถึงโปรแกรมร่วมที่เห็นชอบร่วมกันเพื่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติข้ามเขตแดนที่ยั่งยืน ความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 12 ความร่วมมือระหว่างประเทศ

ประเทศภาคีสมาชิกที่ได้รับผลกระทบ โดยการประสานกับประเทศภาคีสมาชิกอื่นๆ และประชาคมโลกควรร่วมมือในการสร้างความมั่นใจว่ามีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศในการดำเนินการตามอนุสัญญา ความร่วมมือดังกล่าวควรครอบคลุมถึงด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี ตลอดจนการพัฒนาและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ การรวบรวมและการกระจายข่าวสารและทรัพยากรทางการเงิน

มาตรา 13 การสนับสนุนการขยายและดำเนินการตามโปรแกรมปฏิบัติการ

1. มาตรการสนับสนุนโปรแกรมดำเนินการตามมาตรา 9 รวมถึง แต่ไม่จำกัด

(ก) ความร่วมมือทางการเงินในการเพิ่มโปรแกรมปฏิบัติการที่คาดประมาณได้เพื่อการวางแผนระยะยาวที่จำเป็น

(ข) ขยายและใช้กลไกด้านความร่วมมือที่ช่วยสนับสนุนระดับท้องถิ่นได้ดีกว่า รวมถึงการดำเนินการผ่านองค์กรเอกชน เพื่อส่งเสริมการขยายผลจากโครงการนำร่องที่ประสบผลสำเร็จในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง

(ค) เพิ่มความยืดหยุ่นในการออกแบบโครงการ แหล่งเงินทุนและดำเนินการในลักษณะที่ใช้แนวทางการทดลองและดำเนินซ้ำที่ใช้ในการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในระดับชุมชนท้องถิ่นและ

(ง) ในกรณีที่เหมาะสม จัดขั้นตอนการบริหารและระบบการเงินเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของโปรแกรมความร่วมมือและสนับสนุน

2. ในการให้ความสนับสนุนประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบ ควรให้ความสำคัญกับประเทศภาคีสมาชิกในแอฟริกา และประเทศภาคีสมาชิกที่มีการพัฒนาด้วยที่สุด

มาตรา 14 ความร่วมมือในการขยายและดำเนินการโปรแกรมปฏิบัติการ

1. ภาคีสมาชิกควรทำงานอย่างใกล้ชิดทั้งโดยตรงหรือผ่านองค์กรของรัฐในการขยายและดำเนินการโปรแกรมปฏิบัติการ

2. ภาคีสมาชิกควรพัฒนากลไกในการดำเนินการโดยเฉพาะในระดับประเทศและภาคสนามเพื่อให้มั่นใจถึงการประสานงานที่ดีที่สุดที่เป็นไปได้ระหว่างประเทศภาคีสมาชิกที่พัฒนาแล้ว ประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาและองค์กรของรัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันความซ้ำซ้อน เสริมสร้างความสอดคล้อง และแนวทางเพื่อให้ความช่วยเหลือได้ผลสูงสุด ในกลุ่มประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบ ควรให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านการประสานงานที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรสูงสุด เพื่อให้มั่นใจในความช่วยเหลือที่ทันใจและเอื้อเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินงานและลำดับความสำคัญของโปรแกรมปฏิบัติการของประเทศเป็นไปตามอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 15 เอกสารแนบด้านการดำเนินการระดับภูมิภาค

ควรเลือกและปรับปรุงประกอบที่ผนวกในโปรแกรมปฏิบัติการให้เข้ากับปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ ภูมิประเทศและภูมิอากาศที่ใช้ได้กับประเทศภาคีสมาชิกที่ได้รับผลกระทบตลอดจนระดับการพัฒนาของประเทศ แนวทางในการจัดเตรียมโปรแกรมปฏิบัติการและจุดที่ควรเน้นและเนื้อหาสำหรับภูมิภาคย่อยและภูมิภาคแต่ละแห่งได้แสดงไว้ในเอกสารแนบการดำเนินการในภูมิภาค

ส่วนที่ 2 : ความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ

มาตรา 16 การรวบรวม วิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข่าวสาร

ภาคีสมาชิกเห็นชอบ ตามขีดความสามารถของแต่ละรายในการบูรณาการและประสานงานในการรวบรวม วิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข้อมูลและข่าวสารในทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจในการสังเกตการณ์ของที่ดินเสื่อมโทรมในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบและเข้าใจและประเมินกระบวนการและผลกระทบของภัยแล้งและการแปรสภาพเป็นทะเลทรายได้ดีขึ้น การดำเนินการนี้จะช่วยให้เกิดความสำเร็ซึ่งไม่จำกัดเฉพาะในด้านการเตือนภัยล่วงหน้า และการวางแผนล่วงหน้าในรูปแบบที่เหมาะสมกับการดำเนินการในทางปฏิบัติของผู้ใช้ในทุกระดับ รวมถึงประชาชนในท้องถิ่นสำหรับช่วงที่ภูมิอากาศแปรปรวนที่แสดงในการนี้เมื่อเห็นว่าเหมาะสมภาคีสมาชิกควรจะ

(ก) เอื้ออำนวยและเพิ่มความเข้มแข็งให้กับกลไกการทำงานของสถาบันในเครือข่ายโลก และเอื้ออำนวยการรวบรวม วิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนข่าวสารตลอดจนระบบสังเกตการณ์ในทุกระดับซึ่งควรจะ แต่ไม่จำกัดเฉพาะ

- (i) มุ่งหวังให้ใช้มาตรฐานและระบบที่ไปด้วยกันได้
- (ii) จัดข้อมูลและสถานที่ที่เกี่ยวข้องให้ทั่วถึงรวมถึงพื้นที่ห่างไกล
- (iii) ใช้และกระจายเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการรวบรวมและเคลื่อนย้ายข้อมูลและการประเมินความเสื่อมโทรมของที่ดินและ
- (iv) เชื่อมโยงศูนย์ข้อมูลและข่าวสารของประเทศ ภูมิภาคย่อยและภูมิภาคให้ใกล้ชิดกับแหล่งข่าวสารของโลกให้มากขึ้น
- (ข) สร้างความมั่นใจว่าการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งถึงความจำเป็นของชุมชนท้องถิ่นและของผู้ตัดสินใจที่มุ่งหวังในการแก้ไขปัญหาเฉพาะ และของชุมชนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมเหล่านี้
- (ค) สนับสนุนและพัฒนาโปรแกรมและโครงการระดับทวิภาคีและพหุภาคีที่มุ่งหวังในการให้ความหมาย การดำเนินการ การประเมินและการสนับสนุนทางการเงินในการรวบรวม วิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนข้อมูลและข่าวสาร โดยรวมถึง แต่ไม่จำกัดเฉพาะ กลุ่มตัวชี้วัดที่บูรณาการทางด้านกายภาพ ชีวภาพ สังคม และเศรษฐศาสตร์
- (ง) ใช้ความรู้ความสามารถขององค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชนอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะการกระจายข่าวสารและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องให้กับกลุ่มเป้าหมายในภูมิภาคต่างๆ
- (จ) ให้นำนักเต็มทีในการรวบรวม วิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนข้อมูลสังคมเศรษฐกิจ และส่วนที่บูรณาการกับข้อมูลทางกายภาพและชีวภาพ
- (ฉ) แลกเปลี่ยนและใช้ข่าวสารที่มีอย่างเต็มที่อย่างเปิดเผยและรวดเร็วจากแหล่งข่าวสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้งที่มีอยู่

(ข) ขึ้นอยู่กับกฎระเบียบและนโยบายของแต่ละประเทศ การแลกเปลี่ยนข่าวสารของท้องถิ่นและความรู้ภูมิปัญญาชาวบ้าน ต้องให้ความมั่นใจว่ามีการปกป้องอย่างพอเพียงและให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมจากรายได้ที่ได้จากความรู้นั้นอย่างเสมอภาค และในข้อตกลงที่เห็นชอบร่วมกันให้กับประชาชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 17 การวิจัยและพัฒนา

1. ภาควิชาสังคมศาสตร์ดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละรายในการส่งเสริมความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และวิชาการในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้งโดยผ่านสถาบันของประเทศ ภูมิภาคย่อย ภูมิภาคและระหว่างประเทศที่เหมาะสม เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมาย ภาควิชาสังคมศาสตร์สนับสนุนกิจกรรมงานวิจัยที่

(ก) ช่วยเพิ่มพูนความรู้ในกระบวนการที่นำไปสู่การแปรสภาพเป็นทะเลทรายและภัยแล้งและผลกระทบ แยกความแตกต่างของปัจจัยธรรมชาติและมนุษย์ที่เป็นสาเหตุ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการแก้ไขผลกระทบของภัยแล้ง และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตตลอดจนการใช้และการจัดการทรัพยากรที่ยั่งยืน

(ข) ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ที่เด่นชัด ศึกษาถึงความจำเป็นเฉพาะด้านของประชาชนในท้องถิ่นและนำไปสู่การระบุทางแก้ไขและดำเนินการแก้ไขที่ปรับปรุงความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ

(ค) ป้องกัน บูรณาการ ส่งเสริม และยืนยันความรู้ ภูมิปัญญา การดำเนินการของชาวบ้านและท้องถิ่น เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เป็นเจ้าของความรู้เหล่านั้นจะได้รับผลประโยชน์โดยตรงอย่างเสมอภาคตามเงื่อนไขที่เห็นชอบร่วมกันจากการใช้ประโยชน์ทางการค้าและการพัฒนาทางเทคโนโลยีที่ได้มาจากความรู้ นั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกฎระเบียบและ/หรือนโยบายของประเทศนั้นๆ

(ง) พัฒนาและเสริมสร้างขีดความสามารถในการวิจัยระดับประเทศ ภูมิภาคย่อยและภูมิภาคของประเทศภาคีสมาชิกที่ได้รับผลกระทบโดยเฉพาะประเทศในแอฟริการวมถึงการพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นและเสริมสร้างขีดความสามารถที่เหมาะสม โดยเฉพาะในประเทศที่มีฐานการวิจัยที่อ่อนแอ โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการวิจัยด้านสังคมเศรษฐกิจแบบสหวิทยาการและมีส่วนร่วม

(จ) คำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างความยากจน การอพยพโยกย้ายอันเนื่องมาจากปัจจัยสิ่งแวดล้อมและการแปรสภาพเป็นทะเลทราย

(ฉ) ส่งเสริมงานวิจัยร่วมระหว่างประเทศ ภูมิภาคย่อย ภูมิภาคและองค์กรวิจัยระหว่างประเทศทั้งรัฐและเอกชนในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สามารถจัดหาและเข้าถึงได้โดยผ่านการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพของประชาชนและชุมชนท้องถิ่นและ

(ช) เสริมสร้างให้มีทรัพยากรน้ำในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ โดยวิธี แต่ไม่จำกัดเฉพาะ ทำฝนเทียม

2. ถ้ามีความสำคัญในโปรแกรมปฏิบัติการวิจัยในภูมิภาคและภูมิภาคย่อยที่สะท้อนถึงเงื่อนไขท้องถิ่นที่ต่างกัน ที่ประชุมสมาชิกของประเทศภาคีสมาชิกควรทบทวนลำดับความสำคัญของงานวิจัยเป็นระยะตามคำแนะนำของคณะกรรมการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรา 18 การเคลื่อนย้าย ครอบครอง ปรับเปลี่ยนและพัฒนาเทคโนโลยี

1. ภาคีสมาชิกดำเนินการ ตามที่เห็นชอบร่วมกันและตามกฎระเบียบและ/หรือนโยบายของประเทศในการส่งเสริม ให้เงินทุน และ/หรือ เอื้ออำนวยการสนับสนุนด้านเงินทุนในการเคลื่อนย้าย ครอบครอง ปรับเปลี่ยน และพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย และ/หรือ การแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้งที่ยอมรับได้และมีความเหมาะสมทางสิ่งแวดล้อม มีความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์และยอมรับได้ของสังคม เพื่อช่วยให้บรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ความร่วมมือดังกล่าวควรดำเนินการแบบทวิภาคีหรือพหุภาคีตามความเหมาะสม โดยใช้ความรู้ความสามารถขององค์กรรัฐและองค์กรเอกชน ภาคีสมาชิกควร

(ก) ใช้ประโยชน์จากระบบและศูนย์กลาง (clearing house) ข่าวสารของประเทศภูมิภาคย่อยภูมิภาค และระหว่างประเทศอย่างเต็มที่ในการกระจายข่าวสารด้านเทคโนโลยีที่มีอยู่ แหล่งของเทคโนโลยีและความเสี่ยงทางสิ่งแวดล้อมตลอดจนเงื่อนไขโดยทั่วไปในการได้มาซึ่งเทคโนโลยีนั้น

(ข) เอื้ออำนวยการเข้าถึงเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับความจำเป็นของประชาชนท้องถิ่นให้กับประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบอย่างเอื้อประโยชน์รวมทั้งให้เงื่อนไขพิเศษตามที่เห็นชอบร่วมกันโดยคำนึงถึงความจำเป็นในการป้องกันด้านทรัพย์สินทางปัญญา และให้ความสนใจเป็นพิเศษถึงผลกระทบของเทคโนโลยีนั้นในด้านสังคมวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

(ค) เอื้ออำนวยความร่วมมือทางเทคโนโลยีระหว่างประเทศภาคีสมาชิกที่ได้รับผลกระทบผ่านความช่วยเหลือทางการเงินหรือทางอื่นที่เหมาะสม

(ง) ให้ความร่วมมือทางเทคโนโลยีกับประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบรวมทั้งการดำเนินการร่วมมือโดยเฉพาะในสาขาที่ช่วยเกื้อหนุนทางเลือกอื่นๆ ในการดำรงชีพ และ

(จ) ใช้มาตรการที่เหมาะสมในการสร้างเงื่อนไขและแรงจูงใจทางการคลังหรืออื่นๆ ในตลาดภายในประเทศที่ช่วยเสริมสร้างการพัฒนา การถ่ายทอด การได้มาและการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี ความรู้ ความชำนาญ การปฏิบัติที่เหมาะสม รวมทั้งมาตรการในการให้ความมั่นใจถึงการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่พอเพียงและมีประสิทธิภาพ

2. ภายใต้ขีดความสามารถและกฎระเบียบและนโยบายของแต่ละประเทศ ภาคีสมาชิกควรปกป้องส่งเสริมและใช้เทคโนโลยี ความรู้ความชำนาญแบบดั้งเดิมและท้องถิ่นเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งต่อไปนี้โดยควร

(ก) รวบรวมข้อมูลของเทคโนโลยี ความรู้ ความชำนาญ การปฏิบัติและความเป็นไปได้ในการใช้ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น และถ่ายทอดข่าวสารในความร่วมมือกับองค์กรรัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม

(ข) สร้างความมั่นใจว่าเทคโนโลยี ความรู้ ความชำนาญ และการปฏิบัตินั้นได้รับการปกป้องอย่างพอเพียงและประชาชนในท้องถิ่นได้รับผลประโยชน์โดยตรงอย่างเสมอภาคตามความเห็นชอบร่วมกันจากการใช้ประโยชน์ทางการค้าหรือจากการพัฒนาเทคโนโลยีที่ได้รับจากสิ่งเหล่านั้น

(ค) กระตุ้นและส่งเสริมการปรับปรุงและถ่ายทอดเทคโนโลยี ความรู้ ความชำนาญและการปฏิบัติ หรือการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่ได้จากสิ่งเหล่านั้นอย่างเต็มที่

(ง) ให้ความสะดวกตามความเหมาะสมในการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี ความรู้ ความชำนาญและการปฏิบัติในการใช้และบูรณาการสิ่งเหล่านั้นร่วมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เหมาะสมอย่างกว้างขวาง

ส่วนที่ 3 : มาตรการสนับสนุน

มาตรา 19 สร้างขีดความสามารถ การศึกษาและจิตสำนึกของประชาชน

1. ภาวีสมาชิกตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างขีดความสามารถ นั่นคือ การสร้างสถาบันการฝึกอบรม การพัฒนาขีดความสามารถของท้องถิ่นและประเทศที่เกี่ยวข้อง ในความพยายามต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้ง ภาวีสมาชิกควรส่งเสริมขีดความสามารถตามความเหมาะสมโดย

(ก) ผ่านการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในทุกระดับของประชาชนในประเทศโดยเฉพาะสตรีผู้เยาว์ในระดับท้องถิ่น โดยความร่วมมือขององค์กรรัฐและองค์กรเอกชน

(ข) เพิ่มขีดความสามารถในการฝึกอบรมและวิจัยในระดับประเทศในด้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและภัยแล้ง

(ค) จัดตั้ง และ/หรือ เพิ่มการสนับสนุนและบริการส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีและเทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและฝึกอบรมหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ภาคสนามของในองค์กรท้องถิ่นในลักษณะให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

(ง) เกื้อหนุนให้มีการใช้และถ่ายทอดความรู้ ความชำนาญและการปฏิบัติของประชาชนประเทศในโปรแกรมร่วมมือทางวิชาการเท่าที่เป็นไปได้

(จ) ปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมและวิธีการดั้งเดิมในการกสิกรรมและทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ภายใต้เงื่อนไขสังคมเศรษฐกิจสมัยใหม่ตามความจำเป็น

(ฉ) ให้การฝึกอบรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการใช้แหล่งพลังงานทางเลือกอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับแหล่งพลังงานที่สร้างขึ้นใหม่ได้ เพื่อลดการพึ่งพาแหล่งไม้ฟืน

(ข) เสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบในการพัฒนาและดำเนินโครงการในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข่าวสารตามมาตรา 16 ผ่านความร่วมมือที่เห็นชอบร่วมกัน

(ค) ส่งเสริมทางเลือกในการดำรงชีพรวมทั้งการอบรมความชำนาญใหม่ๆ ในแนวทางการฝึกอบรมถ่ายทอดประสบการณ์

(ง) ฝึกอบรมผู้ตัดสินใจ ผู้จัดการและบุคลากรที่รับผิดชอบในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการถ่ายทอดและใช้ข่าวสารในการเตือนภัยล่วงหน้าในสถานการณ์ภัยแล้งและการผลิตอาหาร

(จ) เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการของสถาบันภายในประเทศและในกรอบกฎหมายที่มีอยู่ และในกรณีที่จำเป็น จัดทำขึ้นใหม่ควบคู่กับการเพิ่มความเข้มแข็งในการวางแผนกลยุทธ์และการจัดการ และ

(ฉ) เพิ่มขีดความสามารถของภาคีสมาชิกประเทศที่ได้รับผลกระทบผ่านกระบวนการเรียนรู้ และศึกษาแลกเปลี่ยนในระยะยาวโดยใช้โปรแกรมแลกเปลี่ยนบุคลากร

2. ประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบควรดำเนินการโดยร่วมมือกับภาคีสมาชิกอื่นๆ และองค์กรรัฐและเอกชนที่มีความสามารถตามความเหมาะสมในการทบทวนเชิงสหวิทยาการถึงขีดความสามารถและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศและความเป็นไปได้ในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับสิ่งนั้น

3. ภาคีสมาชิกควรร่วมมือซึ่งกันและกัน โดยผ่านองค์กรของรัฐและเอกชนที่มีความสามารถในการดำเนินการและสนับสนุนโปรแกรมสร้างจิตสำนึกและการศึกษา ในทั้งประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับและไม่ได้รับผลกระทบที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในสาเหตุและผลกระทบของการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและภัยแล้ง และความสำคัญในการบรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ ในการนี้ภาคีสมาชิกควร

(ก) ผนึกกำลังด้านจิตสำนึกของสาธารณชน

(ข) ส่งเสริมการเข้าถึงข่าวสารที่เกี่ยวข้องของสาธารณชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมด้านการศึกษาและจิตสำนึกอย่างถาวร

(ค) กระตุ้นให้มีการจัดตั้งส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่ช่วยด้านการสร้างจิตสำนึกของประชาชน

(ง) พัฒนาและแลกเปลี่ยนวัสดุด้านการศึกษาและจิตสำนึกของประชาชน โดยเฉพาะเป็นภาษาท้องถิ่น แลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญในการอบรมบุคลากรของประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบในการดำเนินการ โปรแกรมการศึกษาและการสร้างจิตสำนึกที่เกี่ยวข้อง และใช้ประโยชน์วัสดุด้านการศึกษาที่มีอยู่ในองค์กรระหว่างประเทศอย่างเต็มที่

(จ) ประเมินความต้องการด้านการศึกษาในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ เพิ่มพูนหลักสูตรโรงเรียนและขยายการศึกษาโปรแกรมศึกษาผู้ใหญ่ และขยายโอกาสการศึกษาให้ทุกคน โดยเฉพาะเด็กหญิงและสตรี ในการอนุรักษ์การใช้และจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบอย่างยั่งยืน และ

(ฉ) พัฒนาโปรแกรมการมีส่วนร่วมเชิงสหวิทยาการในการบูรณาการด้านการระมัดระวังการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและภัยแล้งกับระบบการศึกษาและในโปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษานอกระบบ การศึกษาระยะไกล และการศึกษาในเชิงปฏิบัติ

4. ที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกอนุสัญญา ควรจัดตั้ง และ/หรือ เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเครือข่ายการศึกษาภูมิภาคและศูนย์ฝึกอบรมในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้ง เครือข่ายนี้ควรประสานงานโดยสถาบันที่จัดตั้งหรือได้รับมอบหมายในการนี้ โดยเฉพาะ เพื่อที่จะอบรมด้านวิทยาศาสตร์ วิชาการ และการจัดการด้านบุคลากร และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันที่มีอยู่ที่ได้รับผิดชอบด้านการศึกษาและการฝึกอบรมในประเทศภาคีสมาชิกที่ได้รับผลกระทบตามความเหมาะสม โดยเน้นด้านการจัดทำโปรแกรมให้กลมกลืนสอดคล้องและจัดทำารแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เครือข่ายนี้ควรร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับองค์กรรัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อหลีกเลี่ยงความพยายามที่ซ้ำซ้อน

มาตรา 20 ทรัพยากรทางการเงิน

1. เนื่องจากการเงินมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ภายใต้ขีดความสามารถของแต่ละราย ภาคีสมาชิกควรพยายามอย่างสุดความสามารถในการสร้างความมั่นใจว่ามีทรัพยากรทางการเงินอย่างพอเพียงสำหรับโปรแกรมต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย และการแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้ง

2. ต่อเนื่องจากข้างต้น ในขณะที่ประเทศภาคีสมาชิกที่พัฒนาแล้วให้ความสำคัญกับประเทศภาคีสมาชิกในแอฟริกาที่ได้รับผลกระทบจะไม่เพิกเฉยต่อประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบในภูมิภาคอื่นๆ ตามมาตรา 7 โดยจะดำเนินการ

(ก) อนุมัติงบประมาณให้มากกว่าเงินช่วยเหลือและเงินกู้ยืมเงินพิเศษเพื่อสนับสนุนการดำเนินการของโปรแกรมต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้ง

(ข) ส่งเสริมการเคลื่อนย้ายทรัพยากรทางการเงินที่เพียงพอ ในเวลาที่เหมาะสมและคาดหมาย ได้รวมทั้งเงินทุนทั้งใหม่และเพิ่มเติมจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลกในค่าใช้จ่ายส่วนเพิ่มในกิจกรรมด้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายที่เน้น 4 พื้นที่ที่ตกลงกัน ที่เป็นไปตามข้อกำหนดของกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก

(ค) ให้ความสะดวกโดยผ่านความร่วมมือระหว่างประเทศในการถ่ายทอดเทคโนโลยี ความรู้และความชำนาญ และ

(ง) โดยความร่วมมือกับประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบ ดำเนินการแสหาวิธีการใหม่ๆ และแรงจูงใจในการเคลื่อนย้ายทรัพยากรรวมทั้งที่จากมูลนิธิ องค์กรเอกชน และเอกชนอื่นๆ โดยเฉพาะด้านการเปลี่ยนหนี้ (debt swaps) และวิธีการใหม่อื่นๆ ซึ่งช่วยเพิ่มเงินทุนโดยการลดภาระหนี้ต่างประเทศในประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบโดยเฉพาะประเทศในแอฟริกา

3. ภายใต้ขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบควรดำเนินการเคลื่อนย้ายทรัพยากรทางการเงินที่พอเพียงสำหรับดำเนินการตามโปรแกรมปฏิบัติการของประเทศเหล่านั้น

4. ในการเคลื่อนย้ายทรัพยากรเงินทุน ภาคีสมาชิกควรหาทางใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ และปรับปรุงคุณภาพของแหล่งเงินทุนและกลไกในประเทศ ทวิภาคี และพหุภาคีอย่างเต็มเนื้อ โดยใช้ที่ปรึกษาโปรแกรมร่วมและการให้เงินทุน และแสวงหาแหล่ง และกลไกเงินทุนจากภาคเอกชน และองค์กรเอกชน ในการนี้ ภาคีสมาชิกควรใช้ประโยชน์จากกลไกดำเนินการที่พัฒนาตามมาตรา 14 อย่างเต็มที่

5. เพื่อการเคลื่อนย้ายทรัพยากรเงินทุนที่จำเป็นสำหรับประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้ง ภาคีสมาชิกควร

(ก) ใช้วิจารณ์ญาณและสร้างความเข้มแข็งในการจัดการทรัพยากรที่ได้จัดสรรเพื่อต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้งให้มีการใช้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ประเมินความสำเร็จและความล้มเหลว แก้ปัญหาและอุปสรรคเพื่อใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ในกรณีจำเป็นควรทบทวนโปรแกรมเพื่อบูรณาการแนวทางในระยะยาวที่ยอมรับในอนุสัญญา

(ข) ให้ความสำคัญและความสนใจที่เหมาะสมภายในองค์กรที่ควบคุมสถาบันการเงินพหุภาคี สิ่งอำนวยความสะดวกและกองทุนรวมทั้งธนาคารและกองทุนเพื่อการพัฒนาภูมิภาค ในการสนับสนุนประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบโดยเฉพาะในประเทศอัฟริกา ในกิจกรรมที่ดำเนินการล่วงหน้าอนุสัญญานี้ โดยเฉพาะโปรแกรมปฏิบัติการที่ดำเนินการในรอบของเอกสารแนบด้านการดำเนินการระดับภูมิภาค และ

(ค) ตรวจสอบแนวทางที่สามารถเพิ่มความเข้มแข็งในความร่วมมือระหว่างภูมิภาคและภูมิภาคย่อยในการสนับสนุนความพยายามในระดับประเทศ

6. กระตุ้นให้ประเทศภาคีสมาชิกอื่นๆ ให้ความรู้ ความชำนาญ และวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการแปรสภาพเป็นทะเลทราย และ/หรือ ทรัพยากรเงินทุนให้กับประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบโดยความสมัครใจ

7. การดำเนินการอย่างเต็มที่ของประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบโดยเฉพาะในอัฟริกาตามที่ยอมรับภายใต้อนุสัญญานี้ควรได้รับการสนับสนุนให้สมบูรณ์โดยประเทศภาคีสมาชิกที่พัฒนาแล้วตามที่ยอมรับภายใต้อนุสัญญานี้ โดยเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับทรัพยากรเงินทุนและการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อความสมบูรณ์ตามที่ไ้ยอมรับ ประเทศภาคีสมาชิกที่พัฒนาแล้วควรพิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม และการขจัดความยากจนให้ลำดับความสำคัญสูงสุดในประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะในอัฟริกา

มาตรา 21 กลไกทางการเงิน

1. ที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกในอนุสัญญาควรส่งเสริมให้มีกลไกทางการเงิน และควรกระตุ้นให้ใช้กลไกทางการเงินนั้นแสวงหาเงินทุนสนับสนุนประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบโดยเฉพาะประเทศในแอฟริกาในการดำเนินการตามอนุสัญญา ในการนี้ที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกในอนุสัญญาควรพิจารณา แต่ไม่จำกัดเฉพาะ แนวทางและนโยบายข้างล่างที่
 - (ก) อำนวยความสะดวกในการให้เงินทุนที่จำเป็นในระดับประเทศ ภูมิภาคย่อย ภูมิภาคและโลก ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา
 - (ข) ส่งเสริมแนวทาง กลไก การจัดเตรียมและการประเมินการให้เงินทุนจากแหล่งต่างๆ ที่สอดคล้องกับมาตรา 20
 - (ค) ให้ข่าวสารด้านแหล่งเงินทุนและรูปแบบของการให้ทุนอย่างสม่ำเสมอกับภาคีสมาชิกที่สนใจและองค์กรรัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง
 - (ง) อำนวยความสะดวกในการจัดตั้งกลไกที่เหมาะสม เช่น กองทุนการแปรสภาพเป็นทะเลทราย แห่งชาติรวมทั้งส่วนที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมขององค์กรเอกชนในการเชื่อมต่อระหว่างแหล่งเงินทุนกับท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบ และ
 - (จ) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลไกกองทุนและการให้เงินทุนที่มีอยู่ในระดับภูมิภาคย่อย และภูมิภาค โดยเฉพาะในแอฟริกา เพื่อสนับสนุนประสิทธิภาพในการดำเนินการตามอนุสัญญาให้เพิ่มสูงขึ้น
2. ที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกในอนุสัญญาควรกระตุ้นการให้การสนับสนุนกิจกรรมระดับประเทศ ภูมิภาคย่อยและภูมิภาคโดยผ่านกลไกต่างๆ ภายในระดับองค์การสหประชาชาติและผ่านสถาบันการเงินพหุภาคี เพื่อช่วยให้ประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาสามารถดำเนินการตามพันธกรณีของอนุสัญญานี้
3. ประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบควรจัดตั้ง และ/หรือเพิ่มความเข้มแข็งเท่าที่จำเป็น กลไกการประสานงานของประเทศที่บูรณาการอยู่ในโปรแกรมการพัฒนาประเทศที่จะช่วยให้มีการใช้ทรัพยากรทางการเงินที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ ภาคีสมาชิกเหล่านั้นยังควรที่จะใช้กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรเอกชน กลุ่มท้องถิ่นและเอกชนในการเพิ่มเงินทุนขยายและดำเนินการ โปรแกรมเพิ่มความมั่นใจในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกลุ่มต่างๆ ในระดับท้องถิ่น กิจกรรมเหล่านี้สามารถขยายด้วยการปรับปรุงการประสานงานและดำเนินโปรแกรมอย่างยืดหยุ่นในส่วนของผู้ที่ให้ความช่วยเหลือ
4. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกลไกทางการเงินปัจจุบัน การจัดตั้งให้มีกลไกโลกขึ้นเพื่อส่งเสริมการดำเนินการที่จะนำไปสู่การเคลื่อนย้ายและนำทรัพยากรเงินทุนขนาดใหญ่รวมทั้งเพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีในรูปแบบให้เปล่า และ/หรือ เงื่อนไขพิเศษหรืออื่นๆ ให้กับประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบ กลไกโลกควรมีบทบาทภายใต้อำนาจและการกำกับของที่ประชุมของภาคีสมาชิกที่รับภาระผิดชอบในการนี้

5. ในการประชุมสมัชชาครั้งที่หนึ่ง ที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกควรแสดงถึงองค์กรที่จะเป็นที่ตั้งของกลไกโลก ที่ประชุมของภาคีสมาชิกและองค์กรที่ได้ระบุขึ้นนั้นควรเห็นชอบในรูปแบบที่จะทำให้กลไกโลกนี้มีความมั่นใจ แต่ไม่จำกัดเฉพาะ ว่ากลไกที่ว่านี้

(ก) มีการกำหนดและจัดทำข้อมูลพื้นฐานของโปรแกรมความร่วมมือแบบทวิภาคีและพหุภาคีที่มีอยู่ในการดำเนินการตามอนุสัญญา

(ข) ให้คำแนะนำตามคำขอของภาคีสมาชิกในวิธีการใหม่ๆ ของการให้เงินทุนและแหล่งเงินทุนช่วยเหลือในการปรับปรุงกิจกรรมการประสานงานและความร่วมมือในระดับประเทศ

(ค) ให้ข้อมูลกับภาคีสมาชิกที่สนใจ และองค์กรรัฐ และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องถึงแหล่งเงินทุนที่มีและรูปแบบการให้ทุนเพื่อให้ความสะดวกในการประสานงานระหว่างส่วนที่เกี่ยวข้อง และ

(ง) รายงานต่อที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกถึงกิจกรรมที่ได้ดำเนินการเมื่อมีการเริ่มประชุมสมัชชาครั้งที่สอง

6. ในการประชุมสมัชชาครั้งที่หนึ่ง ที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกควรมีการจัดเตรียมที่เหมาะสมร่วมกับองค์กรที่ได้กำหนดขึ้นรองรับกลไกโลกในด้านการบริหารของกลไก ทั้งนี้ให้อยู่ภายใต้งบประมาณและบุคลากรที่มีอยู่ให้มากที่สุด

7. ในการประชุมสมัชชาครั้งที่สาม ที่ประชุมของภาคีสมาชิกควรทบทวนนโยบาย รูปแบบการดำเนินงาน และกิจกรรมของกลไกโลกในส่วนที่รับผิดชอบตามย่อหน้า 4 โดยคำนึงถึงส่วนที่กำหนดในมาตรา 7 จากการทบทวนนี้ ที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกควรพิจารณาและดำเนินการตามความเหมาะสม

ตอนที่ 4 สถาบัน

มาตรา 22 ที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิก

1. ในที่นี้ได้มีการจัดตั้งที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกแล้ว

2. ที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกเป็นองค์กรสูงสุดของอนุสัญญา ที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกควรดำเนินการภายใต้อำนาจหน้าที่ ในการตัดสินใจที่จำเป็นในการส่งเสริมให้มีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพของที่ประชุม โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกควร

(ก) ทบทวนเป็นระยะๆ ถึงการดำเนินการตามอนุสัญญาและการจัดเตรียมสถาบันตามประสบการณ์ที่ได้รับจากระดับประเทศ ภูมิภาคย่อยและภูมิภาคระหว่างประเทศ และภายใต้การเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าของความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(ข) ส่งเสริมและให้ความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข่าวสารในมาตรการที่ได้ใช้โดยภาคีสมาชิก และพิจารณารูปแบบและกำหนดเวลาในการส่งข่าวสารที่จะต้องเสนอตามที่กำหนดในมาตรา 26 ทบทวนรายงานและให้ข้อเสนอแนะ

- (ค) จัดตั้งหน่วยงานย่อยตามความจำเป็นเพื่อที่จะดำเนินการตามอนุสัญญา
 - (ง) ทบทวนรายงานที่เสนอโดยหน่วยงานย่อยและให้คำแนะนำกับองค์กรเหล่านั้น
 - (จ) เห็นชอบและรับรองโดยเอกฉันท์ ในระเบียบในขั้นตอนและการเงิน (rule of procedure and financial rules) ของที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกและหน่วยงานย่อย
 - (ฉ) รับรองการแก้ไขในอนุสัญญาตามมาตรา 30 และ 31
 - (ช) รับรองแผนงานและงบประมาณสำหรับกิจกรรมต่างๆ ของสถาบัน และของหน่วยงานย่อย รวมทั้งมีภาระหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารการเงินที่จำเป็น
 - (ซ) แสวงหาความร่วมมือและให้บริการในข่าวสารที่ให้โดยองค์กรหรือหน่วยงานของประเทศรัฐ และเอกชนที่มีความสามารถตามความเหมาะสม
 - (ฌ) ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งในความสัมพันธ์กับอนุสัญญาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในขณะที่ยกเลิกความซ้ำซ้อนของความพยายามและ
 - (ญ) ดำเนินบทบาทอื่นๆ ที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา
3. ในการประชุมครั้งแรกที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกควรรับรองระเบียบในขั้นตอนของที่ประชุมโดยเอกฉันท์ ซึ่งควรครอบคลุมถึงขั้นตอนในการตัดสินใจในเรื่องที่ไม่ได้ครอบคลุมในขั้นตอนการตัดสินใจที่ได้ระบุไว้ในอนุสัญญา ขั้นตอนเหล่านั้นควรรวมถึงการกำหนดเสียงส่วนใหญ่ที่จำเป็นในการรับรองการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ
4. ในการประชุมครั้งที่หนึ่งของที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกควรดำเนินการโดยเลขานุการ (secretariat) ชั่วคราวที่อ้างถึงในมาตรา 35 และควรจัดให้มีขึ้นภายในหนึ่งปีหลังจากวันที่อนุสัญญามีผลบังคับหรือตามที่มีการตัดสินใจเป็นอย่างอื่นโดยที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิก การประชุมสมัชชาครั้งที่สอง ตาม และสี่ควรมีขึ้นเป็นรายปี และหลังจากนั้นการประชุมสมัชชาครั้งต่อไปควรมีขึ้นทุก 2 ปี
5. การประชุมวิสามัญของที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกควรมีขึ้นในเวลาอื่นซึ่งอาจโดยการตัดสินใจของที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกในการประชุมสมัชชาหรือโดยการร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรของภาคีสมาชิก ทั้งนี้คำร้องขอดังกล่าวต้องแจ้งถึงภาคีสมาชิกโดยเลขาธิการ (permanent secretariat) ภายในสามเดือนและได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของทั้งหมด
6. ในที่ประชุมสมัชชาแต่ละครั้ง ที่ประชุมของภาคีสมาชิกควรจัดตั้งสำนักงาน (a bureau) โครงสร้างและหน้าที่ของสำนักงานควรกำหนดโดยระเบียบในขั้นตอน (rules of procedure) ในการแต่งตั้งสำนักงาน ควรให้มีการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงความเสมอภาคในเชิงการกระจายด้านภูมิประเทศและตัวแทนที่พอเพียงของประเทศที่ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะประเทศในแอฟริกา

7. องค์การสหประชาชาติ หน่วยงานพิเศษขององค์การสหประชาชาติ ประเทศภาคีสมาชิก หรือผู้สังเกตการณ์ที่ไม่ได้เป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญา อาจเข้าร่วมในการประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิก ในฐานะผู้สังเกตการณ์ องค์การหรือหน่วยงานทั้งของประเทศ ระหว่างประเทศ รัฐ และเอกชนซึ่งมีความสามารถในด้านต่างๆ ที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญาและที่ได้แจ้งให้เลขาธิการของอนุสัญญาของที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกว่าประสงค์เป็นผู้สังเกตการณ์สามารถเข้าร่วมได้ ยกเว้นแต่มีการคัดค้านจากภาคีสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม การเข้าและมีส่วนร่วมของผู้สังเกตการณ์ให้เป็นไปตามกฎระเบียบในขั้นตอนที่รับรองโดยที่ประชุมของภาคีสมาชิก

8. ที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกอาจร้องขอให้องค์กรของรัฐและระหว่างประเทศที่มีความสามารถ ความเชี่ยวชาญในด้านที่เกี่ยวข้องให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมาตรา 16 ย่อหน้า (ข) มาตรา 17 ย่อหน้า 1(ค) และมาตรา 18 ย่อหน้า 2(ข)

มาตรา 23 เลขาธิการ (Permanent Secretariat)

1. ในที่นี้ได้จัดตั้งเลขาธิการแล้ว

2. หน้าที่ของเลขาธิการมีดังต่อไปนี้

(ก) จัดเตรียมการประชุมของที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกและหน่วยงานย่อยที่จัดตั้งขึ้นตามอนุสัญญานี้และให้บริการตามที่ร้องขอ

(ข) รวบรวมและจัดส่งรายงานที่เสนอต่อที่ประชุม

(ค) ให้ความสะดวกในความช่วยเหลือที่ให้กับประเทศภาคีสมาชิกกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะประเทศในอัฟริกาตามคำร้องขอในการรวบรวมและสื่อสารด้านข่าวสารที่กำหนดภายใต้อนุสัญญา

(ง) ประสานงานด้านกิจกรรมของเลขาธิการกับเลขาธิการขององค์การระหว่างประเทศ และอนุสัญญาอื่นๆ

(จ) เข้าบริหารและจัดเตรียมสัญญาภายใต้การกำกับของที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกตามความจำเป็นเพื่อประสิทธิภาพในการทำหน้าที่ของเลขาธิการ

(ฉ) จัดเตรียมรายงานในการดำเนินการตามหน้าที่ภายใต้อนุสัญญานี้และเสนอต่อที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิก และ

(ช) ดำเนินบทบาทหน้าที่ของเลขานุการที่อาจกำหนดโดยที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิก

3. ในการประชุมครั้งที่หนึ่งของที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิก ที่ประชุมของภาคีสมาชิกควรกำหนดตัวเลขานุการ และจัดเตรียมการสำหรับหน้าที่ของเลขานุการ

มาตรา 24 คณะกรรมการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1. ในที่นี้ได้จัดตั้งคณะกรรมการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขึ้นหนึ่งคณะเป็นหน่วยงานย่อยของประเทศภาคีสมาชิกเพื่อเสนอข้อวิจารณ์และให้คำแนะนำด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกที่เกี่ยวกับการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้ง คณะกรรมการควรประชุมในเวลาพร้อมกับการประชุมสามัญของที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกและควรเป็นสหวิทยาการและเปิดให้ภาคีสมาชิกทุกรายเข้าร่วม คณะกรรมการควรประกอบด้วยผู้แทนจากรัฐบาลที่มีความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง ที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกควรตัดสินใจในการประชุมครั้งที่หนึ่งถึงข้อกำหนดการทำงาน (terms of reference) ของคณะกรรมการ
2. ที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกควรจัดตั้งและรวบรวมรายชื่อของผู้เชี่ยวชาญอิสระที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในสาขาที่เกี่ยวข้อง การกำหนดรายชื่อควรวางอยู่บนพื้นฐานของการเสนอชื่อเป็นลายลักษณ์อักษรจากภาคีสมาชิก โดยคำนึงถึงความจำเป็นของแนวทางสหวิทยาการและการเป็นตัวแทนของภูมิภาคที่กว้างขวาง
3. ที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกถ้าเห็นความจำเป็นอาจแต่งตั้ง คณะกรรมการเฉพาะกิจ (ad hoc committee) เสนอผ่านคณะกรรมการ ด้วยข้อวิจารณ์และคำแนะนำในประเด็นเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับสถานภาพความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการแก้ไขผลกระทบจากภัยแล้ง คณะนี้ควรประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญซึ่งคัดเลือกจากบัญชีรายชื่อโดยคำนึงถึงความจำเป็นในแนวทางของสหวิทยาการและการเป็นตัวแทนภูมิภาคส่วนใหญ่ ผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้ควรมีพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และมีประสบการณ์และควรได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกโดยการแนะนำของคณะกรรมการ ที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกควรตัดสินใจถึงข้อกำหนดงานและรูปแบบการทำงานของคณะผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้

มาตรา 25 ระบบเครือข่ายของสถาบัน หน่วยงาน และองค์กร

1. คณะกรรมการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายใต้การกำกับของที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกควรดำเนินการสำรวจและประเมินระบบเครือข่ายปัจจุบัน สถาบัน หน่วยงาน และองค์กรที่ยินดีจะเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่าย เครือข่ายดังกล่าวควรสนับสนุนการดำเนินการของอนุสัญญา
2. ภายใต้ผลการสำรวจและประเมินที่อ้างถึงในย่อหน้าที่ 1 คณะกรรมการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควรเสนอแนะให้กับที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกถึงหนทางและวิธีการที่จะให้ความสะดวกและเพิ่มความเข้มแข็งให้กับระบบเครือข่ายของหน่วยต่างๆ ในระดับท้องถิ่น ประเทศและอื่นๆ โดยคำนึงความสอดคล้องของแนวทางที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 16 ถึงมาตรา 19

3. โดยคำนึงถึงข้อเสนอแนะข้างต้น ที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกควร

(ก) ระบุหน่วยงานของประเทศ ภูมิภาคย่อย ภูมิภาคและระหว่างประเทศที่เหมาะสมที่สุดสำหรับระบบเครือข่ายและให้ข้อเสนอแนะขั้นตอนการดำเนินงาน กรอบของระยะเวลากับหน่วยงานเหล่านั้น และ

(ข) ระบุถึงหน่วยงานที่เหมาะสมที่สุดในการให้ความสะดวกและเพิ่มความเข้มแข็งให้กับระบบเครือข่ายในทุกระดับ

ตอนที่ 5 ขั้นตอน

มาตรา 26 การติดต่อสื่อสารด้านข่าวสาร

1. ภาคีสมาชิกทุกรายควรติดต่อสื่อสารกับที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกเพื่อการพิจารณาในการประชุมสามัญผ่านเลขาธิการ รายงานถึงมาตรการที่ได้ดำเนินการตามอนุสัญญา ที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกควรพิจารณาถึงกำหนดเวลาและรูปแบบของการเสนอรายงาน
2. ประเทศภาคีสมาชิกที่ได้รับผลกระทบควรเสนอคำอธิบายถึงมาตรการที่ได้จัดตั้งขึ้นในการดำเนินการตามมาตรการ 5 และให้ข่าวสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องถึงการดำเนินการของตน
3. ประเทศภาคีสมาชิกที่ได้รับผลกระทบที่ได้ดำเนินโปรแกรมปฏิบัติการตามมาตรา 9 ถึงมาตรา 15 ควรเสนอคำอธิบายอย่างละเอียดถึงโปรแกรมและการดำเนินการตามโปรแกรม
4. กลุ่มใดๆ ของประเทศภาคีสมาชิกที่ได้รับผลกระทบสามารถจัดทำรายงานร่วมในมาตรการที่ดำเนินการในระดับ ภูมิภาคย่อย และ/หรือ ภูมิภาคตามกรอบของโปรแกรมปฏิบัติการ
5. ประเทศภาคีสมาชิกที่พัฒนาแล้วควรรายงานถึงมาตรการที่ดำเนินการในการช่วยเหลือการจัดเตรียมและดำเนินการโปรแกรมปฏิบัติการ รวมทั้งข่าวสารด้านทรัพยากรทางการเงินที่ได้ดำเนินการ หรือกำลังดำเนินการตามอนุสัญญา
6. เลขาธิการควรส่งข่าวสารที่ติดต่อสื่อสารตามย่อหน้า 1 ถึง 4 ให้กับที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกและองค์กรภายใต้ที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิกโดยเร็วที่สุด
7. ที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกควรให้ความสะดวกในการให้การสนับสนุนด้านวิชาการและการเงินในการรวบรวมและติดต่อสื่อสารข่าวสารตามที่กล่าวในมาตรานี้ให้กับประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบ และควรระบุถึงความจำเป็นด้านวิชาการและการเงินที่โปรแกรมปฏิบัติการจำเป็นต้องมี

มาตรา 27 มาตรการในการลงมติคำถามของการดำเนินการ

ที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกควรพิจารณาและรับรองขั้นตอนและกลไกทางสถาบันในการลงมติคำถามที่อาจเกิดขึ้นในด้านการดำเนินการของอนุสัญญา

มาตรา 28 การตกลงข้อขัดแย้ง

1. ภาคีสมาชิกควรตกลงข้อขัดแย้งใดๆ ระหว่างภาคีสมาชิกที่เกี่ยวกับการตีความและการนำไปใช้ของอนุสัญญาโดยผ่านการเจรจาหรือวิธีการโดยสันติภาพอื่นๆ ตามที่ภาคีสมาชิกปรารถนา
2. เมื่อให้สัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติ หรือเห็นชอบกับอนุสัญญาหรือหลังจากนั้น ภาคีสมาชิกที่ไม่ใช่องค์กรที่รวมตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาคอาจประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรเสนอต่อนายทะเบียน (the Depository) ในประเด็นด้านขัดแย้งที่เกี่ยวกับการตีความ หรือการนำไปใช้ของอนุสัญญาว่า ภาคีสมาชิกยอมรับวิธีการหนึ่งหรือทั้งสองวิธีต่อไปนี้เป็นข้อตกลงที่จำเป็นของภาคีสมาชิกใดๆ ตกลงข้อขัดแย้งของภาคีสมาชิกใดๆ ที่ยอมรับพันธกรณีชนิดเดียวกัน
 - (ก) การตัดสินโดยอนุญาโตตุลาการตามขั้นตอนที่รับรองโดยที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกในเอกสารแนบในทันทีที่มีผลบังคับ
 - (ข) นำเสนอข้อขัดแย้งต่อศาลสถิตยุติธรรมระหว่างประเทศ
3. ภาคีสมาชิกที่เป็นองค์กรรวมตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาคอาจประกาศแสดงความจำนงค์ให้มีผลเช่นเดียวกันในด้านการตัดสินโดยอนุญาโตตุลาการตามขั้นตอนที่ได้กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 2(ก)
4. การประกาศแสดงความจำนงค์ตามย่อหน้าที่ 2 ควรมีผลบังคับใช้จนกว่าจะหมดอายุตามกำหนดหรือภายในสามเดือนหลังจากที่ได้มีหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการยกเลิกนำไปถึงนายทะเบียน
5. การหมดอายุของการประกาศแสดงความจำนงค์ หรือการแสดงถึงการยกเลิกหรือการประกาศอันใหม่ จะไม่มีผลต่อการดำเนินการที่ยังค้างอยู่ในคณะอนุญาโตตุลาการหรือศาลสถิตยุติธรรมระหว่างประเทศ ยกเว้นแต่ภาคีสมาชิกที่เป็นคู่กรณีขัดแย้งเห็นชอบ
6. หากภาคีสมาชิกคู่กรณีขัดแย้งไม่ยอมรับขั้นตอนเดียวกันหรือขั้นตอนใดตามย่อหน้าที่ 2 และไม่สามารถยุติข้อขัดแย้งภายใน 12 เดือนนับแต่การแจ้งให้ทราบข้อขัดแย้งของภาคีสมาชิกฝ่ายหนึ่งต่ออีกฝ่ายหนึ่งที่มีข้อขัดแย้งกัน ควรนำข้อขัดแย้งเสนอเพื่อปรองดองตามคำขอของภาคีสมาชิกใดที่มีข้อขัดแย้งตามขั้นตอนที่รับรองโดยที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกตามเอกสารแนบให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

มาตรา 29 สถานภาพของเอกสารแนบ

1. เอกสารแนบถือเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญาและยกเว้นแต่มีการแสดงไว้ที่อื่นใด การอ้างถึงอนุสัญญานี้ถือเป็นการอ้างถึงเอกสารแนบของอนุสัญญาด้วย
2. ภาคีสมาชิกควรตีความส่วนที่มีอยู่ในเอกสารแนบในลักษณะที่สอดคล้องและไม่ขัดต่อสิทธิและพันธกรณีภายใต้มาตราต่างๆ ของอนุสัญญานี้

มาตรา 30 การแปรญัตติในอนุสัญญา

1. ภาคีสมาชิกใดๆ สามารถเสนอให้มีการแปรญัตติในอนุสัญญานี้ได้

2. การแปรญัตติในอนุสัญญาควรได้รับการรับรองในการประชุมสามัญของที่ประชุมสมัชชาของภาคีสมาชิก เนื้อหาของข้อเสนอการแปรญัตติใดๆ ควรติดต่อสื่อสารถึงภาคีสมาชิกอื่นๆ โดยเลขาธิการอย่างน้อย 6 เดือนก่อนการประชุมที่จะรับรองข้อเสนอ เลขาธิการควรติดต่อสื่อสารเรื่องข้อเสนอการแปรญัตตินี้ไปยังผู้ลงนามในอนุสัญญา
3. ภาคีสมาชิกควรพยายามทุกวิถีทางในการบรรลุข้อตกลงของข้อเสนอการแปรญัตติในอนุสัญญาโดยลงมติอย่างเอกฉันท์ หากความพยายามโดยมติเอกฉันท์ได้ทำอย่างสุดความสามารถแล้วแต่ไม่สามารถตกลงกันได้ การแปรญัตติโดยหนทางสุดท้ายให้รับรองโดยมติเสียงส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่าสองในสามของภาคีสมาชิกที่อยู่ในที่ประชุมและลงคะแนนเสียง เลขาธิการควรแจ้งการแปรญัตติที่รับรองแล้วให้กับนายทะเบียน ผู้ซึ่งควรเวียนให้ภาคีสมาชิกทั้งหมดให้สัตยาบันยอมรับ อนุมัติหรือยินยอม
4. เครื่องมือในการสัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติหรือยินยอมในการแปรญัตติควรมอบต่อนายทะเบียน การแปรญัตติที่รับรองตามย่อหน้าที่ 3 ให้มีผลบังคับต่อภาคีสมาชิกที่ยอมรับการแปรญัตตินั้นในวันที่ 90 หลังจากวันที่ได้รับ โดยทะเบียนได้รับเครื่องมือในการให้สัตยาบัน ยอมรับอนุมัติหรือยินยอมไม่น้อยกว่าสองในสามของภาคีสมาชิกในอนุสัญญาที่เป็นภาคีสมาชิกในเวลาที่มีการรับรองการแปรญัตติ
5. การแปรญัตติให้มีผลบังคับต่อภาคีสมาชิกใดๆ ในวันที่ 90 หลังจากวันที่ภาคีสมาชิกที่ส่งเครื่องมือในการให้สัตยาบัน ยอมรับ หรืออนุมัติ หรือยินยอมในการแก้ญัตตินั้นให้กับนายทะเบียน
6. เพื่อให้เป็นไปตามมาตรานี้และมาตรา 31 “ ภาคีสมาชิกที่อยู่และลงคะแนนเสียง ” หมายถึงภาคีสมาชิกที่อยู่และลงคะแนนที่ยืนยันหรือไม่รับรอง

มาตรา 31 การรับรองและการแปรญัตติในเอกสารแนบ

1. เอกสารแนบเพิ่มเติมใดๆในอนุสัญญาหรือการแปรญัตติในเอกสารแนบให้เสนอและรับรองตามขั้นตอนการแปรญัตติในอนุสัญญาที่แสดงไว้ในมาตรา 30 ทั้งนี้ในการรับรองเอกสารแนบ การดำเนินการในภูมิภาคหรือการแปรญัตติเอกสารแนบการดำเนินการในภูมิภาค เสียงส่วนใหญ่ที่กล่าวถึงในมาตรานั้นควรรวมถึงเสียงส่วนใหญ่สองในสามของภาคีสมาชิกในภูมิภาคนั้นที่อยู่ในที่ประชุมและลงคะแนนเสียง การรับรองหรือการแปรญัตติในเอกสารแนบควรติดต่อสื่อสารโดยนายทะเบียนไปยังภาคีสมาชิกทั้งหมด
2. เอกสารแนบนอกเหนือจากเอกสารแนบเพิ่มเติมการดำเนินการในภูมิภาคหรือการแปรญัตติในเอกสารแนบ นอกเหนือจากการแปรญัตติในเอกสารแนบการดำเนินการในภูมิภาคที่ได้รับการรับรองตามย่อหน้าที่ 1 ให้มีผลบังคับต่อภาคีสมาชิกอนุสัญญาทุกรายใน 6 เดือนหลังจากวันที่มีการติดต่อสื่อสารโดยนายทะเบียนไปยังภาคีสมาชิกเหล่านั้นที่รับรองเอกสารแนบหรือการแปรญัตติ ยกเว้นภาคีสมาชิกที่ได้แจ้งนายทะเบียนเป็นลายลักษณ์อักษรในระยะเวลาดังกล่าวถึงการไม่ยอมรับเอกสารแนบหรือ

การแปรญัตตินั้น เอกสารแนบหรือการแปรญัตติจะมีผลบังคับใช้ต่อภาคีสมาชิกที่ถอนการแจ้งการไม่ยอมรับในวันที่ 90 หลังจากวันที่เอกสารยกเลิกการแจ้งนั้นได้รับโดยนายทะเบียน

3. เอกสารแนบการดำเนินการของภูมิภาคหรือการแปรญัตติเอกสารแนบการดำเนินการของภูมิภาคที่ได้รับการรับรองตามย่อหน้าที่ 1 จะมีผลบังคับใช้ต่อภาคีสมาชิกอนุสัญญาทุกรายใน 6 เดือนหลังจากวันที่นายทะเบียนได้ติดต่อสื่อสารไปยังภาคีสมาชิกเหล่านั้นถึงการรับรองเอกสารแนบหรือการแปรญัตติ ยกเว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(ก) ภาคีสมาชิกใดภาคีสมาชิกหนึ่งที่ได้แจ้งกับนายทะเบียนเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน 6 เดือนถึงการไม่ยอมรับเอกสารแนบการดำเนินการในภูมิภาคหรือการแปรญัตติเอกสารแนบการดำเนินการในภูมิภาคเพิ่มเติม ในกรณีนั้นเอกสารแนบหรือการแปรญัตติจะมีผลบังคับใช้กับภาคีสมาชิกที่ถอนการแจ้งการไม่ยอมรับในวันที่ 90 หลังจากวันที่การถอนการแจ้งความนั้นได้รับโดยนายทะเบียนและ

(ข) ภาคีสมาชิกใดภาคีสมาชิกหนึ่งได้ประกาศแสดงความจำนงเกี่ยวกับเอกสารแนบการดำเนินการของภูมิภาคหรือการแปรญัตติในเอกสารแนบการดำเนินการของภูมิภาคเพิ่มเติมตามมาตรา 34 ย่อหน้า 4 ในกรณีนั้น เอกสารแนบหรือการแปรญัตติจะมีผลบังคับใช้ต่อภาคีสมาชิกรายนั้นในวันที่ 90 หลังจากวันที่มีการแจ้งต่อนายทะเบียนถึงเครื่องมือในการให้สัตยาบันยอมรับ รับรองหรือยินยอมต่อเอกสารแนบหรือการแปรญัตตินั้น.

4. หากการรับรองเอกสารแนบหรือการแปรญัตติในเอกสารแนบเกี่ยวข้องกับ การแปรญัตติในอนุสัญญา เอกสารแนบหรือการแปรญัตติในเอกสารแนบจะไม่มีผลบังคับใช้จนกว่าการแปรญัตติในอนุสัญญาจะมีผลบังคับใช้

มาตรา 32 สิทธิในการลงคะแนนเสียง

1. ยกเว้นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 2 ให้ภาคีสมาชิกในอนุสัญญาแต่ละรายมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนน
2. องค์การรวมตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาค ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสามารถ ให้ใช้สิทธิในการลงคะแนนตามจำนวนคะแนนเท่ากับจำนวนของรัฐบาลีสมาชิกที่เป็นภาคีสมาชิกในอนุสัญญา องค์การนั้นไม่อาจใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงถ้าหากรัฐบาลีสมาชิกหนึ่งรัฐบาลีสมาชิกใดได้ใช้สิทธิแล้วหรือในทางตรงกันข้าม

ตอนที่ 6 ข้อกำหนดสุดท้าย

มาตรา 33 การลงนาม

อนุสัญญานี้เปิดให้มีการลงนามที่ปารีส ในวันที่ 14 – 15 ตุลาคม ค.ศ.1994 โดยรัฐบาลีสมาชิกขององค์การสหประชาชาติหรือของหน่วยงานเฉพาะขององค์การสหประชาชาติหรือที่เป็นภาคีสมาชิกของศาลโลก (Statue of the International Court of Justice) และโดยองค์การรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาค

หลังจากนั้น อนุสัญญานี้จะเปิดให้ลงนามที่สำนักงานใหญ่ขององค์การสหประชาชาติที่นิวยอร์กจนถึงวันที่ 13 ตุลาคม ค.ศ.1995 (วันเวลาจะกำหนดโดยเจ้าหน้าที่ฝรั่งเศส)

มาตรา 34 การให้สัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติ และยินยอม

1. อนุสัญญานี้จะขึ้นอยู่กับการให้สัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติหรือยินยอมโดยรัฐและโดยองค์กรรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาค อนุสัญญานี้จะเปิดให้ยินยอมหลังจากวันที่อนุสัญญาได้ปิดการลงนามเครื่องมือในการให้สัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติหรือยินยอมให้นำไปมอบกับนายทะเบียน
2. องค์กรรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคใดๆที่เป็นภาคีสมาชิกในอนุสัญญาที่ไม่มีรัฐภาคีสมาชิกขององค์กรนั้นเป็นภาคีสมาชิกในอนุสัญญาจะมีพันธกรณีทุกอย่างภายใต้อนุสัญญา ในกรณีที่มีรัฐภาคีสมาชิกหนึ่งหรือมากกว่าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญา ให้้องค์กรและรัฐภาคีสมาชิกตัดสินใจในความรับผิดชอบของแต่ละรายในการดำเนินการตามพันธกรณีในอนุสัญญา ในกรณีนั้นองค์กรและรัฐภาคีสมาชิกจะไม่สามารถใช้สิทธิภายใต้อนุสัญญานี้ควบคู่กัน
3. ในเครื่องมือในการให้สัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติและยินยอม องค์กรรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคควรประกาศขอบเขตความสามารถที่เกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดควบคุมโดยอนุสัญญาองค์กรดังกล่าวควรแจ้งต่อนายทะเบียนในทันที นายทะเบียนจะแจ้งต่อภาคีสมาชิกถึงการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของขอบเขตความสามารถขององค์กร
4. ในเครื่องมือในการให้สัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติและยินยอม ภาคีสมาชิกหนึ่งภาคีสมาชิกใดอาจแสดงความจำนงว่า การเพิ่มเอกสารแนบการดำเนินการในภูมิภาคหรือการแปรญัตติในเอกสารแนบการดำเนินการในภูมิภาคจะมีผลบังคับใช้เมื่อมีการส่งมอบเครื่องมือการให้สัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติ หรือยินยอมในเรื่องดังกล่าว

มาตรา 35 การจัดเตรียมในชั้นกลาง

หน้าที่ของเลขาธิการที่กำหนดในมาตรา 23 จะมีการใช้เป็นการชั่วคราวโดยเลขาธิการที่ตั้งโดยการประชุมขององค์การสหประชาชาติในมติที่ 47/188 ในวันที่ 22 ธันวาคม 2535 จนกระทั่งการประชุมครั้งที่หนึ่งของที่ประชุมสมัชชาของประเทศภาคีสมาชิกเสร็จสิ้น

มาตรา 36 การมีผลบังคับใช้

1. อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 90 หลังจากวันที่มีการส่งมอบเครื่องมือการให้สัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติ หรือยินยอมฉบับที่ 50
2. สำหรับรัฐหรือองค์กรรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคแต่ละรายที่ได้ให้สัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติ หรือยินยอมในอนุสัญญา หลังจากได้มีการมอบเอกสารการให้สัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติ หรือยินยอมในอนุสัญญานี้ 50 อนุสัญญาจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 90 หลังจากวันที่รัฐหรือองค์กรรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคได้มอบเอกสารการให้สัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติ หรือยินยอม

3. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของย่อหน้าที่ 1 และ 2 เอกสารที่มอบโดยองค์กรรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคจะไม่ถือเป็นส่วนที่เพิ่มเติมจากเอกสารที่มอบโดยรัฐภาคีสมาชิกขององค์กรนั้นๆ

มาตรา 37 การสงวนสิทธิ (Reservation)

ห้ามมิให้มีการสงวนสิทธิในอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 38 การถอนตัว

1. ในระยะเวลาใดหลังจากที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้ต่อภาคีสมาชิก 3 ปี ภาคีสมาชิกรันั้นสามารถถอนตัวจากอนุสัญญาได้โดยการมีหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังนายทะเบียน
2. การถอนตัวใดๆ จะมีผลบังคับภายในหนึ่งปีนับจากวันที่นายทะเบียนได้รับเอกสารแจ้งการถอนตัวหรือในวันที่ช้ากว่านั้นตามที่ระบุไว้ในหนังสือแจ้งการถอนตัว

มาตรา 39 นายทะเบียน

ให้เลขาธิการองค์การสหประชาชาติเป็นนายทะเบียนของอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 40 การรับรองเนื้อหา (Authentic texts)

ต้นฉบับของอนุสัญญาฉบับนี้เป็นภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปนมีความเท่าเทียมกันในการรับรองจะส่งมอบไว้ที่เลขาธิการองค์การสหประชาชาติ
IN WITNESS WHEREOF ผู้ลงนามข้างล่างนี้เป็นผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจได้ลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้
กระทำที่ปารีส ในวันที่ 17 เดือนมิถุนายน 2537

ภาคผนวกที่ 2 ภาคผนวกการดำเนินการระดับภูมิภาคสำหรับทวีปเอเชีย

มาตราที่ 1 เจตนารมณ์

เจตนารมณ์ของภาคผนวกนี้คือ การให้แนวทางและการจัดเตรียม เพื่อประสิทธิภาพของการดำเนินการตามอนุสัญญา ในประเทศสมาชิกภาคีของภูมิภาคเอเชียที่ได้รับผลกระทบ ตามสภาวะการณ์เฉพาะ

มาตราที่ 2

สภาวะการณ์เฉพาะของภูมิภาคเอเชีย

ในการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญา ภาคีจะต้องพิจารณาสภาวะการณ์เฉพาะต่อไปนี้ ซึ่งจะประยุกต์ใช้กับประเทศภาคีต่างๆของภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบ ในระดับต่างๆกันตามความเหมาะสม
(เอ) มีสัดส่วนของพื้นที่ ที่ได้รับผลกระทบหรือง่ายต่อการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและความแห้งแล้งอยู่มากในอาณาเขตของประเทศ และพื้นที่เหล่านี้มีความแตกต่างมากเมื่อพิจารณาในด้านภูมิอากาศ ภูมิประเทศ การใช้ที่ดินและระบบเศรษฐกิจสังคม

- (บี) มีแรงกดดันอย่างมากต่อทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการดำรงชีพ
- (ซี) ระบบการผลิตที่เป็นอยู่ มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการแพร่ขยายความยากจน นำสู่ความเสื่อมโทรมของที่ดินและเป็นแรงกดดันต่อทรัพยากรน้ำที่หายากขาดแคลน
- (ดี) เป็นสภาวะการณั้ผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมของโลก เช่น ความยากจน ขาดสุขอนามัยและโภชนาการที่ดี การขาดความมั่นคงทางอาหาร การย้ายถิ่นที่อยู่ การเป็นผู้ถูกทอดทิ้งและการเปลี่ยนแปลงประชากร
- (อี) การขยายตัวของสภาวะการณั้ผลกระทบจากการแปรสภาพเป็นทะเลทราย แต่กำลังความสามารถและขอบข่ายการปฏิบัติงานของสถาบันในการต่อสู้แก้ไขปัญหการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและความแห้งแล้งยังคงไม่พอเพียงและ
- (เอฟ) ภาวะความต้องการความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในส่วนที่เกี่ยวกับการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและลดผลกระทบของความแห้งแล้ง

มาตราที่ 3 กรอบสำหรับแผนปฏิบัติการแห่งชาติ

1. แผนปฏิบัติการแห่งชาติจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของการบูรณาการนโยบายของชาติในภาพรวมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศสมาชิกภาคีที่ได้รับผลกระทบในภูมิภาค
2. ประเทศสมาชิกภาคีที่ได้รับผลกระทบจะต้องจัดทำแผนงานปฏิบัติการตามมาตราที่ 9 ถึง 11 ของอนุสัญญา ตามความเหมาะสม โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่ มาตราที่ 10 ย่อหน้าที่ 2 (เอฟ) ในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานความร่วมมือสองฝ่ายและหลายฝ่ายอาจต้องร่วมในกระบวนการนี้ ด้วยเมื่อประเทศภาคีที่ได้รับผลกระทบร้องขอ

มาตราที่ 4 แผนงานปฏิบัติการแห่งชาติ

1. ในการจัดทำและดำเนินการตามแผนงานปฏิบัติการแห่งชาติ ประเทศสมาชิกภาคีในภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบ จะต้องถือตามสถานะการณั้และนโยบายของแต่ละประเทศเป็นหลัก โดยอาจต้องดำเนินการอย่างอื่น ๆ อีกตามความเหมาะสม ที่นอกเหนือจากการดำเนินการ ต่อไปนี้
 - (เอ) มอบหน้าที่แก่องค์กรย่อยที่เหมาะสม เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำ การประสานความร่วมมือและดำเนินการปฏิบัติตามแผนงานปฏิบัติการ
 - (บี) ให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ รวมทั้งชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาจัดทำ แผนฯ ในการประสานความร่วมมือและดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ โดยการให้คำปรึกษาสนับสนุนแก่ท้องถิ่น ด้วยความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งองค์การแห่งชาติและองค์กรที่ไม่สังกัดรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

(ซี) ทำการสำรวจสถานะของสภาพแวดล้อมในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบเพื่อประเมินสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นจากการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและเพื่อการบ่งชี้พื้นที่เพื่อการปฏิบัติการตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง

(ดี) ประเมิน แผนงานในอดีตและปัจจุบัน ที่ใช้เพื่อการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการลดบรรเทาผลกระทบของความแห้งแล้ง โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ เพื่อการพัฒนากลยุทธ์และรายละเอียดกิจกรรมต่างๆของแผนปฏิบัติการ

(อี) จัดทำแผนงานทางวิชาการและแผนการเงินจากพื้นฐานของข้อมูลที่ได้มาจากกิจกรรมต่างๆในย่อหน้ารอง (เอ) ถึง (ดี)

(เอฟ) พัฒนาและใช้ขั้นตอนการดำเนินการและบันทึกฐาน เพื่อการประเมินผลการดำเนินการตามแผนงานปฏิบัติการ

(จี) ส่งเสริมการจัดการลุ่มน้ำแบบบูรณาการ การอนุรักษ์ทรัพยากรดิน และเพิ่มขยาย ประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรน้ำ

(เอช) สร้างความเข้มแข็งและ/หรือ วางรากฐานระบบข้อมูล การประเมินผลและติดตามและระบบการเตือนภัยล่วงหน้า ในภูมิภาคที่การแปรสภาพเป็นทะเลทรายและความแห้งแล้ง ปรากฏอยู่ทั่วไป โดยพิจารณาถึงปัจจัยทางภูมิอากาศ อุดมนิยมิวิทยา อุทกวิทยา ชีววิทยาและปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง และ

(ไอ) ประมวลจัดเตรียมการสนับสนุนแผนปฏิบัติการอย่างเหมาะสม โดยคำนึงของการมีส่วนร่วม โดยใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งทางทรัพยากรการเงินและวิชาการ

2. เพื่อให้เป็นไปตามมาตราที่ 10 ของอนุสัญญา กลยุทธ์โดยรวมของแผนงานปฏิบัติการแห่งชาติจะต้องเน้นแผนบูรณาการ การพัฒนาท้องถิ่นของพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ บนพื้นฐานกลไกการมีส่วนร่วมและการบูรณาการบันดากลยุทธ์ต่างๆที่ใช้เพื่อการจัดการความยากจน ความสำเร็จในการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและบรรเทาผลกระทบของความแห้งแล้ง มาตรการสาขาต่างๆในแผนงานปฏิบัติการจะต้องได้รับการจัดลำดับกลุ่มความสำคัญก่อนหลัง โดยพิจารณาความแตกต่างอย่างกว้างขวางของพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบในภูมิภาค ดังที่กล่าวถึงในมาตราที่ 2 (เอ)

มาตราที่ 5 อนุภูมิภาคและแผนงานปฏิบัติการร่วม

1. เพื่อให้เป็นไปตามมาตราที่ 11 ของอนุสัญญา ประเทศสมาชิกภาคีที่ได้รับผลกระทบในทวีปเอเชียอาจมีความเห็นร่วมกัน ในการปรึกษาและร่วมมือกับภาคีอื่นๆ ในการจัดทำและดำเนินการตามแผนงานปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคหรือแผนงานปฏิบัติการร่วมตามความเหมาะสม เพื่อประกอบและเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินการตามแผนงานปฏิบัติการแห่งชาติ ภาคีต่างๆที่เกี่ยวข้องอาจมีความเห็นร่วมกัน ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ในการให้ความไว้วางใจสถาบันระดับ อนุภูมิภาคที่ประกอบด้วยองค์กรทวิภาคีหรือองค์กรแห่งชาติ หรือสถาบันผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดทำ การประสานความร่วมมือและดำเนินการตามแผนงานปฏิบัติการ องค์กร

หรือสถาบันดังกล่าวอาจแสดงบทบาทในฐานะศูนย์ส่งเสริมและประสานความร่วมมือการดำเนินการ เพื่อให้เป็นไปตามมาตราที่ 16 ถึง 18 ของอนุสัญญา

2. ในการจัดทำและดำเนินการตามแผนงานปฏิบัติการอนุภูมิภาคหรือแผนงานปฏิบัติการร่วม ประเทศสมาชิกที่ได้รับการผลกระทบในภูมิภาค จะต้องดำเนินการตามความเหมาะสมอื่นๆ ที่นอกเหนือจาก

(เอ) ประสานความร่วมมือกับสถาบันแห่งชาติต่างๆ ในการพิจารณาระบุถึงลำดับก่อนหลัง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการลดผลกระทบของความแห้งแล้ง ที่แผนงานปฏิบัติการดังกล่าวสามารถทำให้สำเร็จได้ดีกว่า รวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องที่จะสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยแผนงานปฏิบัติการนั้น

(บี) ประเมินขีดความสามารถในการปฏิบัติการและกิจกรรมของสถาบัน ในระดับภูมิภาค อนุภูมิภาค และระดับประเทศที่เกี่ยวข้อง

(ซี) ประเมินเปรียบเทียบแผนงานปฏิบัติการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและความแห้งแล้ง ที่มีอยู่ ระหว่างแผนงานปฏิบัติการของภาคีทั้งหมดหรือบางภาคีในภูมิภาคหรืออนุภูมิภาค อีกทั้งความสัมพันธ์กับแผนงานปฏิบัติการแห่งชาติ และ

(ดี) จัดทำแผนงานปฏิบัติการความร่วมมือสนับสนุน ระหว่างสองฝ่ายหรือหลายฝ่ายตามความเหมาะสม โดยคำนึงของความเป็นหุ้นส่วน การประสานความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทรัพยากรเงินและวิชาการ

3. แผนงานปฏิบัติการอนุภูมิภาคหรือแผนงานปฏิบัติการความร่วมมือ อาจจะรวมแผนงานความร่วมมือที่เป็นความตกลงเพื่อการจัดการอย่างยั่งยืน ภายใต้ขอบเขตพื้นที่ของทรัพยากรธรรมชาติที่สัมพันธ์กับการแปรสภาพเป็นทะเลทราย อาจจัดเรียงลำดับความสำคัญในเรื่องการเสริมสร้างความสามารถในการทำงาน เพื่อการประสานความร่วมมือและกิจกรรมอื่นๆ อาจรวมความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ โดยเฉพาะระบบเตือนภัยความแห้งแล้งล่วงหน้าและการใช้ข้อมูลร่วมกัน รวมทั้งเครื่องเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรหรือสถาบันระดับอนุภูมิภาคต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

มาตราที่ 6 กิจกรรมระดับภูมิภาค

กิจกรรมระดับภูมิภาคเพื่อการเพิ่มขยายแผนงานปฏิบัติการของอนุภูมิภาคหรือแผนงานปฏิบัติการความร่วมมือจะต้องใช้มาตรการอย่างอื่นๆ อีก ที่นอกเหนือจากการรวมเอามาตรการต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่สถาบันต่างๆ และกลไกเพื่อการประสานและความร่วมมือในระดับประเทศ อนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งมาตรการส่งเสริมการลงมือตามตราที่ 16 ถึง 19 ของอนุสัญญา ซึ่งอาจประกอบด้วยกิจกรรมเหล่านี้

(เอ) การส่งเสริมและเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

(บี) การจัดทำบัญชีรายชื่อ วิชาการต่างๆ ความรู้ ความชำนาญ และการปฏิบัติต่างๆ อีกทั้งวิชาความรู้เดิมความรู้ท้องถิ่นและความชำนาญ และส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้และการใช้ความรู้

- (ซี) ประเมินความต้องการ การถ่ายทอดวิชาการและส่งเสริมการปรับใช้วิชาการดังกล่าว และ
- (ค) กระตุ้นแผนงานปฏิบัติการที่ทำให้สาธารณะชนรับรู้ และส่งเสริมการเสริมสร้างสมรรถนะ ความสามารถในการทุกระดับ การฝึกอบรมเพื่อให้เสริมสร้างความเข้มแข็ง การวิจัยและพัฒนา และการสร้างระบบเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

มาตราที่ 7 ทรัพยากรเงินและกลไก

1. โดยมองถึงความสำคัญของการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและการลดผลกระทบของความแห้งแล้งในภูมิภาคเอเชีย ภาคีจะต้องส่งเสริมสนับสนุนการเคลื่อนย้ายทรัพยากรเงินอย่างพอเพียง รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนความพร้อมทางกลไกการเงิน ตามมาตราที่ 20 และ 21 ของอนุสัญญา
2. โดยความเห็นพ้องตามอนุสัญญา และบนพื้นฐานของกลไกความร่วมมือที่บัญญัติไว้ในมาตรา ที่ 8 และสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาของประเทศต่างๆ ประเทศสมาชิกภาคีที่ได้รับผลกระทบ ในภูมิภาค แต่ละประเทศหรือร่วมกัน จะต้อง
 - (เอ) ยอมรับ มาตรการต่างๆ เพื่อสร้างระบบที่ทันสมัยและสร้างความเข้มแข็งแก่กลไกการให้เงินทุน โดยผ่านทางการลงทุนสาธารณะและการลงทุนโดยเอกชน โดยมองความสำเร็จที่ผลลัพธ์ของการปฏิบัติการเพื่อต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและบันเทาผลกระทบของความแห้งแล้ง
 - (บี) บ่งชี้ถึงความต้องการความร่วมมือระหว่างประเทศ ในด้านการสนับสนุนความพยายามระดับชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางการเงิน ทางด้านวิชาการ และวิทยาการ และ
 - (ซี) ส่งเสริม การมีส่วนร่วมสองฝ่ายและ/หรือหลายฝ่ายของสถาบันความร่วมมือทางการเงิน โดยมองถึงการสร้างความมั่นใจในการดำเนินการตามอนุสัญญา
3. ภาคีจะต้องเป็นช่องทาง เพื่อความเป็นไปได้อย่างกว้างขวาง ของการดำเนินการเพื่อส่งผ่านเงินทุนไปยังประเทศสมาชิกภาคีที่ได้รับผลกระทบในภูมิภาค

มาตราที่ 8 กลไกความร่วมมือและการประสานความร่วมมือ

1. ประเทศภาคีที่ได้รับผลกระทบโดยผ่านทางองค์กรย่อย ที่ได้รับการจัดตั้งอย่างเหมาะสมตามมาตรา ที่ 4 ย่อหน้าที่ 1 (เอ) และรวมทั้งภาคีอื่นๆ ในภูมิภาค อาจจัดตั้งกลไกหนึ่งขึ้น ซึ่งเป็นหนึ่งในบันดากลไกอื่นๆ ที่ตั้งขึ้นตามความเหมาะสม เพื่อความมุ่งหมายดังต่อไปนี้
 - (เอ) การแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ ความรู้ และความชำนาญ
 - (บี) ความร่วมมือและการประสานการปฏิบัติที่ประกอบด้วยดำเนินการระหว่างสองฝ่ายและหลายฝ่าย ในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค
 - (ซี) การส่งเสริมความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ วิชาการ วิทยาการและการเงินตามมาตราที่ 5 ถึง 7
 - (ค) บ่งชี้ถึงความต้องการความร่วมมือจากภายนอกและ
 - (อี) ติดตามและประเมินการลงดำเนินการตามแผนงานปฏิบัติการ

2. ประเทศภาคีที่ได้รับผลกระทบโดยผ่านทางองค์กรย่อย ที่ได้รับการจัดตั้งอย่างเหมาะสมตามมาตราที่ 4 ย่อหน้าที่ 1 (เอ) และรวมทั้งภาคีอื่นๆในภูมิภาค อาจจะหารือและร่วมมือกัน ในเรื่องแผนงานปฏิบัติการประเทศอนุภูมิภาคและแผนงานปฏิบัติการร่วมตามความเหมาะสม ประเทศภาคีเหล่านี้ อาจจะร่วมกับภาคีอื่นๆและองค์การระหว่างรัฐบาล รวมทั้งองค์กรที่ไม่สังกัดภาครัฐ ในการหารือและร่วมมือกันนี้ด้วย ความร่วมมือดังกล่าว ซึ่งเป็นหนึ่งในบันดาความร่วมมืออื่นๆ ที่มีขึ้นตามความเหมาะสม จะต้องเป็นการแสวงหาความแน่นอนในข้อตกลงเรื่องโอกาสความร่วมมือระหว่างประเทศ ตามมาตราที่ 20 และ 21 ของอนุสัญญา ความร่วมมือดังกล่าวจะเพิ่มขยายความร่วมมือทางวิชาการและช่องทางทรัพยากรเพื่อให้เกิดการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ประเทศภาคีที่ได้รับผลกระทบในภูมิภาคจะต้องจัดประชุมความร่วมมือเป็นระยะ และเลขาธิการแห่งถาวรอาจจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดประชุมความร่วมมือ ในกรณีที่ได้รับการร้องขอ ตามมาตราที่ 23 ของอนุสัญญา โดย

(เอ) ให้คำปรึกษาในด้านการจัดการความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ โดยนำประสบการณ์จากการจัดการที่อื่นๆมาใช้

(บี) จัดให้ข้อมูลแก่หน่วยงานสองฝ่ายหรือหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประชุมความร่วมมือและกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นและ

(ซี) จัดให้ข้อมูลอื่นๆที่อาจจะเกี่ยวข้องกับการก่อตั้งหรือปรับปรุงกระบวนการความร่วมมือต่างๆ

อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการแป้นสภาพเป็นทะเลทรายในประเทศที่ประสบปัญหาภัยแล้งรุนแรง และ/หรือการแปรสภาพเป็นทะเลทราย โดยเฉพาะในทวีปอาฟริกา
แบ่งโดย กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ

อารัมภบท

ภาคี

มีจิตสำนึกถึงคุณค่าอันแท้จริงของความหลากหลายทางชีวภาพและถึงคุณค่าทางนิเวศ พันธุกรรม สังคม เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ การศึกษา นันทนาการและสุนทรียภาพของความหลากหลายทางชีวภาพและองค์ประกอบของความหลากหลายทางชีวภาพ

มีจิตสำนึกถึงความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพต่อวิวัฒนาการและการดำรงรักษาระบบเกื้อหนุนชีวิตในชีวมณฑล

ยืนยันว่าการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นความห่วงใยสนใจร่วมกันของมวลมนุษยชาติ

ยืนยันอีกว่ารัฐมีสิทธิอธิปไตยเหนือทรัพยากรชีวภาพของตน

ยืนยันอีกว่ารัฐมีความรับผิดชอบต่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและการใช้ทรัพยากรชีวภาพในแบบที่ยั่งยืน วิตกกังวลว่าทรัพยากรชีวภาพกำลังลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยกิจกรรมของมนุษย์อย่างแน่วแน่

สำนึกถึงการขาดข้อมูลข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพและถึงความต้องการเร่งด่วนที่จะพัฒนาสมรรถภาพทางวิทยาศาสตร์ วิจัยและสถาบันเพื่อให้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการวางแผนและการดำเนินมาตรการที่เหมาะสม

รับทราบว่าเป็นเรื่องจำเป็นอย่างมากที่จะคาดการณ์ ป้องกัน และขจัดสาเหตุที่ทำให้เกิดการลดลงอย่างมีนัยสำคัญและการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ที่ต้นตอแหล่งปัญหา

รับทราบด้วยว่าในกรณีที่มีการคุกคามจนเกิดการลดลงอย่างมีนัยสำคัญหรือการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ไม่ควรใช้การขาดหลักฐานที่สมบูรณ์ทางวิทยาศาสตร์เป็นเหตุผลในการผัดผ่อนการดำเนินมาตรการเพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดการคุกคามนั้น

นอกจากนั้นรับทราบว่าความประสงค์พื้นฐานในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ คือการอนุรักษ์ระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยในถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติและการธำรงรักษาและฟื้นฟูประชากรของชนิดพันธุ์ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่รอดในสภาพแวดล้อมธรรมชาติ

นอกจากนั้นรับทราบว่าการอนุรักษ์นอกถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ โดยเฉพาะในประเทศแหล่งกำเนิด มีบทบาทอย่างสำคัญยิ่ง

ตระหนักถึงการพึ่งพาอาศัยอย่างใกล้ชิดและตามขนบประเพณีเดิมของชุมชนพื้นเมืองและท้องถิ่น ซึ่งใช้ทรัพยากรชีวภาพในการดำเนินชีวิตตามขนบประเพณีเดิมและถึงความปลอดภัยในอนาคตที่จะแบ่งปันอย่างเท่าเทียมซึ่งผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ประโยชน์ความรู้ประดิษฐ์กรรมและการ

ถือปฏิบัติที่สืบทอดมาตามประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

ตระหนักอีกด้วยถึงบทบาทสำคัญอย่างยิ่งที่สตรีมีต่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และยืนยันความต้องการเพื่อให้มีการเข้าร่วมอย่างเต็มที่โดยสตรีทุกระดับ ในการวางแผนนโยบายและการดำเนินการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ

เน้นความสำคัญของและความต้องการที่จะส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ภูมิภาคและทั่วโลก ระหว่างรัฐและองค์กร ระหว่างรัฐบาลระหว่างประเทศ และภาคเอกชน ในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและการใช้ประโยชน์องค์ประกอบของความหลากหลายทางชีวภาพ

ยอมรับว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับทรัพยากรการเงินทั้งใหม่และเพิ่มเติมและการเข้าถึงอย่างเหมาะสมซึ่งเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง อาจจะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง ในสมรรถนะของสังคมโลกที่จะบรรเทาความสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

ยอมรับอีกด้วยว่าข้อกำหนดพิเศษเป็นสิ่งที่ต้องการเพื่อที่จะสนองต่อความปรารถนาของประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งข้อกำหนดเกี่ยวกับทรัพยากรการเงินทั้งใหม่และเพิ่มเติม และการเข้าถึงอย่างเหมาะสมซึ่งเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง

รับทราบในการนี้ เงื่อนไขพิเศษของประเทศพัฒนาแล้วและรัฐที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

ยอมรับว่าการลงทุนอย่างจริงจังจะเป็นที่ต้องการสำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และยอมรับว่ามีการคาดหวังต่อผลกำไรทางสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคม จากการลงทุนเหล่านี้

ตระหนักถึงการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจและการกำจัดความยากจนว่าเป็นความสำคัญอันดับแรกและอยู่เหนือสิ่งอื่นใดของประเทศกำลังพัฒนา

สำนึกว่าการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งขาดในอันที่จะสนองความปรารถนาของประชากรโลกที่กำลังทวีจำนวนขึ้นทางด้านอาหาร สุขภาพและอื่นๆ ซึ่งโดยเจตนาของของการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนนั้น การเข้าถึง และการแบ่งปันทั้งทรัพยากรพันธุกรรมและเทคโนโลยีเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

รับทราบว่า ในที่สุดแล้ว การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนจะเสริมสร้างความสัมพันธ์ฉันท์มิตรระหว่างรัฐให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นและมีคุณภาพการต่อต้านศัตรูสำหรับมวลมนุษยชาติ

ปรารถนาที่จะเสริมสร้างและทำให้การดำเนินงานระหว่างประเทศในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและการใช้ประโยชน์องค์ประกอบของความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนสมบูรณ์ขึ้น และตกลงใจที่จะอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน เพื่อผลประโยชน์ของชนรุ่นปัจจุบันและอนาคตได้ตกลงดังต่อไปนี้

มาตรา 1 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ ซึ่งดำเนินการโดยสอดคล้องกับข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ การใช้ประโยชน์องค์ประกอบของความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม หมายถึงโดยการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเหมาะสมและโดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงสิทธิทั้งหมดเหนือทรัพยากรและเทคโนโลยี และโดยการสนับสนุนทุนอย่างเหมาะสม

มาตรา 2 การใช้คำศัพท์

ตามเจตนารมณ์ของอนุสัญญานี้

“ความหลากหลายทางชีวภาพ” หมายถึง การมีความผิดแผกแตกต่างระหว่างสิ่งมีชีวิตจากทุกแห่งรวมถึง นอกเหนือจากสิ่งอื่นแล้ว ระบบนิเวศทางบก ทางทะเลและทางน้ำอื่นๆ และการประกอบรวมทางนิเวศ ซึ่งสิ่งมีชีวิตเป็นส่วนหนึ่งในนั้นด้วยในการนี้รวมถึงความหลากหลายภายในชนิดพันธุ์ ระหว่างชนิดพันธุ์และของระบบนิเวศ

“ทรัพยากรชีวภาพ” หมายถึงทั้งทรัพยากรพันธุกรรม สิ่งมีชีวิตหรือส่วนใดๆ ของสิ่งมีชีวิต ประชากร หรือองค์ประกอบที่เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตของระบบนิเวศ ซึ่งมีประโยชน์หรือคุณค่าตามความเป็นจริงและตามศักยภาพต่อมนุษยชาติ

“เทคโนโลยีชีวภาพ” หมายถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใดๆ ซึ่งใช้ระบบชีววิทยา ใช้สิ่งมีชีวิตหรือส่วนที่แยกออกจากสิ่งมีชีวิต เพื่อทำให้หรือเปลี่ยนแปลงผลผลิตหรือกระบวนการสำหรับการใช้ทางวิทยาศาสตร์

“ประเทศแหล่งกำเนิดของทรัพยากรพันธุกรรม” หมายถึง ประเทศซึ่งเป็นเจ้าของทรัพยากรพันธุกรรมเหล่านั้น ในสภาพตามถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ

“ประเทศซึ่งให้ทรัพยากรพันธุกรรม” หมายถึง ประเทศซึ่งสำรองทรัพยากรพันธุกรรมรวบรวมสะสมได้จากแหล่งซึ่งอยู่ในถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ในที่นี้หมายถึงรวมถึงประชากรของชนิดพันธุ์ทั้งที่อยู่ในธรรมชาติและที่เลี้ยงหรือปลูก หรือทรัพยากรพันธุกรรมที่ได้จากแหล่งซึ่งอยู่นอกถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ซึ่งอาจจะหรืออาจไม่ได้ถือกำเนิดในประเทศนั้น

“ชนิดพันธุ์ที่เลี้ยงหรือเพาะปลูก” หมายถึง ชนิดพันธุ์ซึ่งได้ผ่านกระบวนการวิวัฒนาการ โดยได้รับอิทธิพลจากมนุษย์ เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของมนุษย์

“ระบบนิเวศ” หมายถึงระบบรวมอันซับซ้อนซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ประกอบด้วยชุมชนประชากรพืช สัตว์และจุลินทรีย์กับสภาพแวดล้อมที่ไม่มีชีวิตซึ่งอยู่ร่วมกัน แบบมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน รวมกันเป็นหน่วยที่มีบทบาทหน้าที่

“การอนุรักษ์นอกถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ” หมายถึง การอนุรักษ์องค์ประกอบของความหลากหลายทางชีวภาพภายนอกถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตนั้นๆ

“สารพันธุกรรม” หมายถึง สารใดๆ ของพืช สัตว์ จุลินทรีย์หรือแหล่งกำเนิดอื่นๆ ซึ่งบรรจุหน่วยที่มีบทบาทหน้าที่ในการสืบทอดพันธุกรรม

“ทรัพยากรพันธุกรรม” หมายถึง สารพันธุกรรมซึ่งมีคุณค่าตามความเป็นจริงและตามศักยภาพ

“แหล่งที่อยู่อาศัย” หมายถึง สถานที่หรือประเภทของสถานที่ซึ่งสิ่งมีชีวิตหรือประชากรเกิดขึ้นตามธรรมชาติ

“สภาพในถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ” หมายถึง สภาพซึ่งทรัพยากรพันธุกรรมมีอยู่ในระบบนิเวศและในแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติและสำหรับกรณีที่เป็นชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงหรือปลูก หมายถึง ในสภาพแวดล้อมซึ่งชนิดพันธุ์เหล่านั้นได้ถูกพัฒนา จนมีลักษณะ/คุณสมบัติแตกต่างไปจากเดิม

“การอนุรักษ์ในถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ” หมายถึง การอนุรักษ์ระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติและการธำรงรักษาและการฟื้นคืนสภาพของประชากรของชนิดพันธุ์ที่สามารถอยู่รอดได้ในสภาพแวดล้อมธรรมชาติ และสำหรับกรณีที่เป็นชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงหรือปลูก หมายถึง ในสภาพแวดล้อมซึ่งชนิดพันธุ์เหล่านั้นได้ถูกพัฒนาจนมีลักษณะ/คุณสมบัติแตกต่างไปจากเดิม

“พื้นที่คุ้มครอง” หมายถึง พื้นที่ซึ่งได้รับการกำหนดขอบเขตทางภูมิศาสตร์ ซึ่งถูกระบุให้หรือวางระเบียบให้และจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์พิเศษเฉพาะการอนุรักษ์

“องค์การพसानทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค” หมายถึง องค์การที่ประกอบด้วยรัฐอธิปไตยในภูมิภาคใดก็ตาม ซึ่งรัฐสมาชิกได้มอบอำนาจที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ ที่อนุสัญญาครอบคลุมและซึ่งได้รับแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ เพื่อลงนาม ให้สัตยาบัน ให้ความเห็นชอบหรือเข้าเป็นภาคีเพิ่มเติมโดยสอดคล้องกับระเบียบวิธีการภายใน

“การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน” หมายถึง การใช้องค์ประกอบความหลากหลายทางชีวภาพในวิถีทางและด้วยอัตราที่ไม่นำไปสู่การลดลงของความหลากหลายทางชีวภาพในระยะยาว ทั้งนี้โดยธำรงรักษาศักยภาพความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อสนองความต้องการและความปรารถนาของคนรุ่นปัจจุบันและในอนาคต

“เทคโนโลยี” หมายถึง เทคโนโลยีชีวภาพ

มาตรา 3 หลักการ

รัฐมีโดยสอดคล้องกับกฎบัตรสหประชาชาติและหลักกฎหมายระหว่างประเทศ สิทธิอธิปไตยที่จะใช้ทรัพยากรของตนตามนโยบายสิ่งแวดล้อมของตนเอง และตามความรับผิดชอบเพื่อให้หลักประกันว่า กิจกรรมในความรับผิดชอบหรือในความควบคุมไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมของรัฐอื่นหรือของพื้นที่นอกเหนือเขตอำนาจของชาติ

มาตรา 4 ขอบเขตดุลอาณานิคม

ภายใต้สิทธิของรัฐอื่นๆ และยกเว้นดังที่ได้เสนอไว้ในอนุสัญญานี้ ข้อกำหนดของอนุสัญญานี้ มีผลให้แต่ละภาคีนำไปใช้ในขอบเขต ดังต่อไปนี้

- 1) ภายในพื้นที่ซึ่งอยู่ในดุลอาณานิคมของชาติภาคนั้น ในกรณีขององค์ประกอบของความหลากหลายทางชีวภาพ
- 2) ภายในพื้นที่ของดุลอาณานิคมของชาติ หรือในพื้นที่นอกเหนือดุลอาณานิคมของชาตินั้น ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการและกิจกรรม ซึ่งดำเนินการภายใต้ดุลอาณานิคมหรือการควบคุมของตน ทั้งนี้ โดยไม่คำนึงถึงว่าผลจะเกิดขึ้นที่ใด

มาตรา 5 ความร่วมมือ

แต่ละภาคีจักต้องดำเนินการ ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้และเท่าที่เหมาะสม ร่วมมือกับภาคีอื่นๆ โดยตรงหรือ ในกรณีที่เหมาะสม โดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีสมรรถภาพ ในประเด็นเกี่ยวกับพื้นที่นอกเหนือเขตอำนาจของชาติ และเกี่ยวกับเรื่องอื่นที่มีความสนใจร่วมกัน เพื่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

มาตรา 6 มาตรการทั่วไปสำหรับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

แต่ละภาคีจักต้อง โดยสอดคล้องกับสถานการณ์และสมรรถนะของตน ดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1) จัดทำกลยุทธ์ แผนการหรือโปรแกรมระดับชาติ เพื่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน หรือปรับกลยุทธ์ แผนการหรือโปรแกรมให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายดังกล่าวซึ่งจักต้องคำนึงถึง นอกเหนือจากสิ่งอื่นแล้ว มาตรการซึ่งกำหนดในอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับ ภาคีและ
- 2) ประสาน ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้และเท่าที่เหมาะสม การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนให้เข้ากับแผน โปรแกรมและนโยบายของหน่วยงานหรือแผนโปรแกรมนโยบายร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 7 การจำแนกระบุและการติดตามตรวจสอบ

แต่ละภาคีจักต้องดำเนินการ ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้และเท่าที่เหมาะสม โดยเฉพาะตามความมุ่งหมายของมาตรา 8 และ 10 ดังต่อไปนี้

- 1) จำแนกระบุองค์ประกอบของความหลากหลายทางชีวภาพที่สำคัญสำหรับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยพิจารณารายการซึ่งระบุตามประเภท ดังกำหนดในภาคผนวก 1
- 2) ติดตามตรวจสอบ ด้วยการเก็บตัวอย่างและเทคนิคอื่นๆ องค์ประกอบของความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งระบุตั้งในอนุวรรค ก) ข้างต้น โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่องค์ประกอบที่จำเป็นจะต้องมีมาตรการอนุรักษ์เร่งด่วนและที่มีศักยภาพสูงสุดในการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- 3) จำแนกระบุกระบวนการและประเภทของกิจกรรมซึ่งมีหรือมีแนวโน้มว่าจะมีผลกระทบเสียหายอย่างสำคัญต่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และติดตามตรวจสอบผลนั้นด้วยการเก็บตัวอย่างและเทคนิคอื่นๆ และ
- 4) ดำรงรักษาและจัดระบบ โดยใช้กลไกใดๆ ก็ตาม ข้อมูลซึ่งได้จากการจำแนกระบุและการติดตามตรวจสอบกิจกรรมดังอนุวรรค ก) ข) และ ค) ข้างต้น

มาตรา 8 การอนุรักษ์ในถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ

แต่ละภาคีจักต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้และเท่าที่เหมาะสม

- ก) จัดตั้งระบบพื้นที่คุ้มครองหรือพื้นที่ซึ่งต้องการมาตรการพิเศษสำหรับอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ
- ข) จัดทำในกรณีที่เป็นแนวทางสำหรับการเลือกการจัดตั้งและการจัดการพื้นที่คุ้มครองหรือพื้นที่ซึ่งต้องการมาตรการพิเศษสำหรับอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ
- ค) จัดระเบียบหรือจัดการทรัพยากรชีวภาพที่สำคัญสำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพไม่ว่าอยู่ในหรือนอกพื้นที่คุ้มครอง เพื่อเป็นหลักประกันในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- ง) ส่งเสริมการคุ้มครองระบบนิเวศ ถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ และดำรงรักษาประชากรของชนิดพันธุ์ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่รอดในสภาพแวดล้อมธรรมชาติ
- จ) ส่งเสริมการพัฒนาที่เหมาะสมต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาแบบยั่งยืนในพื้นที่ติดต่อกับพื้นที่คุ้มครอง เพื่อให้การคุ้มครองแก่พื้นที่นั้นต่อไป
- ฉ) ฟื้นฟูและถนอมรักษาระบบนิเวศเสื่อมโทรมและส่งเสริมการบำรุงชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคามใกล้จะสูญพันธุ์ โดยการวางแผนและดำเนินการตามแผนหรือกลยุทธ์การจัดการอื่นๆ
- ช) จัดตั้งหรือดำรงรักษาวิธีการที่จะจัดระเบียบ จัดการหรือควบคุมความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์และการปล่อยสิ่งมีชีวิตที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลมาจากเทคโนโลยีชีวภาพ

ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเกิดผลกระทบเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม อันมีผลต่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืนทั้งนี้โดยคำนึงถึงความเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ด้วย

ข) ป้องกันการนำเข้าชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ควบคุมหรือกำจัดชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ซึ่งคุกคามระบบนิเวศถิ่นที่อยู่อาศัย หรือชนิดพันธุ์อื่น

ฅ) พยายามที่จะจัดวางเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการโดยสอดคล้องระหว่างการใช้ประโยชน์ในปัจจุบันกับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและการใช้ประโยชน์องค์ประกอบของความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

ญ) ภายใต้กฎข้อบังคับแห่งชาติ ให้ความเคารพสงวนรักษาและดำรงไว้ซึ่งความรู้ ประดิษฐ์กรรม และการถือปฏิบัติของชุมชนพื้นเมืองและท้องถิ่นซึ่งปรากฏในการดำเนินชีวิตที่สืบทอดมาตามประเพณี ซึ่งเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและส่งเสริมการประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางมากขึ้น ด้วยมีความเห็นชอบและการเข้าร่วมของผู้ทรงความรู้เจ้าของประดิษฐ์กรรมและผู้ถือปฏิบัติอื่นๆ และสนับสนุนการแบ่งปันอย่างเท่าเทียมซึ่งผลประโยชน์อันเกิดจากการใช้ประโยชน์ความรู้ ประดิษฐ์กรรมและการถือปฏิบัติอื่นๆ

ฎ) จัดทำ หรือธำรงรักษากฎข้อบังคับที่จำเป็นและหรือข้อกำหนดระเบียบบังคับต่างๆ เพื่อการคุ้มครองชนิดพันธุ์และประชากรที่ถูกคุกคาม

ฏ) ในกรณีที่มีพิจารณาแล้วว่ามีความเสี่ยงภัยที่สำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพตามการดำเนินงานตามมาตรา 7 ควบคุมหรือจัดการกระบวนการและกิจกรรมประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ฐ) ร่วมมือในการจัดหาความสนับสนุนทางการเงินและอื่นๆ สำหรับการอนุรักษ์ในถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ดังได้กล่าวในอนุวรรค ก) ถึง ฎ) ข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่ประเทศกำลังพัฒนา

มาตรา 19 การอนุรักษ์นอกถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ

แต่ละภาคีจักต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้และเท่าที่เหมาะสม และที่สำคัญโดยสอดคล้องกับมาตรการอนุรักษ์ในถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ

1) ยอมรับนำมาตรการสำหรับอนุรักษ์องค์ประกอบของความหลากหลายทางชีวภาพนอกถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติมาใช้ โดยเฉพาะประเทศซึ่งเป็นถิ่นกำเนิดขององค์ประกอบนั้น

2) จัดตั้งและธำรงรักษาสั่งเอื้ออำนวยในการอนุรักษ์และการวิจัยนอกถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติเกี่ยวกับพืช สัตว์ และจุลินทรีย์ โดยเฉพาะในประเทศซึ่งเป็นถิ่นกำเนิดทรัพยากรพันธุกรรม

3) ยอมรับนำมาตรการสำหรับบำรุงและฟื้นฟูชนิดพันธุ์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์และมาตรการสำหรับนำกลับเข้าสู่ถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติเดิมของชนิดพันธุ์นั้นๆ มาใช้ภายใต้สภาพที่เหมาะสม

4) จัดระเบียบและจัดการเกี่ยวกับการรวบรวมสะสมทรัพยากรชีวภาพจากถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติเพื่อจุดมุ่งหมายในการอนุรักษ์ในถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ โดยไม่คุกคามระบบนิเวศ และ

เพื่อจูงใจให้มีการอนุรักษ์ประชากรของชนิดพันธุ์ในถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ยกเว้นในกรณีที่มีความต้องการมาตรการอนุรักษ์นอกถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติแบบชั่วคราวเป็นพิเศษ ภายใต้อนุวรรค ค) ข้างต้นและ

5) ร่วมมือในการให้ความสนับสนุนทางการเงินและอื่นๆ เพื่อการอนุรักษ์นอกถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ดังได้กล่าวในอนุวรรค ก) - ง) และในการจัดตั้งและธำรงรักษาสิ่งเอื้ออำนวยในการอนุรักษ์นอกถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติในประเทศกำลังพัฒนา

มาตรา 10 การใช้ประโยชน์องค์ประกอบของความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

แต่ละภาคีจักต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้และเท่าที่เหมาะสม

1) ผลานการพิจารณาการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพเข้ากับการตัดสินใจระดับชาติ

2) ยอมรับนำมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรชีวภาพมาใช้ เพื่อหลีกเลี่ยง หรือลดผลกระทบเสียหายที่มีต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

3) ส่งเสริมและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรชีวภาพตามธรรมเนียม โดยสอดคล้องกับการถือปฏิบัติตามขนบประเพณีวัฒนธรรม ซึ่งเหมาะสมตามเงื่อนไขที่จำเป็นในการอนุรักษ์หรือการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

4) สนับสนุนประชากรท้องถิ่นในการจัดทำและดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขในพื้นที่เสื่อมโทรม ซึ่งความหลากหลายทางชีวภาพถูกทำลายจนลดน้อยลง

5) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐบาลและภาคเอกชนในการพัฒนาวิธีการเพื่อการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน

มาตรา 11 มาตรการสร้างเสริมแรงจูงใจ

แต่ละภาคีจักต้องดำเนินการ ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้และเท่าที่เหมาะสม นำเอามาตรการที่เหมาะสมทางด้านเศรษฐกิจและสังคมมาใช้ ซึ่งมาตรการเหล่านี้เป็นเสมือนแรงจูงใจเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์องค์ประกอบของความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

มาตรา 12 การวิจัยและการฝึกอบรม

ภาคี โดยคำนึงถึงความต้องการพิเศษของประเทศกำลังพัฒนาจักต้อง

ก) จัดวางและธำรงรักษาโปรแกรมเพื่อการศึกษาทางวิทยาศาสตร์และทางวิชาการ และการฝึกอบรมไว้ในมาตรการเพื่อการจําแนกระบุ การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทาง

ชีวภาพ และองค์ประกอบอย่างยั่งยืน และให้ความสนับสนุนแก่การศึกษาและการวิจัยนั้นๆ สำหรับความต้องการ โดยเฉพาะของประเทศกำลังพัฒนา

ข) ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยที่อุทิศให้แก่การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ให้สอดคล้องกับมติของสมัชชาภาคี ซึ่งดำเนินสืบเนื่องจากข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาทางวิทยาศาสตร์ วิชาการและเทคโนโลยี

ค) เพื่อดำเนินการสืบเนื่องตามข้อกำหนดของมาตรา 16 18 และ 20 ส่งเสริมและร่วมมือในการใช้ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ในการวิจัยความหลากหลายทางชีวภาพในการพัฒนาวิธีการเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน

มาตรา 13 การให้การศึกษาและการความตระหนักแก่สาธารณชน

ภาคีจักต้อง

1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้าใจในความสำคัญของ และมาตรการที่ต้องการเพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ เช่นเดียวกับการถ่ายทอดเผยแพร่ผ่านสื่อ และการสอดแทรกหัวข้อเหล่านี้ไว้ในโปรแกรมการให้ศึกษา และ

2) ร่วมมือ เท่าที่เหมาะสม กับรัฐอื่นๆ และองค์การระหว่างประเทศในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษาและการเสริมสร้างความตระหนักแก่สาธารณชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

มาตรา 14 การประเมินผลกระทบและการลดผลกระทบเสียหายน

1. แต่ละภาคี จักต้องดำเนินการ ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้และเท่าที่เหมาะสม ดังต่อไปนี้

ก) นำระเบียบวิธีการที่เหมาะสมเข้าไปใช้ ซึ่งต้องการให้ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการต่างๆ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะมีผลเสียหายนที่สำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการหลีกเลี่ยงหรือการลดผลนั้นๆ และในกรณีที่เหมาะสม ยอมให้สาธารณชนมีส่วนร่วมในวิธีการดังกล่าว

ข) นำการจัดการที่เหมาะสมเข้าไปใช้เพื่อให้หลักประกันว่า ผลลัพธ์ทางสิ่งแวดล้อมสืบเนื่องจากโปรแกรมและนโยบายของภาคนั้นๆ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะมีผลกระทบเสียหายนที่สำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ได้รับการพิจารณาทันการณ

ค) ส่งเสริม บนพื้นฐานการเอื้ออำนวยผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน การแจ้งให้ทราบ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและการปรึกษาหารือเกี่ยวกับกิจกรรมภายใต้ดูแลอาณัติหรือการควบคุม ซึ่งมีแนวโน้มที่จะมีผลเสียหายนอย่างสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพของรัฐอื่น หรือในพื้นที่

นอกเหนือดุลอาณานิคมของชาติตน โดยการสนับสนุนให้มีข้อตกลงการดำเนินงานร่วมแบบทวิภาคี, ภูมิภาคหรือพหุภาคีเท่าที่เหมาะสม

ง) ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีอันตรายหรือความเสียหายร้ายแรง เกิดขึ้นภายใต้ดุลอาณานิคมหรือการควบคุมของประเทศนั้นๆ ซึ่งมีผลต่อความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ภายใต้ดุลอาณานิคมของผู้อื่นหรือในพื้นที่นอกเหนือดุลอาณานิคมของชาตินั้นๆ แจ้งรัฐที่มีแนวโน้มจะได้รับผลของอันตรายหรือความเสียหายนั้นโดยทันที เช่นเดียวกับริเริ่มการปฏิบัติงานที่จะป้องกันหรือลดอันตรายหรือความเสียหายนั้น และ

จ) ส่งเสริมการดำเนินงานระดับชาติเกี่ยวกับการสนองตอบโดยเร่งด่วนต่อกิจกรรมหรือเหตุการณ์ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรืออื่นๆ ซึ่งมีอันตรายอย่างร้ายแรงหรือฉุกเฉินต่อความหลากหลายทางชีวภาพและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อให้ส่งกำลังสำรองช่วยเหลือความพยายามระดับชาตินั้นๆ และเพื่อวางแผนฉุกเฉินร่วมกัน ทั้งนี้ ในกรณีที่เหมาะสมและได้รับการตกลงจากรัฐต่างๆ หรือองค์การพหุภาคีทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง

2. สมัชชาภาคีจักต้องตรวจสอบ โดยศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรับผิดชอบและการแก้ไข ปัญหา, ซึ่งรวมทั้งการฟื้นฟูให้คืนสภาพเดิมและการชดเชยความเสียหายต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ยกเว้นในกรณีซึ่งความรับผิดชอบนั้นเป็นเรื่องภายในอย่างแท้จริง

มาตรา 14 การเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรม

1. โดยตระหนักถึงสิทธิอธิปไตยของรัฐเหนือทรัพยากรธรรมชาติของตน อำนาจในการพิจารณากำหนดการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรมขึ้นอยู่กับรัฐบาลแห่งชาติและอยู่ภายใต้กฎระเบียบของชาตินั้นๆ

2. แต่ละภาคีจักต้องพยายามสร้างเงื่อนไขเพื่อเอื้ออำนวยในการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรม สำหรับการใช้อย่างเหมาะสมต่อสิ่งแวดล้อมโดยภาคีอื่นๆ และไม่วางข้อจำกัดซึ่งขัดแย้งต่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา

3. ตามเจตนารมณ์ของอนุสัญญา ทรัพยากรพันธุกรรมซึ่งถูกจัดหาให้โดยภาคี ดังได้อ้างถึงในมาตรานี้ และมาตรา 16 และ 19 เป็นเฉพาะทรัพยากรซึ่งถูกจัดหาให้โดยภาคี ซึ่งเป็นประเทศถิ่นกำเนิดของทรัพยากรนั้น หรือโดยภาคีซึ่งได้รับทรัพยากรพันธุกรรมนั้นมาโดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้

4. การเข้าถึง ในกรณีที่ได้รับอนุญาต จักต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ได้รับการตกลงร่วมกัน และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของมาตรานี้

5. การเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรมจักต้องอยู่ภายใต้การเห็นชอบที่ได้แจ้งล่วงหน้าของภาคี ซึ่งให้ทรัพยากรนั้น นอกเสียจากในกรณีที่ภาคนั้นพิจารณาเป็นประการอื่น

6. แต่ละภาคี จะต้องพยายามที่จะจัดทำและดำเนินการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งใช้ทรัพยากร พันธุกรรม ที่ภาคีอื่นๆ จัดหาให้ โดยการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่หากเป็นไปได้ทำการวิจัยภายในภาคนั้นๆ

7. แต่ละภาคีจะต้องดำเนินการทางกฎหมาย การบริหาร หรือ นโยบายเท่าที่เหมาะสม และโดยสอดคล้องกับมาตรา 16 และ 19 และ ในกรณีที่เป็น โดยผ่านกลไกการเงิน ซึ่งกำหนดโดย มาตรา 20 และ 21 ทั้งนี้ด้วยเจตนารมณ์เพื่อแบ่งปันในวิถีทางที่ยุติธรรมและเท่าเทียม ซึ่งผลของการวิจัย และการพัฒนา และซึ่งผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมทางการพาณิชย์และ อื่นๆ กับภาคี ที่ได้ให้ทรัพยากรนั้น การแบ่งปันนั้นๆ จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ได้รับการตกลงร่วมกัน

มาตรา 16 การเข้าถึงและการถ่ายทอดเทคโนโลยี

1. แต่ละภาคี โดยตระหนักว่าเทคโนโลยีหมายถึงเทคโนโลยีชีวภาพและทั้งการเข้าถึง และการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างภาคีเป็นสิ่งจำเป็นขาดเสียมิได้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ อนุสัญญานี้ ดำเนินการภายใต้ข้อกำหนดของมาตรานี้เพื่อจัดหาให้และ/หรือ เอื้ออำนวยแก่การเข้าถึง เพื่อและถ่ายทอดไปยังภาคีอื่นๆ ซึ่งเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความ หลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน หรือเทคโนโลยีที่ใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมและไม่เป็นต้นเหตุ ให้เกิดความเสียหายอย่างสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม

2. การเข้าถึงและการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้น ให้แก่ประเทศกำลัง พัฒนาจะต้องถูกจัดให้และเอื้ออำนวยภายใต้เงื่อนไขที่ยุติธรรมและเป็นที่ยอมรับที่สุด หมายถึง ภายใต้เงื่อนไขแบบผ่อนปรนหรือแบบสิทธิพิเศษ ในกรณีที่ได้ตกลงร่วมกัน และในกรณีที่เป็น โดยสอดคล้องกับกลไกทางการเงิน ซึ่งกำหนดโดยมาตรา 20 และ 21 สำหรับกรณีที่เทคโนโลยี อยู่ภายใต้การคุ้มครองของสิทธิบัตรและสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ การเข้าถึงและการถ่ายทอดนั้น จะต้องถูกจัดให้อยู่ภายใต้เงื่อนไข ซึ่งเป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สิน ทางปัญญาอย่างพอเพียงและอย่างมีประสิทธิภาพ การประยุกต์ใช้ย่อนี้จะต้องสอดคล้องกับวรรค 3 4 และ 5 ข้างล่างนี้

3. แต่ละภาคีจะต้องดำเนินการทางกฎหมาย ด้านการบริหาร หรือ นโยบาย เท่าที่ เหมาะสม ด้วยความมุ่งหมายว่าภาคี โดยเฉพาะซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนา ที่จัดหาให้ทรัพยากร พันธุกรรมได้รับการจัดให้เข้าถึงและรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีซึ่งใช้ประโยชน์ทรัพยากรเหล่านั้น ภายใต้เงื่อนไขที่ได้รับการตกลงร่วมกันทั้งนี้หมายถึงเทคโนโลยีซึ่งถูกคุ้มครองโดยสิทธิบัตรและ สิทธิทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ ในกรณีที่เป็น โดยข้อกำหนดของมาตรา 20 และ 21 และ โดย สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและสอดคล้องกับวรรค 4 และ 5 ข้างล่างนี้

4. แต่ละภาคีจะต้องดำเนินการทางกฎหมาย การบริหาร หรือ นโยบาย เท่าที่เหมาะสม ด้วยจุดมุ่งหมายว่าภาคีเอกชนจะต้องเอื้ออำนวยในการเข้าถึง แก่การพัฒนาาร่วมกัน และการถ่ายทอด

เทคโนโลยี ซึ่งอ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้น เพื่อผลประโยชน์สำหรับทั้งสถาบันภาครัฐและภาคเอกชน และในการนี้จึงต้องปฏิบัติตามพันธกรณี ซึ่งรวมอยู่ในวรรค 1 2 และ 3 ข้างต้น

5. ภาติ โดยตระหนักว่าสิทธิบัตรและสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ อาจมีอิทธิพลต่อการดำเนินการตามอนุสัญญาฉบับนี้ จึงต้องให้ความร่วมมือในการนี้ภายใต้กฎระเบียบแห่งชาติและกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อที่จะเป็นหลักประกันว่าสิทธิอื่นๆ ได้รับการสนับสนุนและไม่ขัดแย้งต่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา

มาตรา 17 การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

1. ภาติจึงต้องเอื้ออำนวยในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารจากทุกแหล่งของรัฐที่สามารถจัดหาข้อมูลให้ได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความต้องการเป็นพิเศษของประเทศกำลังพัฒนา

2. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จะต้องรวมถึงการแลกเปลี่ยนผลการวิจัยทางวิชาการ วิทยาศาสตร์และสังคมเศรษฐกิจ, เช่นเดียวกับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโปรแกรมการฝึกอบรมและการสำรวจ ความรู้พิเศษเฉพาะ ความรู้พื้นบ้านและความรู้ที่สืบทอดมาตามประเพณี และประกอบร่วมกับเทคโนโลยีดังอ้างถึงในมาตรา 16 วรรค 1 ในการนี้ จึงต้อง ในกรณีที่เป็นไปได้ รวมถึงการส่งข้อมูลข่าวสารกลับสู่ประเทศเดิมด้วย

มาตรา 18 ความร่วมมือทางวิชาการและวิทยาศาสตร์

1. ภาติจึงต้องส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทางวิชาการและวิทยาศาสตร์ในสาขาการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ ในกรณีที่มีความจำเป็น โดยผ่านสถาบันระหว่างประเทศและระดับชาติที่เหมาะสม

2. แต่ละภาติจึงต้องส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการและวิทยาศาสตร์กับภาติอื่นๆ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา ในการอนุวัติอนุสัญญา นอกเหนือจากสิ่งอื่นแล้ว โดยผ่านการจัดทำและการดำเนินการนโยบายแห่งชาติในการส่งเสริมความร่วมมือนั้น ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่การพัฒนา และการเสริมสร้างสมรรถนะของชาติ โดยวิถีทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการเสริมสร้างในระดับสถาบันองค์กร

3. สมัชชาภาติ ในการประชุมครั้งแรก จะต้องกำหนดว่าจะจัดตั้งกลไกการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและเทคนิคอย่างไร เพื่อส่งเสริมและเอื้ออำนวยแก่ความร่วมมือทางวิชาการและวิทยาศาสตร์

4. ภาติจึงต้อง โดยสอดคล้องกฎหมายและนโยบายของชาติ สนับสนุนและจัดทำวิธีการสำหรับความร่วมมือเพื่อการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยี รวมทั้ง เทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีที่สืบทอดมาตามประเพณี ทั้งนี้ เพื่อดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ สำหรับเจตนารมณ์

ประการนี้ ภาคิจักต้องส่งเสริมความร่วมมือในการฝึกอบรมบุคลากรและในการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญด้วย

5. ภาคิจักต้อง ภายใต้วามตกลงร่วมกัน ส่งเสริมการจัดตั้งโปรแกรมการวิจัยร่วมและการดำเนินการร่วมในการพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 19 การควบคุมดูแลเทคโนโลยีชีวภาพและการจัดสรรผลประโยชน์

1. แต่ละภาคิจักต้องดำเนินการตามมาตรการทางกฎหมาย การบริหาร หรือนโยบาย ที่ที่เหมาะสม ในอันที่จะทำ ให้ภาคิเข้ามีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในกิจกรรมการวิจัยทางเทคโนโลยีชีวภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งได้จัดหาให้ทรัพยากรพันธุกรรมสำหรับการวิจัยนั้น และหากเป็นไปได้ทำการวิจัยภายในภาคินั้นๆ

2. แต่ละภาคิจักต้องดำเนินการที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติทั้งปวง เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้ภาคิโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา ได้เข้าถึงตามลำดับก่อนหลัง ซึ่งผลลัพธ์และผลประโยชน์ที่ได้จากเทคโนโลยีชีวภาพซึ่งใช้ทรัพยากรชีวภาพที่ภาคิเหล่านั้นได้จัดหาให้ ทั้งนี้บนพื้นฐานแห่งความยุติธรรมและความเสมอภาค การเข้าถึงนั้นๆ จักต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ได้รับการตกลงร่วมกัน

3. ภาคิจักต้องพิจารณาถึงความจำเป็นที่จะต้องมีพิธีสารและรูปแบบของพิธีสาร โดยจัดวางระเบียบวิธีการที่เหมาะสม ซึ่งรวมทั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเห็นชอบที่ได้แจ้งล่วงหน้าในเรื่องเกี่ยวกับการถ่ายทอดอย่างปลอดภัย การดูแล และการใช้ประโยชน์สิ่งมีชีวิตที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลมาจากเทคโนโลยีชีวภาพอันอาจมีผลเสียหายต่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยิ่ง

4. แต่ละภาคิจักต้องดำเนินงานโดยตรงหรือโดยมอบหมายให้บุคคลใดๆ ทางด้านกฎหมายหรือทางด้านธรรมชาติ ดำเนินงานภายใต้ดุลอาณานของตนเกี่ยวกับจัดหาให้สิ่งมีชีวิตดังได้อ้างถึงในวรรค 3 ข้างต้น จัดให้มีข้อมูลซึ่งพอหาได้เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และกฎระเบียบความปลอดภัยซึ่งประเทศภาคิเป็นผู้กำหนดเพื่อการควบคุมดูแลสิ่งมีชีวิตนั้นๆ เช่นเดียวกับจัดให้มีข้อมูลที่หาได้เกี่ยวกับผลกระทบเสียหายที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นจากสิ่งมีชีวิต โดยเฉพาะชนิดซึ่งเป็นที่ยังหวัดวิกฤตแก่ภาคิซึ่งสิ่งมีชีวิตนั้นๆ จะถูกนำเข้าไป

มาตรา 20 ทรัพยากรการเงิน

1. แต่ละภาคิดำเนินการเพื่อให้ โดยสอดคล้องกับสมรรถภาพของตน การสนับสนุนทางการเงินและแรงจูงใจสำหรับกิจกรรมในชาติซึ่งมีเจตนาที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฉบับนี้ ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับแผนการ ลำดับความสำคัญและโปรแกรมของชาตินั้นๆ

2. ภาติประเทศที่พัฒนาแล้ว จัดจัดหาทรัพยากรการเงิน ทั้งที่ใหม่และเพิ่มเติมเพื่ออำนวยความสะดวกให้ภาติประเทศที่กำลังพัฒนาได้ชำระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นครบเต็มจำนวนตามที่ได้ตกลงไว้ เพื่อดำเนินมาตรการให้บรรลุผลสำเร็จตามข้อผูกพันของอนุสัญญาฉบับนี้ และเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์จากบทบัญญัติของอนุสัญญา ซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่ได้ตกลงกันระหว่างภาติประเทศกำลังพัฒนา กับสถาบันตามที่ได้อ้างถึงในมาตรา 21 ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับนโยบาย กลยุทธ์ ลำดับความสำคัญของโปรแกรม และกฎเกณฑ์ความเหมาะสม และรายการระบุค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสมาชิกภาติได้จัดทำขึ้น ภาติอื่นรวมทั้งประเทศซึ่งได้ผ่านเข้าสู่กระบวนการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจการตลาดอาจสมัครใจรับภาระตามข้อผูกพันของภาติประเทศพัฒนาแล้ว ตามความมุ่งหมายของมาตรานี้ สมาชิกภาติจักจัดทำรายการนามภาติประเทศพัฒนาแล้ว และภาติอื่นซึ่งสมัครใจรับภาระตามพันธกรณีของภาติประเทศพัฒนาแล้วในการประชุมครั้งแรก สมาชิกภาติจักพิจารณาทบทวนเป็นระยะและหากจำเป็นจักแก้ไขรายการนั้น การบริจาคจากประเทศอื่นและแหล่งอื่นบนพื้นฐานแห่งความสมัครใจจะได้รับการส่งเสริมด้วยการดำเนินการตามพันธสัญญาที่จักต้องคำนึงถึงความต้องการเกี่ยวกับกองทุนที่พอเพียงคาดหวังได้ และหมุนเวียนทันเวลา และความสำคัญของการแบ่งปันรับภาระระหว่างภาติซึ่งเป็นผู้บริจาคตั้งระบุนามในรายการ

3. ภาติประเทศพัฒนาแล้วอาจให้ และภาติประเทศกำลังพัฒนาจักใช้ให้เป็นประโยชน์ทรัพยากรการเงิน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามอนุสัญญาฉบับนี้ โดยผ่านช่องทางแบบทวีภาติภูมิภาคหรือพหุภาติอื่นๆ ด้วย

4. ขอบเขตที่ภาติประเทศกำลังพัฒนาจะดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพตามพันธสัญญาภายใต้อนุสัญญาฉบับนี้ จะขึ้นอยู่กับกระดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพของภาติประเทศพัฒนาแล้วตามพันธสัญญาของตนภายใต้อนุสัญญาฉบับนี้ ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรการเงินและการถ่ายทอดเทคโนโลยี และจะคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจริงที่ว่า การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมและการกำจัดความยากจนเป็นความสำคัญอันดับแรกและเหนืออื่นใด สำหรับภาติประเทศกำลังพัฒนา

5. ภาติจักต้องคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความต้องการ โดยเฉพาะเจาะจงและสถานการณ์พิเศษของประเทศที่พัฒนาแล้วหลังในการดำเนินกิจกรรมของประเทศนั้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทุนและการถ่ายทอดเทคโนโลยี

6. ภาติจักพิจารณาสถานภาพพิเศษอันเป็นผลจากการที่ความหลากหลายทางชีวภาพมีความเป็นอิสระทั้งในด้านการกระจายตัวและทำเลที่ตั้ง ซึ่งเกิดในภาติประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะรัฐที่เป็นเกาะเล็กๆ

7. ควรพิจารณาด้วยถึงสถานการณ์พิเศษของประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศที่มีสภาพแวดล้อมเปราะบางที่สุด ดังเช่น ประเทศในเขตทะเลทรายและกึ่งทะเลทราย พื้นที่ชายฝั่งและภูเขา

มาตรา 21 กลไกการเงิน

1. จักต้องมีกลไกสำหรับข้อกำหนดของทรัพยากรการเงินแก่ภาคีประเทศกำลังพัฒนา ตามความมุ่งหมายของอนุสัญญาฉบับนี้ บนพื้นฐานของการให้เปล่าหรือให้แบบผ่อนปรน ซึ่งสิ่งนี้ จำเป็นดังบรรยายในมาตรานี้กลไกจักมีบทบาทหน้าที่ภายใต้ขอบเขตอำนาจและการแนะนำของสมัชชา ภาคีและจักมีภาระที่ต้องชี้แจงการดำเนินงานต่อสมัชชาภาคี ทั้งนี้ตามความมุ่งหมายของอนุสัญญา ฉบับนี้ การดำเนินการของกลไกจักกระทำ โดยสถาบันดังที่สมัชชาได้มีมติแต่งตั้งในการประชุม ครั้งแรก ตามความมุ่งหมายของอนุสัญญาฉบับนี้ สมัชชาภาคีจักกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ ลำดับ ความสำคัญของโปรแกรมและกฎเกณฑ์สำหรับความเหมาะสม ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงและการใช้ ประโยชน์ทรัพยากรนั้น ในการบริจาดควรพิจารณาถึงความต้องการในเรื่องความคาดหวังได้ ความพอเพียง และการหมุนเวียนทันเวลา ของเงินทุนดังได้อ้างถึงในมาตรา 20 ทั้งนี้ โดยสอดคล้องกับ ปริมาณทรัพยากรที่ต้องการ ซึ่งสมัชชาภาคีจะกำหนดเป็นระยะ และความสำคัญของการแบ่งปัน รับภาระระหว่างประเทศผู้บริจาค ดังระบุในรายการที่อ้างถึงในมาตรา 20 วรรค 2 การบริจาด โดยสมัครใจอาจกระทำได้ โดยภาคีประเทศพัฒนาแล้ว และโดยประเทศอื่นและแหล่งอื่น กลไก จักดำเนินการภายในระบบการปกครองที่เป็นประชาธิปไตยและโปร่งใส

2. สืบเนื่องจากวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา สมัชชาภาคีจักต้องกำหนดนโยบาย กลยุทธ์และ ลำดับความสำคัญของโปรแกรม เช่นเดียวกับกฎเกณฑ์โดยละเอียดและแนวทางสำหรับความเหมาะสม ในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรการเงิน รวมทั้ง การติดตามตรวจสอบและประเมินคุณค่า การใช้ประโยชน์นั้นด้วยความสม่ำเสมอ สมัชชาภาคีจักต้องตัดสินใจในการจัดการให้มีผลการ ดำเนินงานในวรรค 1 ข้างต้น หลังจากได้มีการปรึกษาหารือกับสถาบัน ซึ่งได้รับมอบหมายในการ ดำเนินกลไกทางการเงินแล้ว

3. สมัชชาภาคี จักต้องพิจารณาบททวนประสิทธิผลของกลไก ที่ได้จัดตั้งขึ้นภายในมาตรานี้ ซึ่งรวมถึงกฎเกณฑ์และแนวทางดังได้อ้างถึงในวรรค 2 ข้างต้น ภายในระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 2 ปี หลังจาก อนุสัญญา มีผลบังคับใช้และต่อจากนั้นด้วยความสม่ำเสมอ บนพื้นฐานของการพิจารณาบททวนนั้น จักต้องดำเนินการอย่างเหมาะสมเพื่อปรับปรุงประสิทธิผลของกลไกหากจำเป็น

4. ภาคีจักต้องพิจารณาเสริมสร้างระบบการเงินที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อสนับสนุนให้ทรัพยากร การเงินสำหรับการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

มาตร 22 ความสัมพันธ์กับอนุสัญญาระหว่างประเทศอื่นๆ

1. บทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ จักไม่มีผลต่อสิทธิและข้อผูกพันของภาคีใด อันเกิดจาก ความตกลงระหว่างประเทศใดๆ ที่มีอยู่แล้ว ยกเว้นในกรณีที่ใช้สิทธิและข้อผูกพันเหล่านั้น เป็นผล ให้เกิดความเสียหายร้ายแรงหรือการคุกคามต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

2. ภาคิจักต้องดำเนินการตามอนุสัญญาฉบับนี้ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยสอดคล้องกับสิทธิและข้อผูกพันของรัฐ ที่อยู่ภายใต้กฎหมายทางทะเล

มาตรา 23 สมัชชาภาคิ

1. โดยนัยนี้สมัชชาภาคิจึงได้รับการจัดตั้งขึ้นการประชุมครั้งแรกของสมัชชาภาคิ จักต้องถูกเรียกประชุม โดยผู้อำนวยการบริหารโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ ภายในไม่เกินหนึ่งปี หลังจากอนุสัญญาฉบับนี้ มีผลบังคับใช้ ต่อจากนั้นการประชุมสามัญของสมัชชาภาคิจักต้องมีขึ้นในช่วงระยะเวลาที่สม่าเสมอ ซึ่งจะได้รับการพิจารณาจากสมัชชาภาคิในการประชุมครั้งแรก

2. การประชุมพิเศษของสมัชชาภาคิจักต้องมีขึ้นในเวลาอื่นๆ ที่สมัชชาภาคิเล็งเห็นว่ามีควมจำเป็นหรือตามคำขอร้องเป็นลายลักษณ์อักษรจากภาคิใดๆ ทั้งนี้ กำหนดให้ดำเนินการภายในหกเดือน หลังจากทีภาคิได้รับทราบจากสำนักเลขาธิการ และจักต้องได้รับความเห็นชอบอย่างน้อยจากหนึ่งในสามของภาคิก่อน

3. สมัชชาภาคิจักต้องได้รับมติเห็นชอบและยอมรับกฎเกณฑ์ของขั้นตอนวิธีการสำหรับสมัชชาภาคิเองและสำหรับคณะกรรมการซึ่งสมัชชาภาคิอาจตั้งขึ้นเช่นเดียวกับกฎเกณฑ์ทางการเงิน ซึ่งครอบคลุมการให้ทุนสนับสนุนสำนักเลขาธิการ ในการประชุมสามัญจักต้องมีการรับรองงบประมาณเพื่อนำไปใช้ตามช่วงระยะหนึ่งจนกว่าการประชุมสามัญครั้งต่อไปจะมาถึง

4. สมัชชาภาคิจักต้องควบคุมการพิจารณาทบทวนการดำเนินการตามอนุสัญญา และเพื่อความมุ่งหมายดังนี้ จักต้อง

ก) กำหนดรูปแบบ และช่วงระยะในการถ่ายทอดข้อมูลทีภาคิจะต้องเสนอตามมาตรา 26 และพิจารณาข้อมูลนั้นเช่นเดียวกับรายงานซึ่งคณะกรรมการใดๆ เป็นผู้เสนอ

ข) พิจารณาทบทวนข้อเสนอแนะทางวิทยาศาสตร์วิชาการและเทคโนโลยีเกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเสนอโดยสอดคล้องกับมาตรา 25

ค) พิจารณาและยอมรับ หากเป็นทีต้องการ พิธีสารมาใช้โดยสอดคล้องกับมาตรา 28

ง) พิจารณาและยอมรับ หากเป็นทีต้องการ ข้อแก้ไขปรับปรุงอนุสัญญาฉบับนี้ และภาคผนวกมาใช้ โดยสอดคล้องกับมาตรา 29 และ 30

จ) พิจารณาข้อแก้ไขปรับปรุงในพิธีสารใดๆ เช่นเดียวกันกับในภาคผนวกใดๆ นอกจากนั้น และ หากตัดสินใจตั้งนั้น เสนอแนะการยอมรับ ต่อภาคิของพิธีสารที่เกี่ยวข้อง

ฉ) พิจารณาและยอมรับ หากเป็นทีต้องการ ภาคผนวกเพิ่มเติมแก่อนุสัญญาฉบับนี้ มาใช้ โดยสอดคล้องกับมาตรา 30

ช) จัดตั้งคณะกรรมการดังกล่าว โดยเฉพาะเพื่อให้ข้อเสนอแนะทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ หากดูเหมือนว่ามีความจำเป็นเพื่อการดำเนินการตามอนุสัญญาฉบับนี้

ข) ติดต่อประสานงาน ผ่านสำนักงานเลขาธิการ กับองค์กรบริหารสำหรับอนุสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ที่ครอบคลุมในอนุสัญญานี้ โดยพิจารณาถึงการวางรูปแบบความร่วมมือระหว่างองค์กรดังกล่าว และ

ฅ) พิจารณาและดำเนินกิจกรรมเพิ่มเติมใดๆ ที่อาจจำเป็นเพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายของอนุสัญญานี้ ตามประสบการณ์ที่ได้รับจากการดำเนินงานของอนุสัญญา

5. สหประชาชาติ หน่วยงานพิเศษของสหประชาชาติและหน่วยงานการพลังงานปรมาณระหว่างประเทศ เช่นเดียวกับรัฐใดๆ ซึ่งมีโชภาติในอนุสัญญานี้ อาจส่งผู้แทนเข้าสังเกตการณ์ในการประชุมสมัชชาภาติได้ องค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็ของราชการหรือไม่ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมในสาขาซึ่งเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพที่ได้แจ้งให้สำนักงานเลขาธิการทราบความปรารถนาในการเข้าสังเกตการณ์ในการประชุมสมัชชาภาติ อาจได้รับอนุญาตให้เข้าประชุมได้ หากอย่างน้อยหนึ่งในสามของภาติมิได้คัดค้าน การอนุญาตให้เข้าประชุมและการมีส่วนร่วมในการประชุม จักต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ตามระเบียบวิธีการซึ่งได้รับการรับรองจากสมัชชาภาติแล้ว

มาตรา 24 สำนักงานเลขาธิการ

1. โดยนัยนี้สำนักงานเลขาธิการจึงได้รับการจัดตั้งขึ้น บทบาทหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการจักต้อง

- ก) เพื่อจัดและให้บริการสำหรับการประชุมของสมัชชาภาติดังกำหนดในมาตรา 23
- ข) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ ตามที่ได้รับมอบหมายจากพิธีสารใดๆ
- ค) เพื่อเตรียมรายงาน เกี่ยวกับการบริหารตามภาระหน้าที่ของตนภายใต้อนุสัญญานี้ และเสนอรายงานนั้นต่อสมัชชาภาติ

ง) เพื่อประสานงานกับองค์กรระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวข้องและ โดยเฉพาะเข้าดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและการทำสัญญา ซึ่งอาจจำเป็นในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ และ

จ) เพื่อปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ซึ่งอาจได้รับมอบหมายจากสมัชชาภาติ

2. ในการประชุมสามัญครั้งแรก สมัชชาภาติจักต้องแต่งตั้งสำนักงานเลขาธิการจากองค์กรระหว่างประเทศ ซึ่งมีสมรรถนะที่จะดำเนินงานได้ ซึ่งได้แสดงความจำนงที่จะทำหน้าที่สำนักงานเลขาธิการภายใต้อนุสัญญานี้

มาตรา 25 คณะที่ปรึกษาทางวิทยาศาสตร์ วิชาการ และเทคโนโลยี

1. คณะกรรมการตามข้อกําหนดเพื่อให้คำปรึกษาทางวิทยาศาสตร์ วิชาการ และเทคโนโลยี โดยนัยนี้ จึงได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยสมาชิกสภาฯ และเท่าที่เหมาะสม คณะกรรมการอื่นในการให้คำปรึกษาอย่างทันเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญาฉบับนี้ คณะกรรมการนี้จักเปิดให้ภาคีทั้งปวงมีส่วนร่วมและจักดำเนินการแบบสหวิชา คณะกรรมการนี้จักประกอบด้วยผู้แทนรัฐบาลที่มีสมรรถนะในสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิชาการเฉพาะด้าน คณะกรรมการนี้จักรายงานต่อสมาชิกเป็นระยะเกี่ยวกับทุกแง่มุมในการดำเนินงานของตน

2. ภายใต้อำนาจและโดยสอดคล้องกับแนวทางที่ได้วางไว้โดยสมาชิกสภาฯ และตามคำร้องขอ คณะนี้จักต้อง

ก) เสนอการศึกษาทางวิทยาศาสตร์และวิชาการเกี่ยวกับสถานภาพความหลากหลายทางชีวภาพ

ข) เตรียมการศึกษาทางวิทยาศาสตร์และวิชาการเกี่ยวกับผลของมาตรการประเภทต่างๆ ที่ดำเนินการ โดยสอดคล้องกับข้อกําหนดของอนุสัญญา

ค) จำแนกระบุเทคโนโลยีซึ่งริเริ่มสร้างสรรค์ เทคโนโลยีมีประสิทธิภาพและเทคโนโลยีสุดยอดและเคล็ดลับความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแนะนำเกี่ยวกับวิถีทางและรูปแบบการส่งเสริมการพัฒนาและ/หรือการถ่ายทอดเทคโนโลยีดังกล่าว

ง) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับโปรแกรมทางวิทยาศาสตร์และความร่วมมือระหว่างประเทศในการวิจัยและการพัฒนาเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน, และ

จ) ตอบสนองต่อคำถามทางวิทยาศาสตร์ วิชาการ เทคโนโลยีและวิธีการ ซึ่งสมาชิกสภาฯ และคณะกรรมการของสมาชิกสภาฯ อาจจะเสนอต่อหน่วย

3. บทบาทหน้าที่, ขอบเขตในการรับมอบอำนาจ การจัดระบบและการปฏิบัติงานของ คณะกรรมการนี้อาจจะได้รับการเพิ่มเติมในรายละเอียดโดยสมาชิกสภาฯ

มาตรา 26 รายงาน

แต่ละภาคีจักต้องเสนอต่อสมาชิกสภาฯ เป็นระยะตามที่สมาชิกสภาฯ กําหนด รายงานเกี่ยวกับมาตรการซึ่งได้ดำเนินไปเพื่อปฏิบัติตามข้อกําหนดของอนุสัญญา และประสิทธิผลของมาตรการนั้น ในอันที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 27 การยุติข้อพิพาท

1. ในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างภาคีเกี่ยวกับการตีความและการใช้อนุสัญญาฉบับนี้ ภาคีที่เกี่ยวข้องจักต้องหาข้อยุติโดยการเจรจา
2. หากภาคีที่เกี่ยวข้องไม่สามารถตกลงกันได้โดยการเจรจา ภาคีนั้นอาจร่วมกันหาความช่วยเหลือจากหรือเรียกร้องให้มีการไกล่เกลี่ยจากบุคคลที่สาม
3. เมื่อให้สัตยาบัน ขอมรับ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติอนุสัญญาฉบับนี้ หรือในเวลาใดภายหลังจากนั้น รัฐหนึ่งๆ หรือองค์การพหุภาคีระดับภูมิภาค อาจแสดงการณเป็นลายลักษณ์อักษรกับผู้รับมอบเกี่ยวกับข้อพิพาทที่มีได้รับการแก้ไข โดยสอดคล้องกับวรรค 1 หรือวรรค 2 ข้างต้น ว่า ขอมรับรูปแบบการยุติข้อพิพาทประการใดประการหนึ่งหรือทั้งสองประการดังต่อไปนี้ อันเป็นการบีบบังคับ,
 - ก) การตัดสินโดยอนุญาโตตุลาการ โดยสอดคล้องกับขั้นตอนวิธีการที่ได้วางไว้ในส่วน 1 ของภาคผนวก 2
 - ข) เสนอข้อพิพาทต่อศาลโลกให้ตัดสิน
4. หากภาคีที่มีข้อพิพาทมิได้ โดยสอดคล้องกับวรรค 3 ข้างต้น ขอมรับขั้นตอนวิธีการเดียวกันหรือขั้นตอนวิธีการใดๆ ภาคีนั้นจักต้องเสนอข้อพิพาทต่อคณะกรรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้ตัดสิน โดยสอดคล้องกับส่วน 2 ภาคผนวก 2 เว้นเสียแต่ว่าภาคีนั้นจะตกลงเป็นประการอื่น
5. บทบัญญัติของมาตรานี้จักนำไปใช้กับพิธีสารใดๆ ก็ได้ ยกเว้นแต่ว่าได้กำหนดไว้ในพิธีสารที่เกี่ยวข้องแล้ว

มาตรา 28 การรับรองพิธีการ

1. ภาคีจักต้องร่วมมือในการจัดทำ และรับรองพิธีสารของอนุสัญญาฉบับนี้
2. พิธีสารจักต้องได้รับการรับรองในการประชุมสมัชชาภาคี
3. สำนักเลขาธิการจักต้องจัดส่งเนื้อหาของพิธีสารใดๆ ที่ได้รับการเสนอขึ้นมา ให้แก่ภาคีภายในหกเดือนก่อนการประชุมนั้น

มาตรา 29 การแก้ไขอนุสัญญา หรือพิธีการ

1. ภาคีใดๆ อาจเสนอข้อแก้ไขสำหรับอนุสัญญาฉบับนี้ ภาคีใดๆ ของพิธีสารอาจเสนอข้อแก้ไขสำหรับพิธีสารนั้นๆ
2. ข้อแก้ไขในอนุสัญญาฉบับนี้จักต้องได้รับการรับรองในที่ประชุมของสมัชชาภาคี การแก้ไขในพิธีสารใดๆ จักต้องได้รับการรับรองในการประชุมภาคีของพิธีสารที่เป็นปัญหานั้น เนื้อหาของข้อแก้ไขใดๆ ที่เสนอขึ้นมาในอนุสัญญาฉบับนี้ หรือในพิธีสารใดๆ ยกเว้นซึ่งได้ถูกกำหนดโดยพิธีสารนั้นๆ จักต้องถูกส่งให้แก่ภาคีของสัญญาที่เป็นปัญหานั้นๆ โดยสำนักเลขาธิการอย่างน้อย

หกเดือนก่อนการประชุม เพื่อรับรองข้อแก้ไขดังกล่าว สำนักเลขาธิการจะต้องส่งข้อแก้ไขที่เสนอขึ้นมา นั้นให้แก่ผู้ลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้ เพื่อทราบด้วย

3. ภาตจีจักต้องใช้ความพยายามทุกวิถีทางที่จะให้มีการตกลงเกี่ยวกับข้อแก้ไขที่ เสนอขึ้นมา ในอนุสัญญาฉบับนี้หรือในพิธีสารใดๆ โดยการขอความเห็นชอบจากทุกฝ่าย หากความพยายามทั้งหมด ในการขอความเห็นชอบได้ถูกใช้หมดสิ้นแล้วหรือไม่ได้มีการตกลงข้อแก้ไขนั้นจักต้องได้รับการ รับรองโดยเสียงส่วนใหญ่ตั้งแต่สองในสามเสียงขึ้นไปจากภาตจีที่เป็นปัญหานั้น ที่มาประชุมและ ลงคะแนนเสียง และผู้รับมอบจักต้องเสนอข้อแก้ไขนั้นแก่ภาตจีทั้งหลายเพื่อการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการเห็นชอบ

4. การให้สัตยาบัน การยอมรับหรือการเห็นชอบแก่ข้อแก้ไขจักต้องแจ้งแก่ผู้รับมอบหมาย ให้ดูแลรักษาเป็นลายลักษณ์อักษร ข้อแก้ไขซึ่งได้รับการรับรองโดยสอดคล้องกับวรรค 3 ข้างต้น จักมีผลบังคับใช้ระหว่างภาตจีซึ่งได้ยอมรับข้อแก้ไขนั้น ทั้งนี้ในวันที่เก้าสิบหลังจากที่ได้ส่งมอบ สัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารเห็นชอบโดยอย่างน้อยสองในสามของภาตจีของอนุสัญญาฉบับนี้ หรือภาตจีของพิธีสารที่เกี่ยวข้องตามหลักการเช่นนี้ ข้อแก้ไขดังกล่าวจักมีผลบังคับใช้สำหรับภาตจีอื่นใน วันที่เก้าสิบหลังจากที่ภาตจีนั้นได้ส่งมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับหรือสารเห็นชอบต่อข้อแก้ไขนั้นแล้ว

5. ตามความมุ่งหมายของมาตรานี้ “ภาตจีที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง” หมายถึงภาตจีที่มา ประชุมและลงคะแนนออกเสียงสนับสนุนหรือคัดค้าน

มาตรา 30 การรับรองและการแก้ไขภาคผนวก

1. ภาคผนวกของอนุสัญญาฉบับนี้ หรือพิธีสารใดๆ จักเป็นส่วนประกอบของอนุสัญญา หรือ ของพิธีสารนั้น ตามแต่กรณี และ หากมิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การรับรองอนุสัญญา หรือพิธีสาร ทำให้เป็นการรับรองภาคผนวกใดๆ ด้วย ในเวลาเดียวกันนั้นภาคผนวกนั้นจักต้องกำหนดในเรื่อง เกี่ยวกับวิธีการ วิทยาศาสตร์ วิชาการ และการบริหาร

2. ยกเว้นที่อาจได้กำหนดไว้ในพิธีสารใดๆ ที่เกี่ยวกับภาคผนวกของพิธีสารนั้น จักต้อง ประยุกต์ใช้วิธีการดังต่อไปนี้ในการนำเสนอ การรับรอง และการมีผลบังคับใช้ ของภาคผนวก ที่เพิ่มเติมของอนุสัญญาฉบับนี้หรือภาคผนวกของพิธีสารใดๆ

ก) ภาคผนวกของอนุสัญญาฉบับนี้หรือพิธีสารใดจักต้องถูกเสนอและได้รับการยอมรับ โดยสอดคล้องกับวิธีการที่ได้วางไว้ในมาตรา 29

ข) ภาตจีใด ซึ่งไม่สามารถจะเห็นชอบกับภาคผนวกเพิ่มเติมของอนุสัญญาฉบับนี้ หรือ ภาคผนวกของพิธีสารใดๆ จักต้องแจ้งผู้รับมอบ โดยลายลักษณ์อักษร ภายในหนึ่งปีจากวันที่ได้รับการ ดัดต่อเพื่อขอการรับรองจากผู้รับมอบ ผู้รับมอบจักแจ้งภาตจีที่ปวง โดยปราศจากการล่าช้า เกี่ยวกับ หนังสือแสดงความเห็นซึ่งได้รับมาภาตจีหนึ่งๆ อาจถอนเรื่องที่ได้แสดงการคัดค้านไปแล้วในเวลาใด

ก็ตาม และภาคผนวกจก ทันทิตันใดนั้น มีผลบังคับใช้สำหรับภาคนั้น ตามเงื่อนไขภายใต้อนุวรรค (ค) ข้างล่างนี้

ค) เมื่อครบกำหนดหมดอายุภายในหนึ่งปีจากวันที่ได้รับการติดต่อเพื่อขอการรับรองจากผู้รับมอบภาคผนวกจกมีผลบังคับใช้สำหรับทุกภาคของอนุสัญญาฉบับนี้ หรือของพิธีสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีได้เสนอหนังสือแจ้งความเห็น ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับข้อกำหนดตามอนุวรรค (ข) ข้างต้น

3. การเสนอ การรับรองและการมีผลบังคับใช้ของข้อแก้ไขภาคผนวกของอนุสัญญาฉบับนี้ หรือของพิธีสารใดๆ จกอยู่ภายใต้วิธีการเดียวกันกับการเสนอ การรับรองและการมีผลบังคับใช้ของภาคผนวกของอนุสัญญา และภาคผนวกของพิธีสารใดๆ

4. หากภาคผนวกเพิ่มเติมหรือข้อแก้ไขของภาคผนวกเกี่ยวข้องกับข้อแก้ไขของอนุสัญญาฉบับนี้ หรือของพิธีสารใดๆ ภาคผนวกหรือข้อแก้ไขเพิ่มเติมจกไม่มีผลบังคับใช้จนกว่าจะถึงเวลาที่ข้อแก้ไขของอนุสัญญาหรือของพิธีสารที่เกี่ยวข้องมีผลบังคับใช้

มาตรา 31 สิทธิที่จะออกเสียง

1. ยกเว้นดังที่กำหนดในวรรค 2 ข้างล่างนี้ แต่ละภาคของอนุสัญญา หรือของพิธีสารใดๆ จกมีหนึ่งเสียง

2. องค์การพหุภาคีทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ในเรื่องที่อยู่ในอำนาจซึ่งได้รับมอบหมาย จกต้อง ใช้สิทธิของตนที่จะออกเสียงด้วยจำนวนเสียงเท่ากับจำนวนรัฐสมาชิกของตนซึ่งเป็นภาคของอนุสัญญานี้ หรือของพิธีสารที่เกี่ยวข้อง องค์การนั้นๆ จกต้องไม่ใช้สิทธิออกเสียงหากรัฐสมาชิกของตนได้ใช้สิทธิแล้ว และในทำนองกลับกันรัฐสมาชิกจกต้องไม่ใช้สิทธิออกเสียง หากองค์การนั้นๆ ได้ใช้สิทธิแล้ว

มาตรา 32 ความสัมพันธ์ระหว่างอนุสัญญาฉบับนี้กับพิธีสาร

1. รัฐหนึ่งๆ หรือองค์การพหุภาคีทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคอาจไม่กลายเป็นภาคของพิธีสาร หากมิได้เป็นหรือ ในเวลาเดียวกันกลายมาเป็นภาคของอนุสัญญาฉบับนี้

2. มติภายในพิธีสารใด จกต้องได้รับการดำเนินงานโดยภาคของพิธีสารที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ภาคใดๆ ซึ่งมีได้ให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือเห็นชอบ กับพิธีสารหนึ่งๆ อาจเข้าร่วมเป็นผู้สังเกตการณ์ ในการประชุมใดๆ ของภาคพิธีสาร นั้นๆ ได้

มาตรา 23 การลงนาม

อนุสัญญาฉบับนี้ จกต้องเปิดให้มีการลงนาม ณ กรุงริโอ เดอ จาเนโร โดยทุกประเทศและองค์การพหุภาคีทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคใดๆ ในระหว่างวันที่ 5 มิถุนายน 2535 จนถึง 14 มิถุนายน 2536

และ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ในกรุงนิวยอร์ก ในระหว่าง วันที่ 15 มิถุนายน 2535 จนถึง 4 มิถุนายน 2536

มาตรา 34 การให้สัตยาบัน การยอมรับหรือการเห็นชอบ

1. อนุสัญญาฉบับนี้ และพิธีสารใดๆ จักอยู่ภายใต้การให้สัตยาบัน การยอมรับหรือการเห็นชอบโดยรัฐต่างๆ และโดยองค์การพหุทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค สัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารเห็นชอบจักถูกเก็บสะสมไว้ที่ผู้รับมอบ

2. องค์การใดๆ ที่อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้น ซึ่งกลายมาเป็นภาคีของอนุสัญญา หรือของพิธีสารใดๆ โดยที่รัฐสมาชิกของตนมิได้เป็นภาคี จักต้องถูกผูกมัดโดยข้อผูกพันทั้งหมดภายใต้อนุสัญญา หรือพิธีสารที่เกี่ยวข้ององค์การและรัฐสมาชิกขององค์การนั้นจักตัดสินใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการดำเนินการตามข้อผูกพันภายใต้อนุสัญญา หรือพิธีสาร ตามแต่กรณี ในกรณีเช่นนั้นองค์การและรัฐสมาชิกจักไม่ได้รับโอกาสให้ใช้สิทธิภายใต้อนุสัญญา หรือพิธีสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเกิดขึ้นพร้อมกัน

3. ในสัตยาบันสาร สารยอมรับหรือสารเห็นชอบ องค์การดังได้อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้น จักประกาศขอบเขตของสมรรถภาพของตนในการรับภาระที่เกี่ยวกับเรื่องที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญา หรือพิธีสารที่เกี่ยวข้ององค์การเหล่านี้ จักต้องแจ้งให้ผู้รับมอบทราบเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในขอบเขตของสมรรถภาพของตนที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 35 การภาคยานุวัติ

1. อนุสัญญาฉบับนี้ และพิธีสารใดๆ จักเปิดให้รัฐและองค์การพหุทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคภาคยานุวัติ ตั้งแต่วันที่อนุสัญญา หรือพิธีสารที่เกี่ยวข้องได้ปิดการลงนามแล้ว ภาคยานุวัติสารจักถูกเก็บรวบรวมไว้ที่ผู้รับมอบหมายให้ดูแลรักษา

2. ภาคยานุวัติสาร องค์การดังได้อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้น จักแถลงขอบเขตของสมรรถภาพของตนในการรับภาระ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญา หรือพิธีสารที่เกี่ยวข้อง องค์การนี้จักแจ้งให้ผู้รับมอบทราบด้วย หากมีการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตของสมรรถภาพของตนในการรับภาระ

3. ข้อกำหนดของมาตรา 34 วรรค 2 จักสามารถนำไปใช้กับองค์การพหุทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ซึ่งเข้าร่วมเป็นภาคีใหม่ของอนุสัญญาฉบับนี้หรือพิธีสารใดๆ ได้

มาตรา 36 การมีผลบังคับใช้

1. อนุสัญญาฉบับนี้ จักมีผลบังคับใช้ในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่มีการมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ สารเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร

2. พิจารณาใดๆ จักมีผลบังคับใช้ในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่ การมอบสัตยาบันสาร
สารยอมรับ สารเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร จำนวนหนึ่งดังได้ระบุในพินัยสนั้น ได้รับการเก็บ
รวบรวมไว้แล้ว

3. สำหรับแต่ละภาคีซึ่งให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือให้ความเห็นชอบกับอนุสัญญาฉบับนี้ หรือ
ภาคยานุวัติ นอกจากนั้นหลังจากการส่งมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ สารเห็นชอบหรือภาคยานุวัติ
สารลำดับที่สามสิบแล้ว อนุสัญญา จักมีผลบังคับใช้ในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่ภาคีนั้นส่งมอบ
สัตยาบันสาร สารยอมรับ สารเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสาร

4. พินัยสนใด ๆ ยกเว้นดังได้กำหนดเป็นประการอื่นในพินัยสนั้น จักมีผลบังคับใช้สำหรับ
ภาคีที่ได้ให้สัตยาบัน ยอมรับหรือเห็นชอบกับพินัยสนั้น หรือภาคยานุวัติ หลังจากอนุสัญญา ได้มีผล
บังคับใช้สืบเนื่องตามวรรค 2 ข้างต้น ในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่ภาคีส่งมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ
สารเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารแล้ว หรือในวันที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้ สำหรับภาคีนั้น
ตามแต่ประการใดจะมาภายหลัง

5. ตามเจตนารมณ์ของวรรค 1 และ 2 ข้างต้น สารใดๆ ที่องค์การประสานทางเศรษฐกิจระดับ
ภูมิภาคได้ส่งมอบ จักไม่นับเป็นสารเพิ่มเติมจากที่ได้ส่งมอบโดยสมาชิกภาคีขององค์การนั้น

มาตรา 37 การสงวนสิทธิ

ไม่อาจทำข้อสงวนในอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 38 การจัดให้มีการเงินเฉพาะกาล

1. ในเวลาใดก็ตามหลังจากวันที่อนุสัญญา ได้มีผลบังคับใช้สำหรับภาคีแล้วสองปี ภาคีนั้น
อาจจะถอนตัวจากอนุสัญญา โดยแจ้งให้ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ผู้รับมอบ
2. การเพิกถอนใดๆ จักต้องมีผลสิ้นสุดในหนึ่งปีหลังจากวันที่ผู้รับมอบได้รับเรื่อง
เพิกถอน หรือในวันที่หลังจากนั้น ซึ่งอาจกำหนดไว้ในหนังสือเพิกถอน
3. ภาคีใดๆ ซึ่งถอนตัวออกจากอนุสัญญาฉบับนี้จักต้องได้รับการพิจารณาว่าได้ถอนตัวจากพิ
รณใดๆ ซึ่งเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา 39 การจัดให้มีการเงินเฉพาะกาล

โดยถือว่าได้รับการปรับปรุงโครงสร้างเต็มที่ โดยสอดคล้องกับความต้องการตามมาตรา 21
กองทุนสิ่งแวดล้อมโลกของโครงการเพื่อการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ โครงการสิ่งแวดล้อม
แห่งสหประชาชาติ และธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการเสริมสร้างและการพัฒนา จักต้องเป็นสถาบัน
ดังอ้างถึงในมาตรา 21 บนพื้นฐานเฉพาะกาล สำหรับในระหว่างที่มีการมีผลบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้
จนถึงการประชุมครั้งแรกของสมัชชาภาคี หรือจนกระทั่งสมัชชาภาคี ตัดสินใจกำหนดสถาบัน
โดยสอดคล้องกับมาตรา 21

มาตรา 40 การจัดให้มีสำนักเลขาธิการเฉพาะกาล

สำนักเลขาธิการ ซึ่งจะต้องจัดหาโดยผู้อำนวยการบริหารของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ จักเป็นสำนักเลขาธิการ ดังได้อ้างถึงในมาตรา 24 วรรค 2 บนพื้นฐานเฉพาะกาล สำหรับในระหว่างที่มีผลบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้ จนถึงการประชุมครั้งแรกของสมัชชาภาคี

มาตรา 41 ผู้รับมอบ

เลขาธิการองค์การสหประชาชาติจักรับหน้าที่เป็นผู้รับมอบอนุสัญญาฉบับนี้ และพิธีสารใดๆ

มาตรา 42 ต้นฉบับที่แท้จริง

ต้นฉบับของอนุสัญญาฉบับนี้ ในเนื้อหาภาษาอาราบิก จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน ซึ่งได้พิสูจน์ถูกต้องเท่าเทียมกันแล้ว จักถูกเก็บรักษาโดยเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ

แปลจาก CONVENTION ON BIOLOGICAL DIVERSITY, JUNE 1992

เอกสาร CBD2/2536

สิงหาคม 2536

มกราคม 2537

มีนาคม 2538

พฤษภาคม 2539

พฤศจิกายน 2539

ธันวาคม 2543

โดย กลุ่มงานทรัพยากรชีวภาพ

กองประสานการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โทร. 271-4232-8 ต่อ 226-7 279-5202 โทรสาร 271-3251 279-8088